EVLİYA

Ertuğrul SEYHAN

BURSA-2013

Bursa Büyükşehir Belediyesi Kitaplığı / Gönül Dili Tasavvufi Şiir ve Deyişler "EVLİYA"

Proje Koordinatörleri / Aziz Elbas, Ahmet Erdönmez

Proje Yürütücüsü / Bursa Araştırmaları Merkezi www.bursaarastirmalarimerkezi.org

Yazar / Ertuğrul Seyhan

Görsel Tasarım & Mizan / Yakup Şahiner

ISBN / 978-605-5382-75-9
Basım Yılı ve Yeri / 1. Baskı; Ekim 2013, Akmat Matbaacılık / Bursa

Yapım / © 2013 Bursa Kültür A.Ş. Bu kitabın tüm yayın hakları Bursa Kültür A.Ş.'ye aittir. Yazılı izin olmadan kısmen ya da tamamen yeniden basılamaz.

Dağıtım / Bursa Kültür A.Ş. - Merinos Atatürk Kongre Kültür Merkezi B Kapısı Osmangazi-Bursa/Türkiye
Tel: + 90 224 253 26 46 Faks: + 90 224 253 14 85 info@bursakultur.com / www.bursakultur.com

Kütüphane Bilgi Kartı / Catalog-in-Publication Data (CIP)
Seyhan, Ertuğrul / Gönül Dili Tasavvufi Şiir ve Deyişler "EVLİYA"
1. Tasavvuf 2. Şiir 3. Deyiş

Ertuğrul SEYHAN

1930 yılında Gemlik Umurbey Köyü'nde dünyaya geldi. İlkokulu köyünde, ortaokulu Gemlik'te, Öğretmen Okulu'nu Erzurum'da tamamladı. Dört yıl Kars/Posof ve Şırnak'ta ilkokul öğretmenliği ve askerlik yaptıktan sonra Gazi Eğitim Enstitüsü Pedagoji Bölümü'nü 1955 yılında bitirdi.

Tunceli ve Bursa'da ilköğretim müfettişliği yaptı. 1963 yılında Bursa'da Rehberlik ve Araştırma Merkezi'ni kurdu ve müdürlüğünü yaptı. 1966-1972 yılları arasında Bursa Milli Eğitim Müdürlüğü görevinde bulundu. Bursa Eğitim Enstitüsü Ruh Sağlığı öğretmenliği, İlköğretim Genel Müdürlüğü ve Almanya'da Eğitim Müşavirliği yaptı. Bursa İktisadi İlimler Akademisi ve Uludağ Üniversitesi'nin açılış ve kuruluşuna öcülük etti. Bu arada Bursa Hakimiyet gazetesinde makaleleri neşredildi.

Özellikle gönül adamı Mehmet Ali Deniz'in sohbetlerine katıldıktan sonra 'gönül dili' ile ilgilenmeye başlamış bu vadide şiirler yazmış ve bu alanla ilgili yazılan şiirleri bir araya toplamaya başlamıştır.

Celal Bayar Vakfı, Mehmed Ali Deniz Vakfı ve Türk Eğitim Vakfı gibi hayır kuruluşlarında kuruculuk ve yöneticilik yapmıştır.

Eserleri:

İsmail Hakkı Bursevî, Bursa, 1995.

Gülzâr-ı Tasavvuf, Bursa, 2004.

Tasavvuf Edebiyatında Mevlânâ, Bursa, 2006.

Tevhid Neşvesiyle, Bursa, 2009.

Melâmet Neşvesiyle, Bursa, 2011.

Halen tasavvuf edebiyatı ile ilgili bazı kitapları basıma hazır olup, aynı konuda çalışmalarına devam etmektedir. Evli ve üç çocuk babasıdır.

TEŞEKKÜR

Öncelikle bu kitapta yer alan güzel söz ve şiirlerin sahibi gönül insanlarına,

İkinci olarak bu eserleri yeni harflere aktararak, yayımlayarak istifademize sunan ilim ve irfan dünyasının mümtaz şahsiyetlerine,

Üçüncü olarak bu eseri güzel bir şekilde basan Bursa Büyükşehir Belediye Başkan Sayın Recep Altepe'ye, Kültür A.Ş. ile Bursa Araştırmaları Merkezi çalışanlarına,

Nihayet ilim ve gönül adamı Prof. Dr. Mustafa Kara'ya emek ve gayretleri için teşekkür eder, hepinizi gönül sofrasına davet ederim.

Bu eserdeki bütün güzellikler o gönül adamlarına, eksiklikler ise bendenize aittir.

Ertuğrul SEYHAN
01.08.2013

İÇİNDEKİLER

TEŞEKKÜR ..... **IV**
İÇİNDEKİLER ..... **V**

ÖZLÜ SÖZLER **1**

BEYİTLER **59**

DÖRTLÜKLER **97**

ŞİİRLER **115**

ÖZLÜ SÖZLER

*Evliyânın yüksek kerâmetlerinin ilki şiir, ikincisi kimyâdır.

Mevlânâ

*Akıllı olan, velîlerin hikmetlerine meyleder ve onlarla âmil olur

İbrahim Hakkı Erzurumlu

*Velîlerin bedenleri bir yerde durur, gönülleri doğu ve batıyı gezer, arş ve kürsiye konar.

İbrahim Hakkı Erzurumlu

*Velîler, halkla hâlim ve Hak'la dâim olurlar.

İbrahim Hakkı Erzurumlu

*Velîyullah odur ki; güneş gibi cömert, dağ gibi sabit, gece gibi saklayıcı, gök gibi yüksek ve hikmetli olur.

İbrahim Hakkı Erzurumlu

*Dünyâyı seven ve velîleri inkâr eden münâfıklara; hikmetlerden, ilâhî sırlardan bir kelime bile söylenmez. Çünkü velîlerin hikmetleri ilm-i ledündür; açıklanması hatâdır ve gayri meşrûdur.

İbrahim Hakkı Erzurumlu

*Tevekkül; asıl imândır, kalbin kuvvet ve rahatıdır, velîlerin faziletlerindendir.

İbrahim Hakkı Erzurumlu

*Velîler; dudaklarındaki ma'nâdan, göğüslerindeki hakîkat bilgisinden ve bunlardan doğan ilâhî sevgiden lezzet alan Allah dostlarıdır.

İbrahim Hakkı Erzurumlu

*Velîler; diğer insanların inançlarını kuvvetlendirip Hak yola sokmak için, kerâmetler gösterebilirler.

İbrahim Hakkı Erzurumlu

*Ulu velîler, hikmetlerin örtüsüdür.

İbrahim Hakkı Erzurumlu

*Velîlerin hikmetleri, en değerli incilerden daha değerlidir ve onu inkâr edenler, hayvandan aşağıdır.

İbrahim Hakkı Erzurumlu

*Velîlerin hikmetleri; ilm-i billah dır ki bu; gerçek ilimdir, hâl ilmidir, irfân ilmidir, aşk ilmidir, bâtın ilmi, ledün ilmi, sûdur ilmi ve kalblerin ilmidir.

İbrahim Hakkı Erzurumlu

*Kümmel (*Kâmiller*) makamındaki velîlere, eşyânın sıfatı perde olmaz. Onlar, yedi kat yerde ve yedi kat gökde olanları bilirler.

Muhammed bin Hamza

*Tasarruf sahipleri iki kısımdır: Zahirî ve Bâtınî. Batınî tasavvuf ehli, yedi adet velîdir ki, onlara (*yediler*) derler. Bunlar yedi iklime hükmederler. Yedi yıldız (*gezegen*) bu yedi velînin hükmü altındadır.

Muhammed bin Hamza

*Allah, câhil kimselerden veli ve dost edinmez.

İmam Şafiî

*Evliyâ-yı kirâmın iki alâmetinden biri, Allah'ın emirlerine hürmet ve itaâttir; diğeri, bütün insanlara şefkattir.

İ.H.Erzurumlu

*Velî, ilâhî sırları ve kerâmetini saklar.

İ.H.Erzurumlu

*Velîlerin nazarları ibret gözüdür, konuşmaları hayır ve nasihattir.

İ.H.Erzurumlu

*Velîlerin konuşmaları peygamberler, hareketleri melekler gibidir. Ahlâkları ise, İlâhîdir.

İ.H.Erzurumlu

*Küllî mahv ve küllî fenâ, yüce bir makam ise de, küllî terk ondan daha yüce olup Allah'ın seçkin velîlerinin makâmıdır.

Mehmed Emîn Halvetî

*Peygamber'in vârisi olan evliyâullahı inkâr etmek, Peygamber'i inkâr etmekle eşdeğerdedir.

Lâ edrî

*Ledün ilmi Hakk'ı bilme, bulma ilmi; Peygamberlerin ve velîlerin ilmidir.

Seyyid Burhâneddîn Tirmizî

*Velîler, bütün beşerî kirliliklerden arınmış, nefsanî arzulardan kurtulmuş, Hakk'ın tecellîsine mazhar olmuş, vahdet deryâsına dalmış, yok olmuş yüce kimselerdir.

Şefik Cân

*Allahu Tealâ Hazretleri velîleri için öyle bir şarap hazırlamıştır ki, onu içtikleri zaman mest olurlar, mest olunca hoşhâl olup kendilerinden geçerler; kendilerinden geçince de, susarlar, sessiz kalırlar.

Hadis

*Velîlik, fıkıhtan değil; mürşidin sohbetinden elde edilir.

Abdullah Ansarî

*Evliyâ ve mürşidlerin sohbeti bir kimseyi ahlâklı yapamazsa, o, hiçbir nasihat ile ahlâklı olmaz.

Ebu'l-Abbas Hamza bin Muhammed

*Evliyâ; Allahü Teâlânın dostlarına dost, düşmanlarına düşman olan kimsedir.

Muhammed bin ebû Verd

*Lâmekân, evliyâullâhın ruhu ve gönlüdür.

Mevlânâ

*Velîlerin huzûrundan uzaklaştın mı, hakîkatte Allah'dan uzaklaştın demektir.

Mevlânâ

*Ey eli boş kişiler, gönül sahibi velîlerin huzûrunda gönlünüzü koruyunuz.

Mevlânâ

*Göklerden daha yüksek olan gönül, abdalın veya peygamberin kalbidir. Velîlerin içinde olan mescid, herkesin secde ettiği bir mesciddir ve Cenâb-ı Hak da oradadır.

Mevlânâ

*Evliyâullaha mukarenet (*yakınlık*) ve muvâfakat (*uygunluk*) kadar feyz-i azîme (*büyük feyz*) mazhar düşmeğe vesîle ve sebep olamaz. Çünkü onlara mütâbeat edenler (*Tâbi' olanlar*), şüphesiz ki Resûlullah'a ve Allah'a mütâbeattır.

Osman Bedrüddîn Erzurûmî

*Evliyâullah sohbeti ile elde edilen fayda, başka hiçbir şeyle kazanılamaz.

Osman Bedrüddîn

*Bir Allah'ı seveni görmek, o kimse için, Allah'ı görmek gibidir.

Abdülkadir Geylânî

*Cenâb-ı Hakk, evliyâsında bizzat mutasarrıftır. Onlara ne lâzımsa kerâmet, ilim, maarif gibi, onu verir.

Osman Bedrüddîn

*Cenâb-ı Hakk; biz bir kimseyi evliyâdan kılmadıkça, ona belâ ikramında bulunmayız, buyurmaktadır. Onun için atâyâ-yı İlâhiyye'nin her türlüsüne nâil olmayı istemeliyiz.

Osman Bedrüddîn

*Allah dostları ile oturup kalkmak, Allah sevgisini kazanmak içindir.

Sâdî

*Cenâb-ı Hakk'a yakın olmak isteyen kimse, Evliyâullah'a muhabbet beslesin.

Bâyezîd-i Bistâmî

*Gül mevsimi geçince, gül kokusunu nereden alacaksın?
(*Burada gül Resûllallah, gül suyu da evliyâdır*)

Mevlânâ

*Her asırda, yüzyirmidört, bir rivâyete göre de ikiyüzyirdört bin nebî sayısınca velî bulunur. Velînin çok bulunduğu zamanlarda ilâhî rahmet ve feyz de çok olur.

Osman Bedrüddîn

*Dîdâr-ı evliyâ, mir'ât-ı Hak-nümâdır.

Osman Bedrüddîn

*Velî, Allah'ın gözetdiği, koruduğu ve bir an bile kendi nefsiyle baş başa bırakmadığı kimsedir.

Lâ edrî

*Hiç kimse velîlerden biri ile doğru olarak arkadaşlık ve sohbet etmeyince, o kimse vefat ettiği zaman, onun velîlik hallerinden mirâs yiyemez.

Abdullah Ansarî

*Allahü Teâlâ, peygamberlerine mûcize ihsân ettiği gibi, velî kullarına da, kerâmetler ihsân etmiştir.

Lâ edrî

*Bedbahtlığın alâmeti üçtür: Bir kimseye ilim verilir ammâ, o ilimle âmel etmesi için yardım edilmez.

Amel etmesine yardım edilir ammâ, bu defa da âmelin ihlâsından mahrûm edilir.

Allah dostlarının (*evliyânın*) saâdet dolu sohbetleri ona müyesser olur ammâ, sohbetin feyzinden nasipleri olmaz.

Muhammed bin Fazl el Belhî

*Kimyâ, ulûm-ı enbiyâ ve kümmel-i evliyâdandır.

İsmail Hakkı Bursevî

*İnsanlardan gelen sıkıntılara katlanmak; Allahü Teâlânın beğendiği, Resûlullah'ın sevdiği ve büyük evliyânın özendiği bir ahlâktır.

Hâlid-i Bağdadî

*Bir velî ile bir saatlik sohbet, bin nasihattan ve bin kitap okumaktan daha faydalıdır.

Lâ edri

*Velâyet, sonradan kazanılan İlâhî bir ihsândır.

Karabaş-ı Velî

*Halkı tufan, her veliyi Nûh ve gemisi bil.

Dr.Münir Derman

*Halini gizleyen velidir.

Dr.Münir Derman

*Kıyamete kadar, Hakk'ın bu misafirhânesinde, Allah'ın dostu eksik değildir.

Dr.Münir Derman

*Eğer manen hasta isen, maneviyat hastanesine git. Bu hastanenin başhekimi, Resûl-ı Ekrem'dir. Asistanları enbiyâlar, hastabakıcıları, evliyâlardır ve bu hastane parasızdır.

Dr.Münir Derman

*Velâyet hâlinin işâreti, onun yüzündedir. Dille söylenmez. Onu, anlayış sahipleri sezer.

Dr.Münir Derman

*Hakikî bilgi, Hak erlerinin ağzından alınır.

Dr.Münir Derman

*Allah dostları, îlâhî edeb ile süslüdür.

Dr.Münir Derman

*Kerâmet, evliyâya hakdır. Evliyâda zahir olan kerâmeti inkâr eden, dinden çıkar.

Dr.Münir Derman

*Yüzüne baktığın zaman Allah'ı hatırlatan kimse ile sohbet et, o kimse velidir.

Dr.Münir Derman

*Veli Hakk'ı halk aynasında, halkı da Hak aynasında Hakk'ın kemâlini görür ve Hak aynasında, halkın yokluğunu görür.

Dr.Münir Derman

*Bir velinin bulunduğu diyâr, her türlü afatdan masun kalır.

Dr.Münir Derman

*Velâyet üç kısımdır:

Bir kısmı velâyet-i âm'dır; Bunun yerden göğe kadar seyir ve bilgisi vardır.

Bir kısmı velâyet-i hâs'dır; Bunun da arşdan ferşe varıncaya kadar ne kadar yaratılmış varsa bilgisi, seyri ve tasarrufu vardır.

Bir kısmı da velâyet-i hâssül-hâsdır; Bunlardan öte, öylesine bilgi ve kudreti vardır ki, haddini ve nihayetini ancak kendisi bilir.

Eşrefoğlu Rûmî

*Allah'ın velîleri, Allah'ın gelinleridir; onları ancak, mahrem olanlar görebilir.

Bâyezîd-i Bistâmî

*Allah, nebîlere nasıl mûcize ve kerâmetleri açıklamayı, evliyâya ise; bunları saklamayı, emretmiştir.

Ebû Amr ed-Dımeşkî

*Tasavvufun inandığı hürriyet, nefsin kin, kibir, yalan, gösteriş, menfaat, benlik gibi insanı hayvanlaştıran esaretinden kurtulması olduğuna göre, velîlerin gayesi, âdemoğlunu, cemiyetin hür adamı yapmaktır.

Sâmiha Ayverdi

*Bâtını açık olana "Velî" derler.

Eşrefoğlu Rûmî

*Evliyâullah, dâima Allahu teâlâyı zikredendir.

Eşrefoğlu Rûmî

*Hikmet, irfân, imân ve aşk sahibi olan evliyâ, bizâtihi hâmil oldukları değerleri ücretsiz ve karşılıksız olarak etraflarına dağıta dağıta, sâkin âlemleri içinde yaşarlar.

Sâmiha Ayverdi

*Sıradan bir adam, altı ay kadar bir velînin sohbetine katılsın, Allah'a yemin ederim ki; inanç, kavrayış, anlayış ve ihlâs yönünden çok değiştiğini bizzat kendisi anlayacak ve itiraf edecektir.

Lâ-edrî

*Evliyâyı inkâr etmeyip, muhabbet beslemek lâzımdır. Çünkü hadîs-i şerifte "Kişi sevdiği ile berâberdir" buyuruldu. Kıyâmet günü bu velîler sevenlerine şefâat edeceklerdir. Onlara düşman olmak, insanların helâkine sebeb olur.

İsmail Hakkı Bursevî

*Hiçbir velî, kendisini irşâd eden biri olmadan, bu yolda insanları eğitmeğe kalkmamıştır.

Mehmet Ildırar

*Evliyâ, Hak Teâla'nın gizli hazinedârlarıdır; her ilmi bilirler. Kısmetinde ne kadar yetki verilmiş ise, onu harcarlar. Onun için, Allah, ilminin sırlarını ona öğretmiştir.

M. Ildırar

*Tasarruf hakkına sahip olan kâmil velîler, kutupdur.

M.Ildırar

*İnsanlar, nefsine mağlup olduklarından dolayı velîleri tanıyamazlar.

M.Ildırar

*Allah'ın velî kulları, merhametli ve hâlimdirler.

M.Ildırar

*Velîleri tanımak, nebîleri bilmekten güçtür.

M. Ildırar

*Evliyâyı inkâr, zehir içmek gibidir.

M.Ildırar

*Kişiye asıl zarar, tasavvuf ve velîleri inkârdan gelir.

Abdülhakim el-Hüseynî

*Mürşid-i kâmil denilen zatlar, Allahu Teâla tarafından marifet ilmi öğretilen velîlerdir.

M.Ildırar

*Velîlerin kalbleri, irfan nûru ile doludur.

M.Ildırar

*Kâmil velilerden sâdır olan güzel bidat (*bidat-ı hasene*) Peygamberlerden sâdır olan parlak sünnet gibidir.

Lâ edrî

*Allah bir kimsenin namus perdesini yırtmak isterse, o kimseye, ehlullaha karşı kötü söz söylettirir.

Mevlânâ

*Velilerden yüz çevirmek, uğursuzluk getirir.

Sadreddîn Konevî

*Evliyâ iki kısımdır: bir kısmı evliyâ-yı merdûd, yani irşâd için sahve iâde olunmuş mükemmillerdir. Diğer kısmı; evliyâ-yı müstehlek-i kâmil ve müstağrak ve sekrândırlar. Bun-

lar, bahr-ı ummân-ı ahadiyyete gark ve şuhûd-ı celâl ve cemâl-i samediyette mahv olduklarından, irşâdda bulunamazlar.

Sadreddîn Konevî

*Nihâyet-i ukala, bidâyât-ı evliyâ ve nihâyât-ı evliyâ bidâyât-ı enbiyâ olup, âlem-i aklın müntehâsı mebde-i tavr-ı velâyettir. Ve tavr-ı velâyet, tavr-ı aklın ilerisinde bir tavırdır.

Sadreddîn Konevî

*Evliyânın sohbeti, kalbe zikri yerleştirir, sünnete ta'bi olmayı kolaylaştırır.

Seyfeddîn-i Farukî

*Allahu Tealâ'nın veli kullarını, her gün veya iki günde bir görmek, bırakılmaması gereken bir sünnettir. Amma edeble, saygı ili…

Alaeddîn-i Atar

*İhlâs ne kadar çok olursa, evliyânın yardımı o kadar ziyâde olur.

Mevlânâ Halid-i Bağdadî

*Evliyânın kalbleri, ilâhî nûrların çıkıp geldiği kaynaklardır. Onların hoşnut olduğundan, Hak Tealâ da hoşnutdur. Onların kalblerinde yer eden, büyük devlete kavuşmuştur

Mevlânâ Halid-i Bağdadî

*Her tevhid ehli, velilik yolundadır. Elverir ki, kadrini bilip ömrünü beyhûde harcamasın.

Eyyüb Sabri Kalyoncuoğlu

*Ehlullahın kerâmetinden bahsetmek abes, hattâ ayıptır. Çünkü onlar "Ve hüve alâ küllü şey'in kadîr" sırrına mazhar

olmuşlardır. Kerâmetin en büyüğü, kalbleri teshir etmek, onlara hâkim olmaktır. Bu da ancak, kâmil insan harcıdır.

Ken'an Rifaî

*Evliyâullah demek, ehlullah demek değildir. Ehlullah, Hakkın esmâ ve sıfatına mazhar olanlardır. Ehlullah şühûd mertebesinde, evliyâ ise, dost ve sevgili mertebesindedir.

K. Rifaî

*Kadınlar hayızlarını nasıl saklarlarsa, ehlullah da kerâmetini göstermekten öylece ürker.

K.Rifaî

*Ehlullah, kabir ehli değil, hayat ehlidir.

K.Rifaî

*Dikkat edelim; Allah'ın velîsine muhabbet etmeyenlerin âkıbeti kötü biter. Nerde kaldı ki, inkâr edenlerin…

K.Rifaî

*Allah'ın sünneti, halkın ayıbını örtmek, enbiyânın sünneti halkı idare, evliyânın sünneti, halkın cevr ü cefâsına tahammül etmektir.

K.Rifaî

*Dünyaya gelmekten maksat, kişi Rabbini bilmektir. Rabbini bilmeğe sebep, evliyâyı bulmaktır.

Bulmak değilmiş bilmek
Bilmek değilmiş bulmak
Evliyâya gönül vermek
Rengine boyanmakmış.

Buldum, gördüm, bildim demek; maksûda ermek için kâfi değildir. Maksat, o terbiyesi altına girdiğin velînin rengine boyanmaktır. Yani onun güzel sıfatlarını giymek; doğruluğuna, adaletine, irfanına ve aşkına bürünmektir.

K.Rifaî

*Allah'ın öyle sevgili kulları (*Velîleri*) vardır ki; nazarları deryâ, sözleri ve yüzlerine bakmak, şifâdır.

K.Rifaî

*Velâyet mertebesine ermek isteyen kimsenin, dünyada ve ahrette bir zerre miktarı gözü olmaması ve bütün varlığı ile Hakk'a yönelip kendisini Hak'tan meşgûl eden şeylerden kurtulması gerekir. Yoksa buna, geceleri sabaha kadar namaz kılarak, gündüzleri de oruç tutarak erişilmez.

K.Rifaî

*Bazı kimseler "nerde o eski ehlullah, onlar geldiler geçtiler" derler. Fakat bilmezler ki, velîlerin mevcûdiyeti, Cenâb-ı Hakk'ın mevcûdiyeti ile kâimdir. Madem ki Allah her zaman mevcûddur; o halde elbet velî de mevcûd olacaktır. Allah'ın bir ismi de "Velî" dir. Elbet o velî ismine mazhar olan eksik olmaz bu dünyada…

K.Rifaî

* *Ya gönül o hazrete ermek gerek*
Ya bir erene gönül vermek gerek

İbâdetten maksat, kemâl-i sıdk ve sadâkatle Allah'ı sevmektir Allah'ın sevdiğini sevmek de, Allah'ı sevmektir.

K.Rifaî

*Ehlullahın gönlüne dokunanlar, dünyada ve ahrette felâh bulmazlar.

K.Rifaî

*Ehlullah; yemelerinde, içmelerinde, sözlerinde, hareketlerinde Hakk'ın tasarrufu altındadırlar. Onları evirip çeviren hep Allah'dır.

K.Rifaî

*Her âşık sâdıktır, lâkin her sâdık âşık değildir. Her nebî velîdir, lâkin velî nebî değildir.

Ken'an Rifaî

*Bir mü'minde, Allah'ın esmâ-yı hüsnâ'sından ne kadarı tecellî etmişse; o mü'min o nisbetde kâmil ve velî olur.

Ertuğrul Seyhan

*Allah erlerinin ayakları altına toprak ol.

Mevlânâ

*Allah erlerinden başkasını, kuru kumsal bil ki; okumsal her zaman senin ömür suyunu içer, bitirir.

Mevlânâ

*Sıddîkiyyet, velâyet mertebelerinin nihâyeti ve nübüvvet derecelerinin başlangıcıdır. Bütün peygamberlere ilâhî vahiy bu mertebeye ulaştıktan sonra gelmiştir. Nebî olana bâtınından husûsî yolla ilhâm ve zâhirinden Cebrâil vâsıtasiyle vahy yoluyla dinin hükümleri ve şerîatı tebliğ vazifesi verilir. Velî olana bâtınından husûsî şekilde ilhâm olunur fakat, tebliğ ile memur olmaz. Çünkü velîlere ilhâm olunanlar, şerîatın bâtınıdır ki, bunlara marifet ve hakîkatler denilir.

İsmail Hakkı Bursevî

*Evliyâ-yı Kirâm Hazretleri, ilâhî sırları saklamakla vazifelidirler.

İsmail Hakkı

*Velîler, akılların aklıdır. Akıllar da, en sonuncusuna kadar, develere benzer. (*Bir deve katarını, bir deveci çekip götürür. Velîler de akıllı insanlara, hakîkat ve mâ'rifet yolunda rehberlik ederler.*)

Mevlânâ

*Velî varlığını, Hak varlığına tebdîl etmişdir.

Mevlanâ

*Velî zehir yese, bal olur; fakat mürid yese, aklı kararır, zarara uğrar.

Mevlânâ

*Velîlerde Allah'dan öyle bir kudret vardır ki; atılmış oku, yoldan geri çevirirler.

Allah velîsi pişman olursa, sebeplere eserlerin kapılarını kapar. (*Fiillerini neticesiz bırakır*) Fakat bunu, Allah eliyle yapar. Allah kudretiyle söylenmiş sözü, söylenmemiş hâle getirir. Bir hâlde ki ne şiş yanar ne kebâb.

Bütün kalblerdeki nükteleri işitir, gönüllerden o sözü yok eder.

Ey ulu kişi, sana delil ve hüccet lâzımsa "min âyetin ev nünsiha" âyetini oku.

"Ensevküm zikrî" âyetini de oku da velîlerin kalplere nisyân komaları kudretini anla. Velîler, hatırlatma ve unutturmaya kadirdirler. Şu halde herkesin gönlüne hâkimdirler.

Velî, unutturma kudretiyle bir kişinin istidlâl yolunu bağladı mı, o adamın hüneri bile olsa, bir iş yapamaz.

Şehir ve köylere sahip olanlar, maddenin pâdişahıdır; gönül sahibi ise, gönüllerin sultanıdır.

Mevlânâ

*Velîlerin sözlerinden, yumuşak olsun sert olsun, vücûdunu örtme. (*Kulağını kapama*) Çünkü o sözler, dinin zâhiridir.

Mevlânâ

*Hakk ile oturup kalkmak isteyen kişi, velîler huzûrunda otursun. Fakat huzûrdan kovulan veya izinsiz ayrılan, helâk olur.

Mevlânâ

*Allah, velîleri, âlemlere rahmet olmak üzere dünyaya getirmiştir. Onlar halkı, Allah'ın haremine dâ'vet ederler, Hakk'a da "Yâ Rabbi, bunları kurtar" diye dua ederler

Mevlânâ

*Tek bir kişi ammâ, bine bedel… Kimdir O?... Allah velîsi.. Hattâ o yüce Allah kulu, yüzlerce zamanın tek eridir.

Mevlânâ

*Bir taife vardır ki, bunlar halkdan pek gizlidirler. Bunca kerâmetleri vardır da, yine ululuklarını kimse göremez. Allah sizi onlara çağırıyor. Onlardan biri size "ateşe gir" dese, acaba yakar mı diye düşünmeden, hemen ateşe at kendini…

Mevlânâ

*Sakın velîlerin noksanlarını görüp, aleyhlerinde gıybet etme. Onlar, halkı imtihan için hor ve noksan görünürler.

Mevlânâ

*Büyük velîler özgür bırakılsaydı, hiç biri insanlara gerçek hüviyetiyle görünüp bilinmeyi tercih etmezdi.

Muhyiddin Arabî

*Erenlerin bir kısmı, irşâd için halkın içine geri döner; bir kısmı ise, ulaştığı mezilde kalır.

Muhyiddin Arabî

*Peygamberler, hüküm koyucu olarak gönderilmiştir. Onlar da velîleri, hükümlere uyan ve emirleri yerine getiren kimseler olarak yönlendirmiştir. Velîler, peygamberlerin getirdikleri hükümlere basiret üzre uyanlar, uydukları kimsenin hakikatini ve uydukları şeyi bilenlerdir.

Muhyiddin Arabî

*Velîlerin kerâmetleri, sihir kabilinden şeyler değildir. Çünkü kerâmetlerin özünde, varlıksal bir gerçeklilik vardır. Fakat onlar, mucîze de değildir. Çünkü kerâmet, bilgi ve himmet gücüne dayanır.

Muhyiddin Arabî

*İlm-i ledün (*sırlar ilmi*), aklın gücünün üzerinde olan bir ilimdir ki; bu ilim, peygamber ve velîlere tahsis edilmiştir.

Muhyiddin Arabî

*Her peygamber önce velîlik mertebesine ermiş, sonra da kendisine nübüvvet ihsân olunmuştur. Yani velâyet, nübüvvet makamından önceki makamdır.

Muhyiddin Arabî

*İsrâfil aleyhisselâm sûr'u üfürdüğünde, cesetleri dirilttiği gibi, mânevî İsrafil olan evliyâullah da rûhları diriltirler.

İsmail Hakkı Bursevî

*Velîler, Allah katındaki yüksek mertebeye, kalplerini masivâdan ve kendilerini nefislerinden korudukları için ulaşabilmiştirler. Onlar Allah ile oturur, Allah ile konuşurlar, Allah'ı düşünür, Allah'dan başka bir şey bilmezler. Velîler, gaybın bilinmezlikleri içinde perdelenmiştir. Onlar, Hakk'ın kendine dost olarak seçtiği ve sakındığı kimselerdir.

Muhyiddin Arabî

*Umum mü'minlerin îmânı, şühûd yoluyla değildir; yalnız evliyânın îmânı şühûdîdir.

İsmail Hakkı

*Velîler, sûrî ölümlerinden sonra da, kerâmet göstermeğe devam ederler.

İsmail Hakkı

*Peygamberlere gelen ilâhî vahy, ümmet içindir. İlham ise, velîye inananlar rehberdir, yol gösterendir; her ikisine de uymak lâzımdır.

İsmail Hakkı

*Nebi, Allah'ın mazharı; veli ise Peygamberin masharıdır

İsmail Hakkı

*Bir olağanüstü olayı Peygamber göstermişse, bu, mucize olur, velî gösterirse buna kerâmet denir. Kerâmet velîye haktır, inanmak vazifedir.

İsmail Hakkı

*Evliyâya yüksek nazarla bakanlar, yükselir.

İsmail Hakkı

*Ölmeden önce ölen evliyâdan kerâmet zuhûr eder.

Lâ edrî

*Evliyâullah'ı ziyâret ile; acabasız, tereddütsüz, bilâ kayd ü şart Rabbe ve Habîbine ta'zîm edenlerin na'il oldukları ma'nevî nîmete kavuşulur.

Merkez Efendi

*Evliyâullah, "enzele'l-kitâb"dır. Yani, indirilmiş kitâbdır.

Muhyiddin Arabî

*Ehl-i sırrın sözü, bir çiçek tohumu gibidir; ekildiği saksıda biter. Evliyâullahın nasihatları da, gönül saksılarında zuhûr eder.

Abdülkadir Geylânî

*Velî; bütün hâl ve işinin muradını Allah'ın üzerine aldığı ve yardımında bulunduğu kimsedir.

Abdülhakîm Arvasî

*Kerâmet göstermek, velâyetin şartı değildir.

Abdülhakîm Arvasî

*Bir çok insan var ki, Allah'ı tanıdığı halde, velîsini tanıyamaz.

Sultan Veled

*Her evliyânın kıymeti, hayatta iken çektiği çile ile ölçülür.

Hacı Bayram

*Evliyâullah zümresi, muhabbet bağının meyvasıdır; tadına doyum olmaz.

Hacı Bayram

*Vilâyet hâli, masûmiyet hâlidir.

M.Nuri Şemseddin Nakşibend

*Velâyet, fenâfi'llah ve sonra bekâbi'llah olup hilâfet makamına ulaşmaktır.

M.Nuri Şemseddin

*Velâyete erişebilmek, çok çetin bir işdir.

Kuddusî Baba

*Velîler, birbirinin vârisidir.

Kuddusî Baba

*Allah'ın velîleri iki kısımdır:

Bir kısmı, işret velîsidir; bir kısmı da uzlet velîsidir. Dünya işlerine bulaşmış olanlar, işret velîsidir; terk üzre olarlar ise, uzlet velîsidir. Bazıları, bu devirde velî yok diye hayıflanırlar; halbuki Allah'ın velîleri hiçbir devirde eksik olmaz.

Mehmed Emîn Halvetî

*Velî; Allah'ı tanıyıp bilen, ta'ât ve ibadetlere devâmla haramlardan yüz çeviren ve şehvet düşkünlüğünden sakınan kimsedir.

Lâ edrî

*Evliyânın şiiri, tamamen Kur'ân'ın tefsiridir. Zirâ evliyâ, kendilerinden yok olup Hak ile var olmuşlardır. Evliyânın fiilleri ve sözleri Yaratıcı'dandır, yaratılmışın onda yeri yoktur. Onların şiirleri kendini göstermek için değildir, Hakk'ı bildirmek maksadı ile kaleme alınmıştır. Âşığın şiirinden Hak kokusu gelir. Çünkü âşığın şiiri, Kur'ân'ın tefsiridir, rûhun huzûrudur, imânın nûrudur.

Sultan Veled

*Bir kimse bir velînin arzına dokunsa, Hakk Teâlâ Hazretleri onu kalb ölmesine mübtelâ eder.

Abdülkadir Ceylî

*Bir kimse bir velîye yaramaz nazar ile nazar etse, âkidesi bozulur ve kötü bir isme mübtelâ olmadıkça, dünyadan gitmez.

Abdullah Karîş

*Evliyâ-yı kirâm ölmekle, tasarruf ve irşâtdan mün'azil olmayıp, tasarrufları ölümlerinden sonra daha etemm (*daha eksiksiz, kusursuz*) ve ekmel (*daha mükemmel*) olarak devam eder; kılıcın kından çıktıktan sonra kesmesi gibi.

Lâ edrî

*Eviyâullahın sahip olduğu olağanüstü hâlleri, tamamen Cenâb-ı Hak'dandır.

Lâ edrî

*Velîler yanında edeb-i bâtın üzre ol, çünkü onlar insanın içyüzünü görür ve bilirler.

Lâ edrî

*Evliyâ, Cenâb-ı Hakk'ın mânevî örtüsü altında örtülüdürler.

İsmail Hakkı Bursevî

*Evliyâ; şeriat, tarikat ve ma'rifet cihetinden ehl-i sünnet ve'l cemâat yolundadır.

İsmail Hakkı

*Peygamber'in bıraktığı mirâs ilâhî ilimlerdir. Bu mirâs, velîden velîye intikal eder.

İsmail Hakkı

*Velîlik mertebesi, nübüvvetin özü gibidir.

İsmail Hakkı

*Evliyâya dil uzatmak, ma'nevî küfürdür. Çünkü evliyâ, enbiyânın mazharı, mürsellerin (*gönderilmişlerin*) ise sırrıdırlar.

İsmail Hakkı

*Zinâ neticesi dünyaya gelmek, velîliğe engel olur.

İsmail Hakkı

*Bazı velîler, gerçek yüzlerini perdelemek için, görünüşte dünya işleriyle (*demircilik, terzilik, çobanlık gibi*) meşgûl görünmüşlerdir.

İsmail Hakkı

*Allah dostu olan velîler, kendilerine müracâatda bulunan kimseleri, ilerlemesine vesile olacak şeylere teşvik ederler, kötülükten uzaklaştırırlar.

İsmail Hakkı

*Velîler ile yakınlık kurulamaz ise, uzaktan ve gıyaben muhabbet ve bağlılık ile ilgi kurmak gerekir.

İsmail Hakkı

*Velînin söylediği şiir, bir kerâmettir.

Hacı Bayram Velî

*Ulemâdan veya urefâdan ermiş zevât vardır ki, bunlar kerâmet sahibidirler. Bunlar hakkında birçok menâkıb vardır. Bu zevâtı hürmetle yâd etmek, âdâb-ı islâmiyyedendir. Kerâmeti zâhir olmayan nice ehl-i hâl de vardır. Bunların kim olduğunu ve derecelerini, Allah'dan başka kimse bilmez, bize ancak takvalarıyla tezâhür ederler. Bunlar da tevkîre (*ululamaya*) lâyık zevât-ı âliyedir.

Mahir İz

*Veli, kendisine münkeşif olan hakayıkı her zaman, herkese, her yerde açıklamaz; zamanını, yerini ve adamını bilir.

Mahir İz

*Allah, câhili aslâ velî edinmez.

Lâ edrî

*Bir kısım evliyâ tanırım ki, onlar duadan dahi teeddüb ederek ancak zikir ile meşgûldürler. O yüce şahsiyetler rızâya boyun kestiklerinden, kazayı def'etmek için teşebbüse geçmeyi, kendilerine haram bilmişlerdir.

La edrî

*Evliyâ kapısından kovulan, ahrete imânsız gider.

İmam Câfer

*Bir adamı ızhâr-ı kerâmetle havada uçarken görseniz, sakın aldanmayınız. Tâ ki onu, evâmir ve nevâhî-yi ilâhîyeyi ne sûrette tatbik ettiğini, hudûd-ı ilâhiyyeyi koruyup korumadığını, ahkâm-ı şeriatı yerine getirip getirmediğini bilir ve görürseniz, o zaman onun velîliğine inanabilirsiniz.

Ebû Yezid Bistâmî

*Allah Ebu Hanife'yi "câizdir, değildir" hükümlerinde mezhep sahibi etmişti. Evliyâları da, aşk hükümlerinde mezhep sahibi kılmıştır.

Lâ edrî

*Velîler, Allah'ı her şeyin üstünde görmüşler, Âllah da onları herkesin ve her şeyin üstüne çıkarmıştır.

Zünnûn Mısrî

*Velî olmanın şartı, insanın mi'râcının gerçekleşmesidir.

Lâ edrî

*Sâdık (*velî*) kimsenin belirtisi şudur: baktığında ibret alır, sustuğunda tefekkür eder, konuştuğunda zikreder, verilmediğinde sabreder, verildiğinde şükreder. O sâdık bir dost ve güvenilir bir sığınaktır. Niyeti, âmelinden daha faziletli ve âmeli sözünden daha tesirlidir. Onların vakitleri ganimet, ahvâli selâmettir.

Muhâsibî

*Allah'ın velî kulları ile arkadaşlık etmek, aslanla arkadaşlık etmek gibi, tehlikelidir.

Abdülkadir Geylânî

*Evliyâullahı diğer şeriat bilginlerinden ayıran faktör, onların ayrıca ilm-i ledünü bilmiş olmalarıdır. İlm-i ledün, Peygamberimizin, bu ilmi anlayacak kapasitede olan çok az kişiye öğrettiği ve gönülden gönüle nakledilen hakikat ilmidir.

A.Nuray Oktay

*Allah peygambere mûcizeler göstermeyi nasıl farz kıldıysa, velîlere de kerâmeti gizlemeyi öylece farz kıldı. Tâ ki halk onlarla fitneye düşmesin.

Abdullah Develioğlu

*Bundan böyle, kerâmet-i kevniyye devri geçmiş, kerâmet-i ilmiye devri başlamıştır.

Muhammed Nuru'l- Arabî

*Bir talip, evliyâ nefesine imân getirmese, yani î'tikat ve i'timat etmeyip inanmasa, gönlüne şüphe düşse; yetmiş velî katletmişcesine günahkâr olur.

İmam Cafer

*Lâmekân âlemine yükselmek isteyen tâliplerin, Allah velîlerinin gönlüne girmesi lâzımdır.

A.Nuray Oktay

*Bütün yaratıklar, velî ve nebîlere nisbetle, gövdeler gibidirler; Onlar ise âlemin kalbidir.

Mevlânâ

*Kerâmet; aşağı bir hâlden, yüksek bir hâle yükselmekdir.

Mevlânâ

*Her velî, evvelce geçen evliyâullahın birisine, min-cihetü't tecellî, benzer. Meselâ, Niyâzi Mısrî'nin nutuklarına bakılırsa; neş'e-yi Muhyiddin Arabî ve Âşık Yunûs görünür.

Şemseddîn Ulusoy

*Velîlerde, Allah'dan gelen öyle bir kudret vardır ki, onunla, yayından fırlamış oku yolundan geri çevirirler.

Mevlânâ

*Allah katının makbûlleri ve manevî işlerin âmillerine "ahyâr" (*Fazilet ve kemâl sahibi seçkinler*) denir ki, bunlar üçyüz zât kabûl edilir. Onlardan kırkına "ebdâl" (*dünya ile alâkalarını kesenler ve Allah'a bağlananlar*) denilmiştir. Yedisi "budelâ" dır ki bunlar, Kutub'a ikinci derecede yakındırlar.

Üçü "nakîbler" dir ki, Kutub'a birinci derecede yakındırlar. Biri de "Kutup" dur. Her zamanda, zamana mahsûs bir kutup vardır ve onun kalbi Allah resûlünün kalbi üzeredir.

Abdülhakîm Arvasî

*Kutup, iki kısımdır; bir kısmı Kutbu'l-irşâd'dır. Mutlak ve hakîki Feyyâz'ın kurtuluş yoluna erdirmeğe ait feyz ve bereket ihsânına vasıta olan ve İslâm âlemi varoldukça var olandır. Diğeri, Kutb-ı medâr (*etrafında dönülen kutup*) dur ki, her zaman vardır, dünyada hiç eksik olmaz.

Abdülkadir Arvasî

*Velîlik, ilâhî bir sırdır; bu sırra herkes vâkıf olamaz.

Lâ edrî

*Gönül ehli olan velîlerin gönül mescidinin kadrini bilmeyip onu yıkmaya çalışanlar, ahmaktır.

Mevlânâ

*Allah ile birlikte oturmak isteyen kimse, Allah velîlerinin sohbet meclisine dahil olsun.

Mevlânâ

*Velîlerin yumuşak veya sert sözlerinden ten kulağını örtme. Çünkü onlar dine dayanaktırlar.

Mevlânâ

*Allah dostu adamların ayakları altında toprak ol; bizim gibi hasedin başını toprakla ört.

Mevlânâ

*Evliyâ-yı kirâm, selâtîn-i kelîm-pûş ve hüşyârân-ı bâde-nûş durlar. Evliyâ, mahmûrân-ıhamr-ı bî-hûdî ve manzûrân-ı nazar-ı ehâdîdir. Evliyâ, dînâr u dirhemsiz ağniyâ; tabl ve alemsiz ümerâdırlar. Evliyâ, kıbâb-ı izzetle mestûr ve bisât-ı kurb üzerinde mesrûrdurlar. Onların gönülleri arşî ve be-

denleri vahşîdir. Arz onlara bisât ve semâ sakfdır ki, güneş disâr ve kamer sirâc-ı vakfdır. Onların ervâhı, ebdân-ı ulvîdir; akvâli nebevî, ef'âli melekidir, ahlâkı ilâhîdir. Onların maîşetleri tefvîz ü tevekküldür, san'atları sabr u tahammüldür. Onların temessükleri teslîm ü rızâ ve telezzüzleri fakr u fenâdır. Onlar hâim ü dâim ve Hak'la müste'nes ü kâimdirler. Onlara ve onları sevenlere müjdeler olsun.

İbrahim Hakkı Erzurumlu

*Allah'ın velîleri, gerçek takvâ sahibidirler.

İbrahim Hakkı

*Kim ki velîlerime ikrâmda bulunursa, onu, kendime yapılmış sayarım.

Hadîs-i kudsî

*Bana ita'ât eden velîlere ben de ita'ât ederim

Hadîs-i kudsî

*Yüzlerine bakıldığında, Allah'ı hatırlatanlar, velîlerdir.

Hasan Basrî

*Nazm (*şiir*), evliyanın kerâmâtındandır; gerek âlim olsun, gerek ümmî olsun… Zirâ âlem-i hakâyık onu îrâs eder; Yunûs Emre gibi ki, aslında ümmî-i mahzdır. Lâkin kemâlâtı âlemde intişâr-ı tam bulmuştur.

Hacı Bayram Velî

*Evliyânın, kâmil insanların gönlüne dokunmamalı; onlar sâhib-i tasarrufdur. Bir âh ederlerse, gidersin gümbürtüye.

Gaybî (Sunullah)

*Sıddîkler hakkında, yetmiş kişi; "filân kimse mülhiddir, zındıkdır" demedikçe, mertebe-i velâyete kadem basılmaz.

Gaybî

*Zâhir-bîn olanların hatâlarından ve sû-i tefehhümlerinden büyük büyük zevât bâ'zı evliyaullah ve ârifân-ı bi'llaha ta'rizlere ve inkârlara, hattâ tekfîrlere kadar cür'etle i'damlar bile vukû bulmuşdur.

Muhammed Elif Ef.

*Allah, hiçbir câhil kulunu velî yapmamıştır. Eğer bir câhil kulunu velî yapmayı murâd etmişse, önce ona gerekli ilimleri öğretir.

İbrahim Gülşenî

*Kerâmet iki çeşitdir; kerâmet-/i kevniyye ve kerâmet-i irfâniyedir. Kerâmet-i kevniyye, insâna reh-zendir. Asıl maksûd olan kerâmet, kerâmet-i irfâniyyedir. Mürşidini, kerâmet-i kevniyye ile imtihâna çekmek, bir mürîd için, şüpheden kurtulmamış ma'nâsınadır. Sakın böyle bir emelin peşine düşmeyiniz. İrfân-ı Muhammedî, en büyük kerâmettir; ona mâlik olmağa çalışınız.

Şeyh Şuab Şerâfeddin

*Gavs-ı â'zam ve bütün velîlerin başkanı olan kutbu'l-aktâblık, sırf Allah'ın ihsânıdır; çalışmakla, kabiliyetle ve başka beşerî özelliklerle bu yüce makamlar kazanılamaz.

Fehmi Kuyumcu

*Ey ashâbım; şunu iyi biliniz ki, dünyayı çok sevip ona bağlanmış olan kimseler, asla velâyet kokusunu alamazlar.

Ali eş-Şâzelî

*Kutbu'l Aktâblar, bir tarikatın değil, bütün tarikatların; bir ülkenin değil, bütün ülkelerin; bir mezhep veya meşrebin değil, bütün mezhep ve meşreblerin âmiridirler. İşte bu

sebeble onlar; vaktin imâmı, devrin hâlifesi, Hakk'ın vekilidirler. Onların sohbeti, peygamberlerin hepsinin sohbeti, onların himmeti, velâyetin tamamının himmeti; onların feyzi, Allah'ın feyzidir. Onların hükmü en doğru hüküm, onların tavsiye ve öğütleri de, bütün insanlar için uyulacak en doğru ve kısa yoldur.

Fehmi Kuyumcu

*Şerîat, mutahhir-i asıldır. Hakikat onun fer'idir. Şerîat, şer'-i şerîfin ahkâm-ı zâhiresi ve hakîkat, ahkâm-ı hafiyesi demektir. Makâmât-ı evliyânın cümlesi, bu ikisinde mündemiçtir. Her ikisine mahsûr ehil ve ricâl vardır. Kâmil, bunların her ikisinin beynini cem'edendir.

Ken'an Rifâi

*Bir kul hiçbir zaman, Hak'da fâni olmadan, velâyet makamına yükselemez.

Muhyiddin Arabî

*Velâyet erbâbının kalbi, bütün kâinatı içten ve dıştan kaplar.

Muhyiddin Arabî

*Ebdal, kırk erkek ve kırk kadından ibâretdir. Ölenin yerine aynı cinsden ehl-i tasavvuf ve ehl-i tevhîd getirilir.

Enes bin Mâlik

*Nübüvvet, velâyetin nikâbı (*örtüsü*) dır.

Muhyiddin Arabî

*Sadıklardan yetmiş âdem "fülân kimse mülhid ü zındıkdır" dimedikçe, mertebe-i velâyete kadem basılmaz.

İbrahim Aksarâyî

*Velînin bilinmesi, Rabb'ın bilinmesinden zordur.

Bâyezîd-i Bistâmî

*Evliyâlık, İslâmiyet'in emirlerini yapmakla kazanılır.

Molla Yusuf Ali

*İlm-i ilâhî ve ilm-i ledünnî, şol ilm-i meknûn (*gizli*) dur ki, ancak ulemâ-yı billâh olan evliyâullah kalblerinde saklıdır. Yoksa ulemâ-yı billâhdan gayri âlimler ve sâir ubbâd u zühhâd ve zâkirler bu ilme ârifler, bu sırra vâkıflar değiller.

Gaybî

*Evliyânın menkıbelerini dinlemek, muhabbeti artırır; eshâb-ı Kirâmın menkıbeleri imânı kuvvetlendirir, günahları yok eder.

Sıbgatullah Arvâsî

*Evliyânın üç alâmeti vardır: düşüncesi Hakk ola, işleyeceği işi Hakk ile işleye, meşgûliyeti dâima Hakk ile ola.

Ma'rûf-ı Kerhî

*İhlâs ne kadar çok olursa, evliyânın yardımı da o nisbetde ziyâde olur.

Hâlid-i Bağdâdî

*Kerâmet ve hârikaları çok görülen evliyâ, son nefeslerinde, bunları gösterdiklerine pişman olmuşdur. "Keşke hiç kerâmetimiz görülmeseydi" demişlerdir.

Muhyiddin Arabî

*Bir evliyânın, bu âlemde kalbinden başka sermâyesi yoktur. O kalbe, dünyalık işlere dâir bir şeyler doldurmak, ona yakışmaz. Kalb sâdece, Allahü teâlânın sevgisi ile dolu olmalıdır.

Muhammed Avfî

*Velî, Rabbi için olup, nefsi için olmayandır.

Muhammed bin Abdülmelik

*Allahü teâlâ peygamberlerine mûcize ihsân ettiği gibi, velî kullarına da kerâmetler ihsân etmiştir.

Muhammed Emîn Erbilî

*Câhillerin evliyâyı inkâr etmesi, onlara dil uzatması; onları anlamaktan uzak olmalarından ve kalblerinin hikmeti almamasındandır.

Hâkim Tirmizî

*Evliyâ olan zâtlar, evliyâlıklarını dâima gizlerler. Fakat onların hâlleri ve davranışları, evliyâ olduklarını belli eder.

Hâkim Tirmizî

*Ma'rifetullâh'dan nasip almak için, mürşid-i kâmil terbiyesine girmek, evliyânın sohbet toplantılarına devam etmek gerektir. Ama bu da lâyık olanlara nasip olur. Güzel ahlâk ve azimle istekli olmak lâzımdır ki, hiç duymadığı bilgilere erişip ince manâlar idrâk edebilsin.

T.Galip Seratlı

*Cem'ül-cem, cem' bâ'del cem; fark bâ'del cem, fark bâ'del fark makamına erene kümelîn evliyâ denir.

Lâ edrî

*Evliyâ o kişidir ki, bütün âlem içinde gizli ola. O, Hak teâlâ'ın haznedârıdır, kısmetindeki kadar tasarruf eder. Halk, kimin hükmü altında olduğunu bilmez. Evliyâyı kendi zamanında kimse bilmez. Gerçi zâhir vücûdu gizli değildir, ama hakîkatı gizlidir. Kimse onun hâline muttâli olamaz. Velî, halkın tasavvur ettiği değildir. Velî olan kişinin kimseye ihtiyâcı yoktur, o muhtâc olmaz. Hak teâlâ'nın sırlarını ve kendi velîliğini aslâ halka açıklamaz. Halkın onun sırrından bir zerre duymaya takatı yoktur, yoksa helâk olur-

lardı. Bilinmesi mümkün değildir. Sahih hadise göre, bu sıfatdaki velîleri Hak'dan gayri kimse bilmez, vesselâm…

Muhammed bin Hamza

*Makamat-ı evliyâ, evliyâ katında ikidir: velî bütün eşyânın ilmini ve hakikatını bilmelidir ve Hakk'ın sıfatlariyle sıfatlanmış olmalıdır.

Muhammed bin Hamza

*Tasarruf sâhibi velîler, iki kısımdır: biri zâhirî ve biri Bâtınî. Zâhirî tasarruf sâhipleri dünyâ üstünde tasarruf eden hükümdarlardır. Bâtınî tasarruf ehli, yedi adet velîdir ki, bâtında tasarruf ederler. Onlara "Yediler" derler.

Muhammed bin Hamza

*İlimsiz velîlik, tuzu az yemeğe benzer.

Abdülehad

*Allah dostları; organlarıyla, kalpleriyle, sırlarıyla ve Rab'lerinin hoşlanmadığı şeylerden uzak durarak konuşurlar.

Abdülkadir Geylânî

*Bir kimse velîliğin en üst kademesine yükselip "Kutup" olunca, bütün insanların yükünü taşır. Fakat ona bütün insanlığın imânı kadar imân verilir ki, taşıdığı yükün altından kalkabilsin.

Abdülkadir Geylânî

*Allah'ın has kulları, insanlar yanında; sağır, dilsiz ve kördürler. Kalbleri Allah ile olduğu için, başkasını duymaz ve görmezler.

Abdülkadir Geylânî

*Allah'ın velî kulları da, sahipleri katında dereceleri yükselsin, diye imtihana tâ'bi tutulurlar.

Abdülkadir Geylânî

*Velîler, bir şahsa baktıklarında; baş gözüyle onun dışını, kalp gözüyle içini, sır gözüyle de Mevlâsını görürler.

Abdülkadir Geylânî

*Velîliğin, velîler yüzünde bir işâreti vardır ve onu feraset sâhipleri görüp tanır. Velîliği, dil değil, işâretler söyler.

Abdülkadir Geylânî

*Allah'a erenler, ancak irfân sayesinde ve dünyâdan ilgilerini kesip kalp ve bedenleri ile ondan yüz çevirerek ermişlerdir.

Abdülkadir Geylânî

*Velî bir zâtı hased eden, mutlak zarar görür.

Abdurrahmân Tâgî

*Evliyânın huzûruna dolu giden boş, boş giden dolu döner.

Abdülhakîm Arvâsî

*Gerçek kerâmet, kerâmetin gizlenmesidir. Bunun dışında görünenler, velînin irâde ve ihtiyârı ile değildir. İlâhî hikmet öyle gerektiriyor demektir.

Abdülhakîm Arvâsî

*Kerâmetler ancak, bir hayır ve hikmet için gösterilir.

Abdülkadir Geylânî

*Üç şey vardır ki, bunlar bir velî kulda arttıkça, güzel hâlleri artar:

Makâmı yükseldikçe, tevâzusu artar.

Malı çoğaldıkça, cömertliği artar.

Ömrü uzadıkça, hizmeti artar.

Ahmed Eflâkî

*Velîler, şunlara riâyet sebebiyle Allahü teâlânın rızâsına kavuştu: Din büyüklerinin kapısından ayrılmamak, karşı gelmeyi terk etmek, hizmetlerde mâhir ve gayretli olmak, musibetlere sabretmek.

Ahmed Eflâkî

*Allah, velîsine, çektiği sıkıntı nisbetinde kerâmet ihsân eder.

Ahmed Nâmıkî Câmî

*Velî, insanlardan gelen sıkıntılara katlanıp tahammül eden kimsedir. Sıkıntıları göğüsler, belâlar yüzünden şikâyetçi olmaz ve adâvet beslemez, düşmanlık tavrı takınmaz. O, toprak gibidir; ona her türlü kötü şey atılır, fakat ondan hep güzel şeyler biter.

Akşemseddîn

*Evliyâya dil uzatan, sıkıntı veren kimseyi evliyâ affetse dahi, Allahü teâlâ affetmez ve cezâsını mutlak verir.

Abdülkebîr-i Yemenî

*Allah'ın velî kullarının sohbet meclisinde bulunan kimseleri, manevî yönden faydalandırırlar.

Alâeddîn Ağabeyzî

*Allah'ın velî kulları ile sohbet etmek, öbür âlemin işlerini yürütmeye yarayan aklı artırır.

Alâeddîn-i Attâr

*Allahü teâlânın velî kullarını her gün, iki günde bir kere görmek, bırakılmaması gereken bir sünnetdir; ama edeple, saygı ile.

Alâeddîn-i Attâr

*İçi, ilâhî irâde nûru ile dolu olmayan kimseler, velîyi anlayamaz.

Alâüddevle Semnânî

*Bir kimse velîlik mertebesine ulaşsa, onun üzerine Hak teâlânın bir perde örtmemesi, onu halkın gözünden gizlememesi mümkün değildir.

Alâüddevle Simnânî

*Allahü teâlânın velî kullarına yakınlık, insanı Allah'a yaklaştırır.

Ali İsfehânî

*Vücûdunu gıdâ ile besleyen pehlivan, Ruhunu Allah aşkı ile dolduran, gönülden evliyâ olur.

Aşçı Yahyâ Baba

*Evliyâullah hazerâtı iki kısımdır: Biri ehl-i duâdır ki, musibetlerin def'i hususunu Cenâb-ı Hak'dan temenni ederler. Biri de ehl-i teslimdir ki, kaza ve kadere tamâmiyle teslimiyet gösterirler, uğradıkları musibetlerin tebdiline duâ etmezler.

Tahir'ül Mevlevî

*Evliyâyı tanımak, enbiyâyı bilmekten güçtür. Çünkü peygamberler dâvete memurdur. Evliyâ ise, velâyetlerini izhâr etmezler.

Tahir'ül Mevlevî

*Evliyâullah hakkında halkın telâkkisi üç türlüdür: Bir kısmı evliyâlığı külliyen inkâr eder. Bunlar Tevfik-i İlâhîden mahrum olan gürûhdur. Bir kısmı, eski zamanlardaki evliyânın kerâmetlerini tastik eder, kendi zamanındaki velîlere inanmaz. Üçüncü kısım ise, artık evliyâ yetişmediğine inanır.

Tahir'ül Mevlevî

*Gönül sahibi velîler, çekilip gittiler de, aşk şehri boş kaldı deme. Cihân Şems-i Tebrizî'lerle doludur, fakat Mevlânâ gibi bir muhabbet muhlisi nerede?

Lâ edrî

*Mânevî âb-ı hayat deryâsının kuşu olan evliyâullahın yanına birkaç gün git ki, seni de bulundukları âb-ı hayat deryâsına çeksinler.

Mevlânâ

*İnsanlar arasında Allah'ın esrârına, evliyâ âriftir.

Mevlânâ

*Velî, kendi varlığını tevhîd ateşiyle yakıp yok eylediği için, artık O'nun selâmı, Hakk'ın selâmı olmuştur.

Mevlânâ

*Allah'ın bir cenneti vardır; onu velîleri için hazırlamıştır. Orada hûrîler, köşkler, bal, süt gibi şeyler yoktur. Belki orada Vech-i İlâhî'ye nazar olunur.

Cüneyd-i Bağdâdî

*Enbiyâ'nın nübüvvet ve velâyet olmak üzere iki ciheti vardır. Velâyetleri, beşeriyetten fâni ve Allah ile bâki olmaları tarafıdır. Binâenaleyh, nübüvvetleri bakımından bilinirler, velâyetleri tarafından bilinmezler.

Tahir'ül Mevlevî

*Ey susamış gâfil, gel de evliyâullah sohbetinden âb-ı hayat içelim.

Mevlânâ

*Evliyâullah kalbinde yer et ki, Utarit yıldızı gibi sana gönül defterini açsınlar ve oradakı esrâra seni vâkıf kılsınlar.

Mevlânâ

*Velîlerin sözleri hoş ve davranışları nazik olup alçak gönüllü ve hoşgörülüdürler.

Ebû Abdullah es-Selimî

*Evliyâ, Allah'ın gelinleri olduğu için, Allah onları kıskanır ve başkalarının gözlerinden saklar.

Simmanî

*Velîler, Allah'ın gözü ile bakar, dili ile konuşurlar.

Lâ edrî

*Allah, bir mü'mini velîliğe kabul etmeden önce onun ilmini artırır sonra çeşitli yollarla imtihan eder.

Lâ edrî

*Evliyâullah, her şeyini saklar, amma nazarını saklayamaz.

Eşref Ede

*Ey evliyâya ta'n eden hodperest, eğer bir velî senden bir şey kabul ederse ona "dilenci" dersin; almayacak olursa da "hile, riyâ, mekr" isnâdında bulunursun. Aranıza katılsa, değer vermezsiniz, kimse ile görüşmese "kibirli" dersiniz.

Mevlânâ

*Enbiyâ ve evliyâya hasedleri dolayısıyla kıyâmette uğrayacakları cezâyı bilselerdi, kendilerini keskin kılıca vurmaz, hasede cür'et etmezlerdi.

Mevlânâ

*Cehennem ve Cennet, bir velînin cüz'üdür. (*Yâni, râzı oluşu*) Cenneti, incinmesi Cehennemi mûcibdir. Sen nasıl düşünürsen, velî bütün düşüncelerinin fevkindedir.

Mevlânâ

*Evliyâ hazarâtı seninle sohbet de ederler; fakat sen onları tanıyamazsın. Tanımak için bir insan-ı kâmilin tedâvisiyle gözünün açılması gerekir.

Tahir'ül Mevlevî

*Basar-ı basîreti açık olan velîler huzûrunda edeb ve terbiyeyi bırakırsan, Cehennem âteşine odun taşımış olursun.

Mevlânâ

*Gönül sahibi olan enbiyâ ve evliyânın ervâhı da meleklerin ruhlarından yüksektir.

Mevlânâ

*Sakın sakın mülûk-ı mâneviye olan ehlullâha hased etme. Yoksa dünyâda bir şeytân olursun.

Mevlânâ

*Eğer ehlullah ile inadlaşmaya ve müsâvât dâvâsına kalkışırsan, onların inkisârından başını kurtaramazsın. Eğer kurtaracak olursan, beni kâfir say.

Mevlânâ

*Ümmet-i Muhammed'in velîleri arasında, her peygamberin meşreb ve tabîatında bir velî bulunmaktadır.

Tahir'ül Mevlevî

*Velîler, bir vâlide gibi şefkatli olurlar.

Mevlânâ

*Evliyâullah, Hak'kın çocukları gibidir; ister zâhir, ister gaib olsunlar, dâim Hak'la beraberdirler.

Mevlânâ

*Velîler, tecrübe ve imtihan için, hakîr ve yetim halde görünür ve bulunurlar.

Mevlânâ

*Gönül sâhibi olan evliyâullahın kalbi, sana kırılırsa, lütûf ve kerem yolu sana kapanır.

Mevlânâ

*Her kimin hüsn-i ahlâkı varsa o, evliyâ düşmanlığından halâs olur. Her kimin kalbi sağlam değilse, hased ve adâvet yolunda kırılır.

Mevlânâ

*Enbiyâ devri geçtikten sonra, onların yerine kaim olmak üzere bir velîy-yi ekmel vardır. Enbiyâ zamanındaki imtihan, kıyâmete kadar devâm edecektir.

Mevlânâ

*Ey avam takımı, biz taşdan daha âdiyiz ki, evliyâ feyzini kabûl edemiyor ve ondan faydalanamıyoruz.

Mevlânâ

*Bir Allah adamının kalbi incinmedikce, Allah hiçbir kavmi rüsvâ etmez.

Mevlânâ

*Eğer sefere çıkıyorsan, ehlullâhı görmek ve sohbetiyle feyz almak emeliyle çık. Memleketinde iken de, bu talebden gâfil olma.

Mevlânâ

*Allah'ın has kullarına, edebsizce söz söylemek; kalbi öldürür, defter-i a'mâli karartır.

Mevlânâ

*Resûlullah Efendimiz, âlemlere rahmet olduğu gibi, O'nun kâmil vârisleri olan evliyâ da böyledir.

Tahir'ül Mevlevî

*Evliyâullah bildikleri her şeyi söylemezler. İnsanları sözden ziyâde, fiil ve hareketleriyle terbiye ederler.

Tahir'ül Mevlevî

*Evliyâullah huzûrundan uzaklaşırsan, onların ziyâretine gidip duâlarını ve teveccühlerini kazanmazsan, hakîkatte, Allah'dan uzaklaşmış olursun.

Mevlânâ

*Her velîyi, diğer bir velî meşhur eder ve o her kimi isterse, velâyetten behredâr eyler.

Mevlânâ

*Velî, makamını ve hüviyetini gizlemek için, kendini deli gösterir. Onun için, hiçbir kimse, akıl yardımı ile, onu anlayamaz ve bilemez.

Mevlânâ

*Enbiyâ ve evliyânın sözleri ve fiilleri, tecellî-i İlâhî'nin aksinden başka bir şey değildir.

Tahir'ül Mevlevî

*Bu ümmette ebdâl ünvanlı otuz velî vardır ki; bunların kalbi Halilullah İbrahim peygamberin kalbi gibi rahîm ve şefiktir. Onlardan bir kişi ölünce, Allah onun yerine bedel olarak başka birini ta'yin eder. Yeryüzü onlarla, yâni onların yüzü suyu hürmetine durur. Yeryüzündekilere, onların hürmetine yağmur yağar ve rızık verilir.

Hadîs

*Allah'ı ve velî kullarını tanımaktan sizi alıkoyan şey; dünyâ tutkunuz, dünyâya karşı hırslı oluşunuz ve dünyâlığınızı artırma sevginizdir.

Abdülkadir Geylânî

*Velîler iki sınıftır: Birincisi, evliyâ-yı hakkillâh (*Allah'ın hukukunun velîleri*), ikincisi; evliyâullâhdır, (*Allah'ın velîleri*) Velîy-yi hakkillâh; sarhoşluğundan (*sekr*) ayılmış, tövbe etmiş, tövbesine bağlı kalmaya karar vermişdir. O, bütün organlarını muhafaza eden, Allah'a verdiği söze sadâkat gösteren ve nefsi sükûn bulmuş kimsedir.

Hakîm Tirmizî

*Evliyâ; farzları edâ eden, haramlardan kaçınan, mertebesinin gereğini yerine getiren; ıslâh olmuş, arınmış, edeblenmiş, temizlenmiş, güzelleşmiş, genişlemiş, tezkiye olmuş, cesaretlenmiş ve korunmuş bir insan-ı kâmildir.

Hakîm Tirmizî

*Nebîler kendi makamını, nübüvvet sayesinde bildikleri gibi, velîler de makamlarını velâyetle bilirler.

Hakîm Tirmizî

*Hz.Mûsa, Cenâb-ı Hakk'a sorar:

- Yâ Rabbi, senin velîlerin kimlerdir ?

Cevap verilir:

- Ben anıldığımda onlar hatırlanır, onlar anıldığında ben hatırlanırım.

Hatmu'l-Evliyâ'dan

*Evliyânın kişisel özellikleri şunlardır:

İyi niyet, yol gösterme, hayâ, her şeyde hakkı gözetme, nefs cömertliği, ezâya tahammül, merhamet, nasihat etme, kalp huzûru, Allah'ın takdirine ve halkın her türlü tavrına güzel ahlâkla mukabele etme.

Hakîm Tirmizî

*Evliyâ, Kur'ân-ı Kerim'de şöyle tarif edilmişlerdir: "Allah yolunda hiç kimsenin kınamasından korkmazlar", "Onlar O'nu sever, O da Onları sever", "İnananlara karşı alçak gönüllü, inkârcılara karşı güçlüdürler"

Hakîm Tirmizî

*Akıllı olun ve Allah dostlarına karşı edebinizi takının. Yeryüzü onlar sayesinde korunur.

Abdülkadir Geylânî

*Allah dostları sağırdır, kördür; Allah'dan başkasını görmez ve duymazlar.

Abdülkadir Geylânî

*İlim, Allah erlerinin ağzından alınır. Onlardan birini gördüğün zaman ona yapış ve ilâhî ilim ve marifetullah konusunda ondan istifade et. Onlar Allah'ın hikmetlerini ve ilmini bilenlerdir

Abdülkadir Geylânî

*Allah'ın velî kulları perdelidir; insanların gözüne görünmezler, amma onlar insanları görürler.

Abdülkadir Geylânî

*Sana tek bakışın faydası olmuyorsa, öğüdün de faydası olmaz. Allah'ın velîsi sana bir kez baksa, bundan fayda görürsün. Velî, kuru bir toprağa baktığı zaman, Allah o toprağa can verir ve onda bitki bitirir.

Abdülkadir Geylânî

*Resûllerin velîlerden farkı şudur: Resûller, şeriat getirip tebliğ etmekle görevlidirler. Velîlerde tebliğ görevi yoktur.

Muhyiddin Arabî

*Âlim ve velîlerin kabirlerini ziyâret ediniz. Zirâ o büyükler, kendilerini ziyâret edenlere şefaât ederler.

Hacı Bayram Velî

*Bil ki velâyet nübüvvetin bâtını, nübüvvet de velâyetin zâhiridir. Muhammed (s.a.s.) zâhirde Hatemü'n-nübüvvet, bâtında hâtemü'l- velâyetdir. Evliyâ, Peygamber'in kâmil vârisidir.

Abdullah Bosnavî

*Bir kısım velîlerin, velî olduklarını ahâlî de bilir, kendileri de bilir. Bir kısmını, ahâlînin ileri gelenleri bilir, kendi bilmez. Bir kısmını ne kendi bilir, ne ahâlî bilir; sadece Âllah bilir.

Ö.Tuğrul İnançer

*Velîler de Resûlullah Efendimiz'in şefâatine, Cenâb-ı Hakk'ın Rahmâniyet ve Halîmiyyet tecellîsine muhtâcdır.

Ö.Tuğrul İnançer

*Bir büyük insan grubunun, Müslüman grubunun "velî" tanıdığı bir zât hakkında şüpheli lâkırdılar etmek, en hafif tâbiriyle, terbiyesizliktir.

Ö.Tuğrul İnançer

* Hakim, hergün sinesine ilimlerden bir şeyler yazar çizer; derviş ve ermiş ise, sinesinde bulunanları silmeye gayret eder.

İbrahim Aksarayî

*Nübüvvet, velâyetin perdesidir.

İbrahim Aksarayî

*Velî, hâlinde fânî; Hakk'ı müşâhededе bâkî olandır.

Abdülkadir Geylânî

*Velî, yeryüzünde, Allah'ın fesleğen çiçeği gibidir. Onu sâdıklar koklar ve kokusu onların kalblerine ulaşır.

Yahyâ b. Muâz er-Râzî

*Nebî, avâm ve havâs herkese; velîler ise havâsa gönderilir. (*Öyle anlaşılıyor ki, Peygamber Efendimiz, velî sıfatiyle Suffe ashabı (havâs) ile sohbet ederken, avâm ile (diğer ashab ile) nebî sıfatiyle sohbet etmiştir*)

Abdülkadir Geylânî

*Velî, nübüvvetin cüz'i olan vilâyet-i Muhammediyye'yi tamamlayıcıdır. Bu cüz'ün bâtını, velînin yanında emânettir.

Abdülkadir Geylânî

*Velâyetin sonucu, Allah'ın ahlâkı ile ahlâklanmaktır. Yani, Allah'ın sıfatları ile sıfatlanmaktır. Bu sıfatlanma ise, beşerî sıfatlardan soyutlandıktan sonra tahakkuk eder.

Abdülkadir Geylânî

*Evliyânın şiiri, takamen Kur'ân tefsiridir.

Sultan Veled

*Ey kendine güvenen "kalbim, gönlüm temizdir" diyen kişi, senin kalbinin gerçekten temizlenmesi için bir velînin kalb havuzundan veya hakîkat denizinden yardım ister. O ilâhî yardım olmasa, paranın sayısı harcadıkça azaldığı gibi, senin mahdut olan temizliğin de kirlenir.

Mevlânâ

*Yıldızlar gibi pırıl pırıl parlayan tertemiz velîlerin ruhları, yeryüzündeki tesirleri gibi, gökyüzündeki yıldızlara dahi yardım ederler. Çünkü ilâhî tecellîye mazhar olan velîlerin ruhları batmaz; nûr saçar, fanî yıldızları nurlandırırlar.

Mevlânâ

*Velîlerin kalbleri, nefsâniyet kirinden temizlendiği için, diğer insanların içinden en gizli şeyler bile, onların kalp aynasında görülür.

Mevlânâ

*Kur'ân ve hadisde yazılı vasıflardan anlaşıldığına göre, velîdir. Ben de velînin velîsi, dostun dostuyum.

Şems-i Tebrizî

*Peygamberler mucizeyi açıklamakla memurdurlar. Kerâmeti saklı ve gizli tutmak ise velîler üzerine vâcibdir.

İbn Furek

*Mucizeler Peygamberlere mahsustur, kerâmetler velîlere aittir.

Kadı Ebû Bekir

*Hakke'l-yakîn marifetini bulan, Allah'ın evliyâsındandır.

Tahir Tokadî

*Velâyet, mutlak yakınlık ma'nâsındadır. Sâlik, nefsini tamamen fâni ettiğinde, Hak'la kaim olur ki, bu mertebeye velâyet denir.

İsmail Hakkı Bursevî

*Velî, nizâma uyar, nizâmı bozmaz.

İsmail Hakkı Bursevî

*Velîlerin söyledikleri bütün sözler, Allah'ın rızası içindir.

İbn-i Atâ

*Velâyet; kulun kendi nefsinden fâni olup, Hakk'la kâim olması demektir.

Lâ edrî

*Peygamberler güneş gibidir, velî ay gibi.

Mevlânâ

*Evliyânın kerâmeti, hakdır.

Lâ edrî

*Bir kimsenin velî olduğunu açığa vurması, kendisi için tehlikelidir. Zira bu kişinin velâyetini izhâr etmesi, halk arasında şöhret bulacağı için bu şöhret, Hak ve kendisinin arasında bir perde olacaktır.

Mevlânâ

*Evliyâ-yı mânevîyi bilmek, Cenâb-ı Hakk'ı bilmekten daha zordur. Zira, Allahu Teâlâ kemâl ve celiyle müşâhede edilebilir. Veli, diğer insanlardan zâhiren farksızdır, bu yüzden, kerâmet izhâr etmedikçe bilinmez.

İbn-i Atâ

*Ölü kalbin dirilmesi ancak, velîlerin himmetiyle olur.

İsmail Hakkı Bursevî

*"Hikmet-i ulyâ" veya "hikmet-i hikmet" denilen hikmet türü, peygamberlere ve velîlere has bir ilimdir.

Prof.Mustafa Kara

*Velî, kendisine kerâmet gücü verildiği halde, kendisini bu kerâmetten gizleyen kişidir.

Ebu Hafs Haddad

*Velâyet sahipleri, velî olduklarını gördüklerinde, velîlikleri kalmaz.

Şah Şuca Kirmenî

*Velîlik için tek ölçü, iman ve takvâdır.

İbn Teymiye

*Velî olmak için Allah ve Resûlüne uymaktan başka yol yoktur.

İbn Teymiye

*Kerâmet, iman ve takvânın bir neticesi olarak, Hak Teâlâ'nın velî kullarına bahşettiği bir lütûf ve ihsândır.

İbn Teymiye

*İrfân ve marifetin kaynağı, velîler ve mürşidlerdir.

İsmail Ankaravî

*Enbiyâ ve evliyâ, kabirlerinde diridirler. Rableri tarafından kendilerine dâima rızık verilir. Zirâ onlar, cihâd-ı ekberde veyahut tevhîd denizine gark olarak şehid olmuşlardır.

Muhyiddin Arabî

*Seyr mâallah (*Allah'la yükselme*) Velâyetin son makamıdır. Velîlik burada tamamlanır.

İsmail Ankaravî

*Enbiyâ ve evliyânın huyunu kendine örnek al.

Kaygusuz Abdal

*Allah'dan gayrisinden talebde bulunmak, evliyâ için, tarîkata tersdir.

Sâdî

*Sûfîler nasıl İslâm ümmetinin seçkin kişileri ise, velîler de sûfîlerin seçkinleridir.

R.A. Nicholson

*Erenlerin mezarında daha ne kadar ibâdet edeceksin? Erenlerin yolundan git ki, kurtuluşa eresin.

Alâuddîn Attâr

*Velî, kerâmet gösterdiğini söylemez ve "kerâmet bana ihsân edildi" der

R.A. Nicholson

*Velîler, görünmeyen bir mertebeler silsilesi meydana getirirler; âlemin düzeninin bu mertebeler silsilesine dayandığı düşünülür.

R.A. Nicholson

*Velîler arasında dört bin gizli velî vardır. Bunlar birbirlerini ve kendilerinin velî olduğunu bilmezler.

Hucvîrî

*Velî ârif olan lûtfa sevinmez, kahra incinmez.

Niyâzî-i Mısrî

*Ehlullah hakk'ın kapılarıdır; onların kalbleri O'nun tecellîlerinin ve lütûflarının kapılarıdır.

Niyâzî-i Mısrî

*Ulu velîler, hikmetlerin örtüsüdür.

İbrahim Hakkı Erzurumlu

*Velîlerin hikmetleri, "ilm-i bil-lâh" dır ki bu, gerçek ilimdir, hâl ilmidir, irfân ilmidir, aşk ilmidir, bâtın ilmi, ledün ilmi, sûdur ilmi, kalblerin ilmidir.

Niyâzî-i Mısrî

*Velîyullah odur ki, her söz ve hareketi birbirine uygun ola.

Niyâzî-i Mısrî

*Velîyullah odur ki; güneş gibi cömert, dağ gibi sabit, gece gibi saklayıcı, gök gibi yüksek ve hikmetli olur ve aslandan kaçar gibi, fitneden kaçıp selâmeti bulur.

Niyâzî_i Mısrî

*Her velîyi sen Nuh yerine koy, Onu kaptan say. Câhil insanlarla görüşüp sohbet etmeği tufan bil.

Mevlânâ

*Allah adamları ile bir an sohbet etmek, yüz sene halvette bulunmaktan daha faydalıdır.

F.Attar

*Hakk dostları ile sohbet, hâlis altın kıymetindedir.

Mevlânâ

*Halktan iltifat görmek, menfaat sağlamak için, velîlerin sözlerini ne kadar da çok aşırdın.

Mevlânâ

*Bir kimsenin Allah dostu olduğunu, onun görünen hâlleri haber verir.

Şefik Can

*Velîler, Allah'ın gelinleridir; gelinler yüzlerini, en yakınlarına gösterirler.

Bayezîd-i Bistânî

*Tam velî, o kimsedir ki; diriltmeğe ve öldürmeğe kadir ola. (*Yani velî, nefsleri öldürür, ölü ruhları diriltir*.)

Sadreddîn Konevî

*Velî, Hak'da fâni olmuş, fakat Hak'la bâki kalmıştır.

Lâ edrî

*Velîlerin sözlerinde hayat vardır, imân vardır, aşk vardır; kurtuluşun o mübârek insanların sözlerini dinlemene ve onların gösterdiği yoldan yürümene bağlıdır.

Şefik Can

*Evliyâ-yı kirâm, kadınların ay hâlini sakladıkları gibi, kerâmetlerini saklarlar.

Ahmed Rufaî

*Allah dostlarının karanlık gecesi, gündüz gibi ışık saçıcıdır. Bu sâadet, Allah'ın lutfu, ihsânı olmadan elde edilemez.

Sâdi

*Velî, Hak'da fâni olmuş, fakat Hak'la bâki kalmıştır.

Lâ edrî

*Allah'ın yüce kulu olan velî, yüzlerce asrın yetiştirdiği bütün insanlara bedeldir.

Mevlânâ

*Eğer evliyaullah'ın kalblerindeki nûr münkeşif (*meydana çıkmış*) olsaydı, onûrun doğuşundan güneşin ziyâsı kararırdı.

Ebu'l-Hasen eş şâzelî

*Senin dünyayı görüşün, idrâkinin vüs'atine göredir. Pâk ve musaffâ olan evilyâullâhı görüp tanımana perde olan da, senin nâ-pâk olan idrâkindir.

Mevlânâ

*Nebîler ve velîler, mücellâ (*cilâlı*) ayna gibidirler; ona bakanlar kendilerinin akislerini müşâhede ederler.

Tahîr'ül-Mevlevî

*Evliyâullâh, birlikte yaşadıkları halk için, kaza ve belâlara karşı, siper olurlar.

Tahîr'ül-Mevlevî

*Muhammediyye vârisi olan evliyaullâhda, gönülleri temizleme kudreti vardır.

Tahîr'ül- Mevlevî

*Halife-i İlâhîye olan velînin huzûruna geliniz. Boş kamış gibi olsanız, onun himmet ve sohbetiyle şeker kamışı gibi olursunuz.

Mevlânâ

*Aslan tabiatlı velî, senin öküzlük tabiâtını kalbinden çıkarır. (*Yani, hayvanlık huyundan seni kurtarır*.)

Mevlânâ

*Cenâb-ı Hak, çorak yerleri de rahmetinden mahrûm bırakmadığı gibi, İlâhî ahlâk ile ahlâklanmış olan velîyullâh da, maarif ve hakîkatları neşretmekden hâlî kalmazlar ve kabiliyetli kabiliyetsiz ayırt etmezler.

Tahîr'ül-Mevlevî

*Fenâ makamı, vilâyet (*evliyâlık*) derecelerine atılan ilk adımdır.

İmâm-ı Rabbânî

*Evliyânın bir kısmı, sekr (*sarhoşluk*) sâhibidir, şu'ursuzdur. Bir kısmı, sahv (*ayıklık*) sâhibidir, yani şu'urludur. Birincileri daha şerefli, ikincileri ise, daha üstündür. Birincilerin hâli, evliyâya uygundur, ikincilerin hâli, peygamberliğe uygundur.

İmâm-ı Rabbânî

*Evliyânın keşfinde hatâ etmesi, müctehidlerin ictihâdda yanılması gibidir; günâh sayılmaz. Bundan dolayı evliyâya dil uzatılmaz.

İmâm-ı Rabbânî

*Evliyâ olmak, fenâ ve bekâ denilen iki ni'mete kavuşmak demektir.

İmâm-ı Rabbânî

*Hak sübhânehu ve teâlâ, evliyâya inanmakla ve bu yüksek insanları sevmekle hepimizi şereflendirsin.

İmâm-ı Rabbânî

*Velî olmak için hârikalara, kerâmetlerin meydana gelmesi şart değildir.

İmâm-ı Rabbânî

*Peygamberlerin nübüvveti, kendi vilâyetinden üstündür.

İmâm-ı Rabbânî

*Evliyâ, Allah'ın hâs ve seçkin kulları, hattâ Allah'ın sırlarıdır.

Sultan Veled

*Evliyâyı bulmak, onu tanımak; Allah'ı tanımaktan daha güçtür.

Sultan Veled

*Evliyâ ve mü'minlere Hakk'ın tecellîsi, onların Allah'ın yanındaki dereceleri ölçüsündedir.

Sultan Veled

*Evliyânın kalbi, Allah'dan ayrı olamaz ve Onsuz hareket edemez.

Sultan Veled

*Evliyânın ilel ebed soyu kesilmeyecektir.

Sultan Veled

*Allah'ın velîsi, bir rahmet mâdeni ocağıdır. Herkes Onun görünen varlığından zevk bulur, rahata kavuşur, Onun nûrundan canlanır. O nûr ise hiç eksilmez. Bu sıfatlara sâhip olmayan Allah'ın velîsi değildir.

Sultan Veled

*Tasavvuf yoluna giren bir kimse, evliyâ-yı kirâm ile kalben bağlantı yapar. Bu bağlantı sebebiyle, bâtınen hatırladığı velîden istifâde eder.

Abdülkâdir-i Geylânî

*Bir kimse, kendisini irşâd edecek bir mürşîd veya velî bulamazsa, böyle büyük zâtların kitaplarını okusun ve onlara uysun.

Ferîdüddîn Genc-i Şeker

*Âlim ve velîlerin kabirlerini ziyâret ediniz. Zirâ o büyükler, kendilerini ziyâret edenlere şefâat ederler.

Hacı Bayram Velî

*Evliyânın sohbetinde öyle bir tesir olur ki, dünyâ sevgisi, Onun sohbetinde bulunanların kalbinden çıkar, gafletten kurtulur.

Muhammed Kandehârî

*Eshâb-ı kirâmın, selef-i sâlihînin, velîlerin hayât hikâyelerini okumak iyi huylu olmaya sebep olur.

Hamdûn Kassâr

*Kimsenin kalbini kırmayınız, herkese hürmetle muâmele ediniz. Zirâ karşınızdaki kimse bir velî olabilir.

Hacı Sâmi Efendi

*Her velînin üç alâmeti vardır:
Vâkıf olunan ilâhî sırları saklamak
Halk ile münâsebetlerde duygularını hatâdan korumak
Herkese aklı ve anlayışı ölçüsünde söylemektir.

İbn Atâ

*Bir velî; dilinin çok tatlı olması, ahlâkının güzel olması, özür dileyenlerin özürlerini kabul etmesi, ister iyi ister kötü olsun bütün mahlûkata tam bir şefkat ve merhamet göstermesiyle tanınır.

Ebû Abdullah el-Basrî

*Velî olduğu söylenen biri, dinin emir ve yasaklarına aykırı hareket ederse, ondan sakınmak lâzımdır.

Ebû Midyen Mağribî

*Velînin kalbinde dünya malına karşı hiçbir muhabbet olmaz. Çünkü, Onun kalbi Allah sevgisiyle doludur.

Ebû Baîd Kaylavî

*Evliyâlık derecelerine ancak, doğrulukla ulaşılır.

Ebü'l-Abbas el- Dîneverî

*Allah'a yaklaşma yolunda olan bir velî, Resûlullah Efendimizin ahlâkı ile ahlâklandığı nisbetde velî olur.

Ebü'l- Abbas el-Mülessem

*Velîler, peygamberlerin makamlarını görebilirler, ancak o makama ulaşamazlar.

Ebü'l-Abbâs-ı Mürsî

*Zâhirî ilimlerde âlim bir kimse, sıdk ile evliyânın sohbetinde bulunursa, o kimsenin ilmi artar.

Ebü'l-Abbâs-ı Mürsî

*Velîler, kimseye bedduâ etmezler.

Lâ edrî

*Velînin canı fâni, Hakk'ı müşâhedesi bâkîdir.

Ebû Ali Cürcânî

*Allah'ın öyle velîleri vardır ki; Hızır'ı bilirler, Hızır onları bilmez.

Ebû Bekr-i Kettanî

*İlham evliyâya mahsusdur. O da sahih ve sâbit olan bir ilimdir ki, Hak sübhânehû ve Teâlâ onu âlim-i gaybden havâs-ı evliyânın kalblerine ilka buyurur.

İbn Arabî

*Evliyânın kerâmeti hakdır ve bu husus Allahû Teâlânın kitâbı ile sabittir.

İmâm-ı Müstağfirî

*Evliyânın çeşitli kerâmetler izhâr etmesi sebebiyle elde edilen ilim, sağlam bir ilim olur. Şüpheye mahal bırakmaz. Çeşitli hikâye ve haberler de şüpheye yer bırakmayacak derecede bu durumu takviye etmişdir.

Kuşeyrî

*Allah dostlarının hâlleri muhteliftir: onlardan bazısı bînişân, bazısı bî-sıfat olur, bazısının sıfattan bir nişânı olur. Meselâ "ehl-i ma'rifetdir" "ehl-i muhabbetdir", "ehl-i tevhitdir" derler. Ama evliyânın hâli ve nihâî dereceleri bî-sıfatlıkda ve bînişânlıktadır.

Lâ edrî

*Velî, Allah'ın dostlarına dost, düşmanlarına düşman olan kimsedir.

Ebu'l-Verd

*Allahü Teâlâ velîde üç şeyi artırdığı zaman, velî de üç şeyi artırır: Allah velînin mertebesini yücelttiği zaman, velî de tevâzûunu artırır. Velînin malını artırdığı zaman, velî de cömertliğini artırır. Velînin ömrünü artırdığı zaman, velî de ibâdet ve gayretini artırır.

Ebu'l-Verd

*Ebû Zeyd Mergizî velîliği, fıkıhdan değil, pîrden ve sohbetden bulmuştu.

Muhammed el-Ensârî

*Kendi ihtiyârı ve isteği ile kerâmet gösteren kimse, iddiacıdır. İhtiyârı ve kasdı olmaksızın kerâmet sâdır olan kimse ise, velîdir.

Ali en-Nesevî

*Evliyâ kelâmını, münkîr olana söyleme.

Basri Baba

*Evliyânın huzûruna, günahlarınıza tövbe ve istiğfâr etmiş olarak girip onların yüzlerine Allahü Teâlâ'nın rızâsı için muhabbetle bakınız ki, onların feyz ve bereketlerinden istifâde edesiniz.

Bahâeddîn Veled

*Evliyâyı sevmek, Allahü Teâlâ'yı sevmeğe yol açar, Allah'ı seveni, Allah da sever.

Şâh Şücâ Kirmânî

*Ağabeydlerin yaptığı nâfile ibâdetler arasında, evliyâya olan muhabbet gibisi yoktur.

Şâh Şücâ Kirmânî

*Velîler, Allahü Teâlâ'yı zikretmekden yorulmazlar ve O'nun muhabbetine doyamazlar.

Şemsî Tebrîzî

*Evliyâ-yı kirâmın menkıbelerinin anlatıldığı ve isimlerinin anıldığı meclisde, onların rûhâniyetlerinin bulunduğundan şüphe edilemez.

Şerifzâde Mehmed Efendi

*Evliyâdan, yüksek mertebelerde bulunan birine, hiçbir kerâmet ve harika verilmeyebilir. Çünkü kerâmetler, yakîni ve inanmayı artırmak için verilir. Yakîn ihsân edilen birinin kerâmetlere, harikalara ihtiyâcı olmaz. Bütün bu kerâmetler, Zât-ı İlâhî'nin zikrinden ve kalbi bu zikirle süslenmesinden aşağıda kalır.

Şihâbüddîn-i Sühreverdî

*Eğer imkânım ve ayaklarım sağlam olsaydı, evliyâya muhabbet besleyenleri ziyâret etmek için, tâ Horasan'a kadar giderdim.

Şirvânî es-Sagir

*Bazı kimseler vardır ki, velîdirler. Büyük zâtlar bu kimselere bakınca, tasavvuftaki makamını görürler. O kimsenin ise, bundan hiç haberi olmaz.

Şirvânî es-Sagîr

*Velî, içinde bulunduğu ânı değerlendirmek için çırpınır. Geçmiş ve gelecek zaman için vaktini harcamaz. Böylece bütün ömrü, kıymetli olur.

Şirvânî es-Sagîr

*Allahü Teâlâ'nın evliyâsını incitmekden, Allah'a sığınırız.

Şirvânî es- Sagîr

*Evliyânın sohbetlerine katılmayan bir fıkıh âlimi, yenen katıksız ekmeğe benzer.

Zekeriyâ Ensârî

*Evliyâ, insanları şeytânların elinden kurtaran zâttır.

Yahyâ bin Muâz-ı Râzî

*Velîler kötü arzudan, Abdal zümresi ise irâdeden mahfûzdurlar; mâsum değil.

Abdülkadir Geylânî

*Ehl-i vuslatdan her birinin ayra ayrı makamı vardır; Allahü Teâlâ, her velî ve peygambere ayrı ayrı yönlerden tecelli eder.

Abdülkadir Geylânî

*Herkes, imânı nisbetinde imtihan edilir; peygamberlerin imtihanı, evliyânın imtihanında; evliyânın imtihanı, mü'minlerin imtihanından daha zor ve ağırdır.

Abdülkadir Geylânî

*Her velî, hâlince, peygamberleri kendine örnek alır.

Abdülkadir Geylânî

*Belâ, Allah dostlarına (*velîlere*) gelir; tâ ki iddiâ peşine kaçmayalar. Böyle olmasaydı, herkes velîlik iddiâsında bulunurdu.

Abdülkadir Geylânî

*Evliyânın ferâsetinden sakının; çünkü onlar, Allah'ın verdiği nûrla bakarlar.

Abdülkadir Geylânî

*Allah'ın sevgili kulları (*velîler*) edebli kimselerdir.

Abdülkadir Geylânî

*Erenlerin kalbi sâftır, dünyâ sevgisini gönüllerine almazlar, yalnız Allah'ı zikrederler.

Abdülkadir Geylânî

*Velîlerin her sözü şifâdır, her kelimesi bir vahiy meyvesidir. Onlara uyarsanız, Peygamber'e uymuş olursunuz.

Abdülkadir Geylânî

*Eğer velîlerden olmak istiyorsan, huylarının bazısını değiştir ve çocukların şu beş özelliğini al. Eğer bu özellikleri yaşlılar almış olsaydı, mutlaka velî kullarından olurlardı. Çocuklar, rızık endişesi taşıyıp, rızka önem vermezler. Hasta oldukları zaman, Yaratıcısından şikâyetçi olmazlar. Yemeklerini toplu

halde yerler. Korktukları zaman gözleri yaşla dolar ve kavga ettikleri zaman da hemen barışırlar.

Suyûtî

*Edebi gözetmek, zikirden üstündür.

İmâm Rabbanî

*Velîlerle edebe aykırı tarzda konuşmak, gönlü öldürür.

Mevlânâ

*Edebe riâyet edenler, ancak velîlik makamına ulaşabilirler.

Eşref-i Rûmî

*Velîlere, edebleri klavuz oldu da, Allah'ın dostluk evine (*bargâh*) teklifsizce girdiler.

İbrahim Şuhûdî

BEYİTLER

*Evliyânın gönlünden şey'li'llahın kesmegil
Sana himmet eyleyen göz ile kaşı değil

Yunus Emre

*Gönül erini önden koma elden
O kurtarır seni dürlü fiilden

Yunus Emre

*Hak erlerinin ayakları altına toprak ol
Bizim gibi sen de hasetin başına toprak at

Mevlânâ

*Sezâdır ehl-i inkâr olsa gerden-pîç zikrullâh
Ki zîrâ tavk-ı sîm-i evliyâdır halka-i tevhîd

İsmail Hakkı Bursevî

*Var yemînullâhı ta'zîm eyleyüp takbîl kıl
Hakkıyâ Hak kabzasıdur her velînün ayası

İsmail Hakkı Bursevî

*Ne varlıktan sevin ne yokluğu yer
Bu yolun böyle geldi evliyâsı

İsmail Hakkı Bursevî

*Ayrılık ateşine düşme Hakk'a vâsıl olagör
Evliyânın bâtınından imdâd bulagör

İsmail Hakkı Bursevî

*Her kişi anlayamaz ma'nî-i zıllullâh'ı
Bî-velâyet olamaz kimse o ma'nâya habîr

Nâbî

*Bu gûne evliyâ'u'llâha hüsn-i i'tikâd itmek
Olur müstelzim-i hüsn-i rızâ-yı Hazret-i Mevlâ

Nâbî

*Ey satan harf-i tasavvufla velâyet halka
Harf-i taklîd ile olmaz ana tahkîk gerek

Nâbî

*Evliyâ-yı ni'amun âdet-i dîrînesidür
Kendü evza'ını etbâ'ına isnâd itmek

Nâbî

*Dinle velîler sözünü bakma sola sağa sakın
Subh u mesâ eyle yürü himmet-i merdâna tama'

Zâtî Süleymân

*Gönül mir'ât-ı Hak'dır evliyâda
Gönül mihrâb-ı Hak'dır bu arada

Zâtî Süleymân

*Çok riyâkâr var velî görünür
İbn-i Mülcem iken Alî görünür

Osman Nuri Paşa

*Abd-i mahz ol gel tasarruf kaydına düşme sakın
Âlem-i ıtlâka düş ey dil velâyet bundadır

Sezâyî-i Gülşenî

*Evliyâlar teni cân, canları cânân eyler
Gâfile kılsa nazar, mazhar-ı irfân eyler

Müştak Baba

*Her bir nebîye bir velî olmuş velîahd
Sensin velî Ebtahî kurbanınam senin

Müştak Baba

*Hak buyurmuştur benim kubbelerim altında var
Nice gizli evliyâ âriflerim Mevlâ-hisâl

Müştak Baba

*Bulmak istersen cihanda dâima zevk u huzûr
Evliyânın meclisinden meşhedinden olma dûr

Müştak Baba

*Evliyâdur 'aleme aydın viren
Evliyâdur bu gönül rencin süren

Âşık Paşa

*Evliyâ oldı sebep bu renclere
Ma'den oldı evliyâ bu genclere

Âşık Paşa

*Her dem olsun rûh-ı pâkine duâ-yı bî-hisâb
Evliyâdan tâ ki hâli olmaya dünyâ evi

Nef'î

*Cemî-i enbiyâ vü evliyâdan
Habîb'inden recâmızdır şefâat

Fezâ

*Miskin Yûnus, erenlere tekebbür etme, toprak ol.
Topraktan biter küllisi, gülistan toprak bana.

Yûnus Emre

*Nübüvvet sûret-i sırr-ı velâyettir hakîkatte
Bu sırrı bilmeyen olmaz nebî'ye vâris-i ekber

İsmail Hakkı Bursevî

*Huzûr-ı etkiyâyı mazhar-ı envâr olandan sor
Zuhûr-ı evliyâyı camî'-i etvâr olandan sor

Haşim Baba

*Ezelden dost olanlar evliyâya
Ahîler gaziler abdallar oldu

Lâ edrî

*Âşık-ı dîdârdır yek-ser gürûh-ı enbiyâ
Abd-i çâkerdir kapusunda kibâr-ı evliyâ

Hâzık (Erzurumlu)

*Bu seviyle terk iddi İbrâhim Edhem tahtını
Bu seviyle evliyâ buldı vilâyet tahtını

Yigitbaşı Velî

*Nebî'nin vârisidir velî böyle atanır
Unutma sakın yavrum velîyi velî tanır

Ganiyy-i Muhtefî

*İlm-i hurûf İsâ'da celî olan ilimdi
Bu ilim Îsâ meşreb evliyânındır şimdi

Ganiyy-i Muhtefî

*Gel tarîkat yoluna gir geç hevâdan ey gönül
Çekdiler ta'b u meşakkat hem riyâzet evliyâ

Muhammed Nasûhî

*Terki terk eyle NASÛHÎ bezm-i mahva düş hemîn
Kim bu varlık âleminden geçdiler cümle velâ

Muhammed Nasûhî

*Pîr dilinden zikr ile erdi Hakk'a
Cümle evliyâlar ezmân içinde

Müftî Derviş

*Enbiyâ vü evliyânın sünnetidir aç gözün
Anlara uymak dilersen halvete gir halvete

Müftî Derviş

*Hakk'a eren evliyâlar va'z ile ermediler
Bekle mürşîd eteğin yol gösterir tevhîd sana

Müftî Derviş

*Bundan içeru haber işit aydayım ey yâr
Hakîkatın kâfiri şer'in evliyâsıdır

Yunus Emre

*Henüz bu yer olmadan gökler yaratılmadan
Evliyâlar vatân vatân pâdişâh kal'asıdır

Yunus Emre

*Hak'dan haber geldi yine kullar yerağ itsin demiş
Dirilüben evliyâdan bir el-etek tutsun demiş

Yunus Emre

*Evliyâdır Hak kapısı YUNUS durur kapıcısı
Aşk ile geldi bu yola aşkı edindi hem durak

Yunus Emre

*Âşık nice harâb ise velâyeti arta durur
Onun için ki dâima virândadır genc-i nihân

Yunus Emre

*Erenlere muhîb iken ya münkir olduğun neden
Key sakıngıl tatlı cânın okları çıkmadan yaydan

Yunus Emre

*Kahır erenler atıdır gayret dahi hil'atıdır
Erenler yayı katıdır okları geçer kayadan

Yunus Emre

*Evliyâdır Hakk'ın sırrı alnındaki Allah nûru
Onu seven âh u zârı kılsa gerek şimden geru

Yunus Emre

*Bir göl idim kıldı erenler nazar
Deniz oldum dört yana ırmak ile

Yunus Emre

*Sen bu cihân mülküne geldim gelmedim deme
Tut evliyâ eteğin zinhâr elinden koma

Yunus Emre

*Evliyâ-râ hest kudret ez-îlâh
Tîr-i ceste bâz gerdâned zi-râh

"*Evliyâya kudret Allah'dandır, fırlamış oku bile yoldan geri döndürür*"

Yusuf-ı Hakîkî

*Erenlerin sohbeti ele giresi değil
İkrâr ile gelenler mahrûm kalası değil

Ümmî Sinân

*Evliyâya her ne ki ola nezûr
Vâsıl olur olmaz âna hem azûr

M.Celâleddîn el-Hulvî

*Kime ki ehl-i velâ eyliye bir kere nazar
Gönlünü pâk edüben bakırın altun eyler

M.Celâleddîn Hulvî

*Ki sakın kim irmesin sana velîlerden celâl
Oldular celâl içre cemâl ile kemâl

M.Celâleddîn Hulvî

*Evliyânın nefesinde berekât
Var mukarrer-i mürîd isen derecât

M,Celâleddîn Hulvî

*Evliyâda çok olur nâz u niyâz
İtikadı pâk idendir ehl-i râz

M.Celâleddîn Hulvî

*Evliyâya keşf olur gizlü iyân
Gözlerindn anların olmaz nihân

M.Celâleddîn Hulvî

*Dağ u taş mürşide çün bende-i fermân oldu
Hem velî olana Hakk'dan nice ihsân oldu

M.Celâleddîn Hulvî

*Evliyânın mu'inidir Allah
İki âlemde ola mı gümrâh

M.Celâleddîn Hulvî

*Münker-i evliyâ olan ide cehennemde makâr
Menzîlidir veyl-i cehîm meskenidir ânın sakâr

M.Celâleddîn Hulvî

*Cin ü inse hükmi der kutb-i cihân olan kişi
Kim halife-i Hudâ'dır kârı ânın Hakk işi

M.Celâleddîn Hulvî

*Sohbet-i ehl-i velâye îr şeyhe bir cân
Berzâh-ı ahvâli olur âna o demlerde iyân

M.Celâleddîn Hulvî

*Evliyâlar yoludur râh-ı basîret Vassâf
Çünki onlar ile kör eyleyemez istînâs

Hüseyin Vassâf

*Evliyânın ayağı tozundan ayırma yüzünü
Gâfil olma kim o yüzden ola sana feth-i bâb

Sinan Ümmî

*Âkıl isen evliyânın katarından kalma kim
Hey neler kıla haramî' kârbândan kal sana
Sinan Ümmî

*İlm ü irfânın güliyle cân dimağın toyladın
Enbiyâlar evliyâlar irdiği lezzet budur
Sinan Ümmî

*Hakk'a yakın olan kişi çok bilir ellerden işi
Münkir olan evliyânın kerâmetin sihre sayar
Sinan Ümmî

*Evrenlerin nazarı toprağı gevher eyler
Erenler kademinde toprak olasım gelir
Lâ edrî

*Allah adı hoş işler evvelidir
Her dem Allah diyen velîdir
İbrahim Hakkı Erzurumlu

*Hakka ki taâm-ı enbiyâdır açlık
Hem hâl ve makâm-ı evliyâdır açlık
İbrahim Hakkı Erzurumlu

*Evliyânın kudreti yerden göğe direktir
Alıp veren bir demdir kevn ü mekân içinde
Gaybî (Sunullah)

*Aşkdır erenlerin yolu aşkdır erenlerin hâli
Aşksız kişi olmaz velî aşk ile tut er eteğin
Gaybî

*Evliyânın bâbına esrârın duyan gelir
Ahdeyleyip ezelden kavline uyan gelir
Sinan Ümmî

*Hak buyurdu zikredin biz dahi zikredelim
Erenler sohbetine Kur'ân'a uyan gelir

Sinan Ümmî

*Erenlerin sözünü hâne-i dilde setr et
Münâsebet gelicek ehli olana zikr et

Salacıoğlu Mustafa

*Katl edenler enbiyâyı buldu hazelân âkıbet
Nefy edenler evliyâyı oldu şeytân âkıbet

İ.Hakkı Bursevî

*Evliyâullaha uygıl, bakma ehl-i zâhire;
Bir alay ehl-i garaz pür hîle nâ-binâyı ko.

Husâmî

*Evliyâdan ey gönül almak dilersen reng ü bû
Yokluğ ile ilerû gel varlığından ol berû

Sarı Abdullah Efendi

*Gökden inen dört kitâbı günde bin kez okur isen
Erenlere münkir isen dîdâr ırak senden yana

Yunus

*Miskin Yunus erenlere tekebbür olma toprak ol
Toprakdan biter küllîsi gülistânı toprak bana

Yunus

*Şeyh ü danişmen ü velî cümlesi birdir er yolu
Yunus'dur dervîşler kulu Tapduk gibi serveri var

Yunus

*Sohbet cânı semirtir hem âşıkın ömrüdür
Hak Çalab'ın emriyle erenin inâyetidir

Yunus

*Erenin yüzü suyu himmeti Arş'tan ulu
Kimi görsen bu ulu eren himmetidir

Yunus

*Hakîkat manâsın şerh ile bilmediler
Erenler bu dirliği riyâ dirilmediler

Yunus

*Şeriat oğlanları bahis davâ kılarlar
Hakîkat erenleri davâya kalmadılar

Yunus

*Erenlerin sohbeti artırır marifeti
Bî-dertleri sohbetden her dem süresim gelir

Yunus

*Erenlerin nazarı toprağı gevher eyler
Erenler kademinde toprak olasım gelir

Yunus

*Dört yüz kırk dört tabâkat evliyâya
Verilmiş onlara kerâmetin var

Yunus

*Bilir misin ey yârenler gerçek eren kandadır
Kanda baksan anda hâzır kanda istesem ondadır

Yunus

*Erenlerin kulu isen ölümün ana dur Yunus
Nic'erenler geldi geçti nevbet bize durur

Yunus

*Kulluk eyle erene şarktan garbı görene
Senden haber sorana key miskinlik gerekdir

Yunus

*Hak ere benim dedi varlığın erde kodu
Erenlerin himmeti yerden göğe direkdir

Yunus

*Okudum bildim deme çok ta'at kıldım deme
Eri Hak bilmez isen abes yere yelmekdir

Yunus

*İlişme evliyâullâha anlardan hazer eyle
Ki anlar sahib-i seyf-i celâl-i bî-âmandırlar

Süreyyâ

*Veliullâh zâhid ismet-i zâtide bil
Musahîb zât-i pâkidir hisâb olmaz bilin yahu

Süreyyâ

*Velîler vaktin İsrâfil'leridir
Onlar ölü ruhları diriltirler

Mevlânâ

*Evliyâ burcu demiş zîrâ ki hâk-i eşrefi
Bak'a buk'a evliyâu'llâha olmuşdur mezâr

Fuzûlî

*Nice feth olısar Bağdat imamlar eylemez imdâd
Bunlardan yüz çevirmişdir azizim evliyâu'llâh

Veysî

*Tehîdir hâl-i kâl-i evliyâu'llâhdan destim
Derûnum kıl serîr-i sırra vâkıf yâ Resûla'llâh

Rıza (Neccâr-zâde)

*Nây-ı Mevlânâ-yı Rûmî genc-i esrâr-ı Hudâ
Her demi miftâh ile açdı bu kenzi evliyâ

Dervîş Mehmed Birrî

*Çün velâyet tahtına basdı kadem
Dedi kim "üd'û ila'llâh" ey ümem

Usûlî

*Kıdve-i evliyâ
Zübde-i asfiyâ

Yusuf Sinan Paşa

(*Evliyâya bağlanıp peşinden gitmek, İhlâsın samimiyetin özüdür*)

*Mekânın evliyâdan evlâ
Tevekkel inne ba'de'l-yüsrâ"

Yahyâ Bey

(*Allah'a dayan, şüphesiz her zorluktan sonra kolaylık vardır, âyetine uyman, evliyâya uymaktan daha uygun olur*)

*Bir velîdir ki "ve lâ-tahzen" ona oldu hitâb
Nass-ı Kur'ân ile makbûl-ı Hudâ'dır Sıddîk
Lâ-tahzen: Üzülme

Şeyh Gâlib

*Ehl-i Hakk'ı hak bilip her kim ki etmez iktidâ
Şöyle bil Cezbî anın hasmı yarın Allah olur

Cezbî (İbrahim)

*İsterse yetmiş iki esmâ çeksin bir dervîş
Velî değilse başlar yeniden vehim teşviş

Ganiyy-i Muhtefî

*Velîler cümle sâdıklar tarîk-ı Hakk'a sâlikler
Bulurlar zevki tâatda bular ahyâr-ı ümmetdir

Sarı Abdullah

*Velî arş-ı muallâdır makam-ı sırr-ı hûd esnâ
Hısâli halkı Rabbânî atâsı vecd ü hâletdir
Sarı Abdullah

*Hudâ'nın âdetidir ibtidâdan evliyâsına
Eder halkı musallat ta ki dönsünler likasına
İbrahim Hakkı Erzurumlu

*Evliyâ ahvâl-i dünyâdan uyurlar rûz u şeb
Dönderir Ashâb-ı Kehf emsâli sağ ü sola Râb
İbrahim Hakkı Erzurumlu

*Evliyânın himmetin bil kût-ı cân u dildir ol
Hamr-i vahdetdir anı nûş eyle üns-i Hakk'ı bil
İbrahim Hakkı

*Velînin yanında bütün gayb sırları keşfedilmişdir
Çünkü o himmetini masivânın ötesine hasretmişdir
İbrahim Hakkı

*Velîu'llah çün hâl ehlidir olmaz ems ü ferdâsı
Anın çün havf ü hâzen olmaz ki Hak ile pâsı
İbrahim Hakkı

*Velîu'llah urvesidir hicâbıyla muhadderdir
Anı seyr eyler ol ahrem ki Hak indinde serverdir
İbrahim Hakkı

*Evliyânın şanları Ashâb-ı Kehf emsâlidir
Uykusuz gördükleri düş üns-i Hak ahvâlidir
İbrahim Hakkı

*Ehl-i irfân ehl-i hâl olur havas olsun avam
Evliyâdan binde bir olur ancak olur makam
İbrahim Hakkı

*Ey Niyâzî mürşid istersen bu yolda aşka uy
Enbiyâ vü evliyâye aşk oluptur reh-nümâ
Niyâzî-i Mısrî

*Enbiyâ vü evliyâ hep mazhar-ı envâr-ı Hak
Mustafâ'da her şüûnun cem edip ber-şân eden
Niyâzî-i Mısrî

*Enbiyânın asüman-ı Hak gibidir sözleri
Evliyânın sözleri tezyindürür etme gurûr
Niyâzî-i Mısrî

*Enbiyâ ser-haylidir yarın şefâat-hâhımız
Ehl-i sıdkız evliyâdan himmet umarız bugün
Aşkî (İlyas)

*Ehl-i Hakk'ın subh-veş mihrinde dâyim sâdıkız
Evliyâya gün gibi inana gelmişlerdeniz
Aşkî (İlyas)

*İksîr-i âzâmdır nutk-ı ehlûllâh
Yek nazarda hâki kimyâ ederler
Emrah (Erzurumlu)

*Erenlerin evliyânın yoluna
Derviş oldum erdim kudret sırrına
Dedemoğlu

*Kelâm-ı evliyâ mâ'nâ-yı diğer bahş eder kalbe
Her âgûş-ı sadef ol dürr-i ma'nâya mekân olmaz
Hazmî (Harputlu)

*Bakma evliyâya zinhâr sakat
Yokdur onlarda cây-ı vâz-ı nûkat
İsmail Hakkı Bursevî

*Sıdk ile bende olan kimse ricâlu'llâha
Evliyâ dergehine hizmet-i pîrâna gelir

Dervîş Pervâne

*Ey Vîrânî bâ-i bismillâhı kim fehm eyledi
Cân u dilden ol bilüpdür evliyânın kadrini

Vîrânî

*Beri gel ey dil ü dîde nazar kıl Hak velîyullâh
Kıyâm üzre komuş aşkı o bir vahdet sebîlullâh

Vîrânî

*Gel ey âşık dilersen bal hayâtı
Gider küfrü velî'yi bul Nûh necâtı

Vîrânî

*Tahkikî îman ancak velî'de olan bir nûr
Kelime-i şehâdet böyle idrâk olunur

Ganiyy-i Muhtefî

*Kim ki almadı himmet evliyâdan
Anunçün duymadı sırrı Hudâ'dan

İbrahim Tennûrî

*Her velîyullâh cemâlullâh'a bir âyinedir
Hem musaffâ dilleri Hakk'ın sırrına gencînedir

Hulûsî-i Darendevî

*Zikreyleyen Allah'ı velî olur vallahi
Görür ol şehinşâhı gözleri hayran olur

Ömer Lütfi

*Yüz sürmeğe Hayâlî erenler ayağına
Yıllar durur ki hâk-i der-i Gülşenî geçer

Hayâlî

*Âdâb ile gir sâha-i gül-zârına zîrâ
Bu ravzadadır feyz-i velâyet mütecellî

Lâ edrî

*Evliyânın himmeti yakdı beni kül eyledi
Sâfiyim buldum safâ jeng ü gubârım kalmadı

Sarban Ahmed

*Şuhûd eylerdi âsârı ulü'l-ebsâr olanlar heb
Velî ağyârı men'eyler idüp gayret celâl-i Hû

Osman Fazlî

*Çekmem hadeng-i ta'ne-i ağyârdan elem
Esrâr-ı evliyâ bana çün oldı âşkâr

Sâbir Parsâ

*Muhîb olmağa sa'y et gör ne hâletdir muhabbet
Hısal-i evliyâdan hoşca hasletdir muhabbet

Kuddûsî Baba

*Çün ol buyurmuş ki celîsiyem beni zikredenin
Eyler takarrûb enbiyâ vü evliyâ zikr ile hep

Kuddûsî Baba

*Bu ışka zikr ile nâil olur sâlik birâder
Ana meşgûl olanlar heb gürûh-ı evliyâdır

Kuddûsî Baba

*Kubâb altında gizlü evliyâsı var-durur Hakk'ın
Ki andan gayrı kimse bilmez mahfice bir râh var

Kuddûsî Baba

*Hızır-veş ol velîsine tecellî eylemişdür Hak
Eder melhûflara imdâd husûsâ ol ki mekrûbdur

Kuddûsî Baba

*Şol kişi kim zikr-i Mevlâ ile istiynas eder
Evliyâya karışur Hak anı hayrûn-nâs eder
Kuddûsî Baba

*Az yemek az uyumak az söylemek az ihtilât
Evliyânın hilyesidür bâ-husûs nâsdan firâr
Kuddûsî Baba

*Erenler zümresinden olmağı ister isen kardaş
Şeri'aden udûl etme hem olma mülhide haldaş
Kuddûssî Baba

*Gürûh-ı evliyâ zikr ile ererler kerâmâte
Olur zâkir devâm-ı zikr ile ihlâsa nâ'il
Kuddûsî Baba

*Gürûh-ı evliyâu'llâh bilinmez oldılar şimdi
Gezerler nâsın içinde hakîrâre fakirâne
Kuddûsî Baba

*Makarr-ı evliyâ u ârifan ol belde-i zîbâ
Bakuben zâhire etme sakın bühtan-ı İslâmbol
Kuddûsî Baba

*Zikirle ermiş eren menzile tut pendi sen
Yâr kûyine girüben zevk ü safâ edelim
Kuddûsî Baba

*Etti sülûk evliyâ zikr ile Kuddûsiyâ
Sen de bu râha biyâ hicre devâ edelim
Kuddûsî Baba

*Yok ayrı gayrı evliyânın yolları hak cümlesi
Hem halvetî hem celvetî hem kadirî hem naşiyem
Kuddûsî Baba

*Ulü'l-elbâb bilmez haber anda haber sorma sakın
Evliyâ-yı dil-ârâyı dâ'im arar olandan sor

Ünsî Hasan Şa'bânî

*Zulmetâbad cihânı Rûşen etdi makdemin
Çün safâ-yı makdem-i Rûşen-dilân-ı evliyâ

Lâ edrî

*Her kim ister otura Allâh ile
Dâimâ otursun ehlullâh ile

Nizâmoğlu

*Evliyâ sırrını anlayamaz kallaş
Şems-i tâbânı göremez çeşm-i huffâş

Lâ edrî

*Âkılsan evliyâyı sevegör
Sıdkile gittiği yola gidegör

Lâ edrî

*Evliyâ sırrını herkes anlayamaz tamam
İ'tikâd-ı pâk ve hulûs-ı kalb gerekdir

Lâ edrî

*Evliyânın cismidir mir'ât-ı Hak
Hakk'ı görmek istersen bunlara bak

Nizâmoğlu

*Evliyânın tutdum elin hakdır bildim doğru yolun
Mürşidin hakîkat balın elinden tadmaya geldik

Nizâmoğlu

*İster isen aslına varmak yine
Evliyâ izinden ayırmaz izi

Nizâmoğlu

*Mürşide hak diyen kişi mürşidi hak bilmek gerek
Evliyâya uyan kişi gayrisin yok bilmek gerek

Nizâmoğlu

*İlm-i Rabbânîye ir kim kâbil-i nush olmaya
Enbiyâ vahyi gibidir evliyâya vâridât

Gaybî (Sunullah)

*Aşkı inkâr eyleyenler Hakk'ı inkâr ittiler
Enbiyâ ve evliyâ aşkdan olurlar feyz-i tâm

Gaybî

*Hidmet eyle cân u dilden ma'rifet erbâbın
Kim şefâ'at mazharıdır enbiyâ vü evliyâ

Gaybî

*Ma'rifetsiz âdemi olmaz velî
Ma'rifetdir evliyâya Hak yolu

Gaybî

*Velîler cümleten ubbâd-ı vakitdir
Düşerler şer'-i vakte hep muvaffak

Gaybî

*Erenler ölür değil ölen hayvân dediler
İnsân hâlini bileni kâmil insân dediler

Gaybî

*Kendini bil kendini bil Yâ Âli
Kendüzüni bilmeyen olmaz velî

Gaybî

*Mahabbet müntec-i irfân-ı Hak'dır
Velîler reh-güzârıdır mahabbet

Gaybî

*Evliyânın kudreti yerden göğe direkdir
Alub viren bir midir kevn ü mekân içinde

Gaybî

*Evliyâ-yı Hak olanlar mazhar-ı "lâ havf" olur
Havf u hüznü geçmişüz biz dâr-ı râhat bulmuşuz

Gaybî

*Kulûb-ı evliyâdır bil metâlî
Ma'ârifle hakâyıkdır tevâlî

Gaybî

*Bahr-i aşkın menba'ıdır bil kulûb-ı evliyâ
Bahr-i aşka talmayanlar gelmesün bu meclise

Gaybî

*Kibâr-ı evliyâ âşık dimezler şol müride kim
Cemî-i hüsn-i hulk ile bir görmeğe irfânı

Gaybî

*Ey evliyâ-yı Hak râ ez Hak cüdâ şümerde
Ger zân-i nîk dârî ser-i evliyâçe baş ed
(*Ey Hak velîlerini Hak'dan ayrı sayan kişi, eğer iyi zân sahibi isen, evliyânın başı kim?*)

Mevlânâ

*Evliyâdan gelen kelâm okunan Kur'ân değil mi
Gerçek velînin her sözi sûre-i Rahmân değil mi

Kaygusuz Abdal

*İlm-i kudret ki min-ledün dildür
Evliyânun yakîne menzildür

Âşık Paşa

*Evliyâ hem cümle anun (*Peygaber'in*) fer'idür
Kamusuna ol çerağdan deydi nûr

Âşık Paşa

*Enbiyâ kamusu anun (*Peygamber'in*) leşkeri
Evliyâ cümle ana oldı çeri

Âşık Paşa

*Enbiyânun aslı vü hatmidür ol
Evliyâ hem cümle andan aldı yol

Âşık Paşa

*Evliyânun sohbatin her kim bula
Aklı anun işbu rencden kurtula

Âşık Paşa

*İkilik şüphesiz şirk-i hafîdir
O kim birliğe ermişdir velîdir

Süleyman Ef.(Köstenceli)

*Olanlar âsitân-ı evliyâya sıdk ile bende
Olur Remzî safâ-yı kalbe mâlik düşmesin derde

Ahmed Remzî Dede

*Terakkî-i maârifle olur i'mar-ı mülk ammâ
Erenlerden velî imdâd istimdâd lâzımdır

Fethî (Mustafa)

*El-hazer mürde kıyâs eyleme ehlu'llâhı
Sanma herkes gibidir rıhlet-i ehlu'llâhı

Hüseyin Vassâf

*Ârif-i Hak ol tasarruf arama
Hakk'ı bilmekdür velâyet sâlikâ

Cemâlî (Uşşâkî)

*Şu kim ârif-i Hak olup da olunulan ehlu'llâh
Anun üzerine iki cihân mutlak harâm olur

Cemâlî

*Bulunmaz her velîde zât-ı Hak sırrına mahremlik
Cemâlî anlarun bazısına ol Hak'dan i'tâdur

Cemâlî

*Halkun arasından çıkıp bir kes ki ehlu'llâh ola
Bil ki üzerine anun olur iki âlem harâm

Cemâlî

*Enbiyâ vü evliyâ irsine gitmekdür murâd
Kim anunla menzil-i vasla irersin sâlikâ

İsmail Hakkı Bursevî

*Peyrev-i evliyâ olan erler
Menzil-i vasla irerler

İsmail Hakkı

*Evliyâ hakdur kerâmâtını inkâr eyleme
Vâsılı mahcûb görme kendüne itme kıyâs

İsmail Hakkı

*Evliyâdan himmet istersen gider inkârı var
Tâ define açılınca bekle bâb-ı hazreti

İsmail Hakkı

*Eğer olmak dilersen Hakkı zinde
Nefes al evliyâdan vakti geldi

İsmail Hakkı

*Kuvvet oldur kim evliyânundur
Yokdur âlemde öyle bir kuvvet

İsmail Hakkı

*Muhibb-i evliyâ şâhn-şeh-i evreng-i dünyâyı
Gedâ-yı âsitân-ı mevlevîden muhterem bilmez

Sâkıb Dede

*Ayn-ı berekât itmededür her harekâtı
Mensûb-ı veliyy-i Hak u ensâbına hıdmed

Sâkıb Dede

*Kim sanur gûş iden sühanlarını
Evliyâ-yı ni'amların Mevlâ

Sâkıb Dede

*Fark olunmaz velî veliyy-i Hudâ
Cem'olur farkına ferîk-i belâ

Sâkıb Dede

*Sadr-ı bezm ü nûr-ı âlem ey Habîb-i Kibriyâ
Bağ-ı hüsnün andelîbi enbiyâ ve evliyâ

Şeyh Nasûhî

*Eteğin elini dutduğum evliyâlarun
Gerek ki irişeidi bana duâsı kanı

Kadı Burhaneddin

*Anla bî-yantık kelâmın cân ile
Nutk-ı Hak bil evliyânun her sözin

Fenâyî (Üsküdarlı)

*Evliyâ-râ hest kudret ez-îlâh
Tîr-i ceste bâz gerdâned zi-râh
(*Evliyâya kudret Allah'dandır; fırlamış oku bile geri döndürür*)

Mevlânâ

*Enbiyâ-yı i'zamın esrârın
Evliyâ-yı kibâr olandan sor

İsmail Hakkı Bursevî

*Göregör yüzün evliyânın bugün
Eğer görmez isen ebed var döğün

İsmail Hakkı Bursevî

*Feyz-i Hak'dır enbiyâ vü evliyânın mâyesi
Vahy ü ilhâm-ı İlâhîdir demâdem dâyesi

İsmail Hakkı Bursevî

*Fakr ile fahr eyleyen oldı velî
Zâhir oldu onda ol sırr-ı Alî

İsmail Hakkı Bursevî

*Gönül aşk u muhabbetle doludur
Gönül hâlin bulan lâbüd velîdür

İsmail Hakkı Bursevî

*Bir dem musahabet itmek evliyâ ile
Yiğrek durur ki yüz yıl ola takvâ ile

Lâ edrî

*Velî kâmilleri gör kim kamu Hak bilüp almışlar
Cefâdan haz vefâdan haz belâdan hâz likâdan haz

Abdülahad Nûri

*Belâ vardır velîlerde hârâbatî Melâmîler
Veli sanmasın anları mübâhî ehl-i bid'atdır

Sarı Abdullah

*Velî âriflerin cümle yolu vahdet dürür ammâ
Muhakkıkla mukallîd fark eden nûr-ı ferâsetdir

Sarı Abdullah

*Evliyâda küfr olmaz ey cüvân
Küfr sanup sözine itme gümân

Oğlan Şeyh İbrahim

*Din yolunda çokdur velî her biridir sırr-ı velî
Bû Bekr Ömer Osman Ali bizi bunlardan ayırma

Müftî Derviş (Çavdaroğlu)

*Dünyâya çok geldi velî cümlesine deriz veli
Essin himmetleri yeli bizi anlardan ayırma

Müftî Derviş

*Erenler dergehine bir kalender bende-i hâs ol
Tıraş et çâr-darb ile gönülden fikr-i ağyarı

Hayrî

*Asfiyâ ve evliyâ irşâdına muntâc idi
Tutmuş idi gün gibi âfâkı nûrâniyyeti

Bâkî

*Kutb-ı aktâb-ı velâyet meh-i bürc-i azamet
Râvi-i kavl-i Nebî zübde-i ashâb-ı ricâl

Yahyâ Bey

*Gel velîler derneğine zâhidâ yoktan bu gün
Nâ-murâd ol âdem ol yoklukta var ol hâliyâ

Yahyâ Bey

*Çun teyemmüm ba vücud-i âbdân
İlm-i naklî bâdem-i kutb-i zamân

(*Zamanın kutbunun sözüne karşı naklî ilim, bil ki su varken teyemmüm etmeye benzer*.)

Mevlânâ

*İşte vahdet ehlinin tevhidi budur HAKKIyâ
Sen dahi kâdir isen kıl iktida-i evliyâ

İsmail Hakkı Bursevî

*İlâhî bizi evliyâya kul et
Ol sultanların feyzini bol bol et

İsmail Hakkı Bursevî

*Yürü dervişe sor bilmez isen esrâr-ı velâyetden
Gözün var ise göstersin sana türlü kerâmetden

İsmail Hakkı Bursevî

*Tahkikî imân ancak velîde olan bir nûr
Kelime-i şehâdet böyle idrâk olunur

Ganiyy-i Muhtefî

*Erenler dâmenin tut izlerinden kılca ayrılma
Tarıyk-ı Hakk'da Hilmi aşk ola dâim sana mashûb

M.Ali Hilmi Dedebaba

*Veliyullâh ağız açdı nedir dinle haber elfâz
Nisâr-ı mukdim-i ârif ider bin bir Güher elfâz

Aynî (Karamanlı)

*İmâretde velî çokdur velîkin
Velî oldur harâbâta velîdir

Aynî

*Erenlerden eğer olursa himmet
Olur dâ'î kamu a'dâ ne minnet

Hayretî

*Vâlî-i ahd olmadan ey dil bu evde ârife
Bir velînün bendesi olmak dahi evlâ imiş

Hayretî

*Kul olmayan gam-ı aşka velâyet şâhı olmazmış
Gerek Bağdâd şehrinde Cüneyd ü bâyezîd olsun

Usûlî

*Her dem olsun rûh-ı yâkine du'â-yı bî-hisâb
Evliyâdan tâ ki hâlî olmaya dünyâ evi

Şeyh Gâlib

*Girenler nakd-i cân îsâr ederler bâb-ı teslîme
Erenler bezmine bir başka türlü armağan olmaz

Abdülaziz Mecdî Ef.

*Velâyet sırrına yol bulmayanlar
Gözü a'mâdır ahmak bî-haberdir

Şâh İsmail

*Evliyâdan hâsıl ettik aşk ile sevdâyı biz
Zâhide verdik anın çün zühd ile takvâyı biz

Şâh İsmail

*İnâyet kânıdır Gâlib erenler
Kalır mı behresiz ihsân görenler

Şeyh Gâlib

*Resmi adâb-ı mülük aynı velî adâbıdır
Velî adâb n'eydiğün dilden bilür Hak erleri

Hikmetî

*Hakîkate erenler hakîkatı bulanlar
Ne bahtlıdır cânları hep muhabbet içinde

Yunus

*Âşık oldum erene ermek ile
Hakk'ı buloum ben eri görmek ile

Yunus

*Dört kapıdır kırk makam yüz altmış menzili var
Ona erene açılır vilâyet derecesi

Yunus

*Yunus imdi avunur dostu görüp sevinir
Erenler mahfilinde aşkı cümbüş eyledi

Yunus

*Ey Yunus imdi velî yerde gökde dopdolu
Her bir taşın altında bir İmrânoğlu Mûsî

Yunus

*Erenlerden etek tutan menzil alıp Hakk'a yiten
Muhammed nûrına batan ol dünyâya kalmayandır

Yunus

*Erenlerin yolları inceden ince imiş
Süleymân'a yol kesen şol bir karınca imiş

Yunus

*Erenlerin âhına dağ-taş katlanamadı
Kalkanı demir ise okları atmak gerek

Yunus

*Erenler gelip geçtiler dünyâyı koyup göçtüler
Havaya ağıp uçtular bunlar hümâdır kaz değil

Yunus

*Âdem olmak istersen bu cihânda ey dîdem
Tekk-i cennet misâli evliyâya bas kadem

Lâ edrî

*Allah adı hoş işler evvelidir
Her dem Allah diyen kişi velîdir

İbrahim Hakkı (Erzurumlu)

*Kendi derûnuna sefer etmiş, bunca evliyâ;
Başka türlü değil, böylelikle bulunmuş Mevlâ.

Ertuğrul Seyhan

*Tu tâ key gûr-ı merdân-râ perestî
Bi-gird-i kâr-ı merdân gerd u restî
(*Erenlerin mezârında daha ne kadar ibâdet edeceksin?*)
(*Erenlerin yolundan git ki, kurtuluşa eresin*)

Attar

*Bir dem musahabe itmek evliyâ ile
Yiğrek durur ki yüz yıl ola takvâ ile

Lâ edrî

*Pâdişâh-ı âlem olmak bir kuru dâva imiş
Bir velîye bende olmak cümleden alâ imiş

Lâ edrî

*Kerâmetin velîde örtülü kalması gerekir
Ancak peygamberler bunu aşikâr edebilir

Mevlânâ

*Hakkîyâ Ayîne-i cevr ü cefâdır evliyâ
Cilvegâh-ı sabr u teslîm ü rızâdır evliyâ

İsmail Hakkı Bursevî

*Lâ- cerem menzîle erer çün tîr
Yolda kalmaz nefes-i pâk-i velî

İsmail Hakkı

*Evliyâyla onları candan severek otur
Onlarla oturan kul kalkınca sultan olur

Lâ edrî

*Pîrini üstâdını sevmek velîler fiilidir
Sa'y edip bostân-ı kalbinde muhabbet tohmu ek

Feyzî

*Ârif olana unsûr olup âlem-i Kübrâ
Çar tab' ledün ilmin oku vech-i velîde

Zihnî

*Kân-ı irfânü'z-zikr ol pîr-i Rûşen zamîr
Evliyâullahdandır şek edip etme inâd

Hoca Neş'et Efendi

*Aceb sırdur bu sırr-ı ehl-i hikmet
Vilâyet ehlinündür genc-i kudret

Yemînî

*Aziz olmak dilersen sen de iy yâr
Sakın kılma veliyy-i Hakk'a inkâr

Yemînî

*Nebîye çün velîler vâris olur
Kerâmâta velîler bâ'is olur

Yemînî

*Dinür bil anlara sâhib-vilâyet
Kılur anlara Hak fazl u inâyet

Yemînî

*Hakk'un emri budur nûr-ı vilâyet
Sürer devrini irince kıyâmet

Yemînî

*Velî kâyim makâm-ı enbiyâdur
Kamuyı rûşen eyler bir ziyâdur

Yemînî

*Erenlerdür cihânun pâyidârı
Erenlersüzcihân dutmaz karârı

Yemînî

*Müctehidler Hakkıyâ Hakan velîdürşöyle bil
Ânları inkâr idenler nekbetîdür nekbetî

İsmail Hakkı Bursevî

*İrişmek ister isen menzîl-i maksûda sen âhir
Tarîk-ı evliyâyı gözle cisr-i mâsivâdan geç

İsmail Hakkı Bursevî

Evliyâ ser-çeşmesidür sûretün
Enbiyâ ser-rişte sidür sîretün

Muînüddîn Bin Mustafâ

Terk-i zikrullah ide ger evliyâ
Sehv ile andan ol âsim olmaya

Muînüddîn Bin Mustafâ

Hakk'ı sev kim evliyâ vü enbiyâ
Anı sevdi buldı zulmetde ziyâ

Muînüddîn Bin Mustafâ

Pâklardur enbiyâ vü evliyâ
Bunlara uyan bulur kîmiyâ

Muînüddîn Bin Mustafâ

Evliyâ bî-emr-i Hak işlemez iş
Eylemez Hâlık emrinsüz reviş

Muînüddîn Bin Mustafâ

Evliyâ ef'âlin itse eşkiyâ
Mahz-ı taklîd ile olmaz etkıyâ

Muînüddîn Bin Mustafâ

Evliyâ bu sırr safâsın buldılar
Mûtû kalbe ente mûtû oldılar

Muînüddîn Bin Mustafâ

Münselih olur çü rûh-ı evliyâ
Zav içinde mahv eylerler ziyâ

Muînüddîn Bin Mustafâ

Evliyâdan hû dutan olur kabûl
Hakk'ı bulmak dilesen anları bul

Muînüddîn Bin Mustafâ

Evliyâ hikmetsüz urmaz bir nefes
Evliyâdurderdüne feryâd-res

Muînüddîn Bin Mustafâ

Işkladur mu'cizât-ı enbiyâ
Işkla buldı kerâmât evliyâ

Şâhidî

Cemî-i enbiyâ vü evliyânun
Niyâzî reh-nümâsıdır şeri'at

Niyâzî-i Mısrî

Kâinatı etmiş esrâr-ı tevellâ Mevlevî
Nâle-senc olmakla bezm-i evliyâda nây-ı aşk

Gavsî (M.Şevket)

Pes böyle bilmeye tâlib olanlar Allah'a mutî gerek
Mustafa'ya sâdık gerek evliyâya muhîb gerek

Kaygusuz Abdal

Velîler yolunu inkâr eyleme
Cehl ile zühdüni zünnâr eyleme

Kaygusuz Abdal

Hem velîlerün sözidür ma'rifet
Ma'rifet ile âyan oldı bu zât

Kaygusuz Abdal

Her kim ki şek götürse emîn-i velâyete
Zulmette kala ermeye şem'-i hidâyete

Yemînî

Erenler eşiğinde hâk olanın
Melekler ide toprağını ziyâret

Hayretî

Âsitân-ı evliyâya yüz sürenler Feyziyâ
Her murâda erdi anlar buldular ihsân Baba

Feyzi Hasan Baba

Velîlerdir hazînedâr-ı Rahman
Hakîkat sözleridir dürr ü mercan

Cemâlî

Keşf ü kerâmât ile menzilet-i evliyâ
Bulmayısar her kim aşka mürîd olmadı

Nesîmî

Harâb olmuş makâm-ı evliyâyı eylemek âbâd
Cihânı yapmadır fehm eyleyen erbâb-ı irfâna

Şeyh Gâlib

Zât u esmâ vü sıfât ef'al u âsâr cümleten
Her zamanda bir velînin vechine bunlar ziyâ

Niyâzî-i Mısrî

Allah adı hoş işler evvelidir
Her dem Allah diyen kişi velîdir

İbrahim Hakkı Erzurumlu

Enbiyâ vü evliyâ mîrâsıdır vârislere
Sâmîyâ Hak'dan âtâ-yı lutf u ihsândır edeb
Sâmî (Abdurrahman)

İblis gibi inkârı ko âdem isen esmâ oku
Hep evliyâlar yolu bu gel mürşide gel mürşide
Sâmî (Abdurrahman)

Server-i her evliyâ manzar-ı nûr-ı Hudâ
Vâris-i her enbiyâ Hazret-i bü'l- alemeyn
Sâmî (Abdurrahman)

Dervişlikden maksûd merâm marifet-i Rabb-i enâm
Evliyâlar dervîş tamam her sözleri bürhan olur
Sâmî (Abdurrahman)

Bulunmaz vuslat-ı Mevlâ bulanı bulmadan yâhû
Derûnundan nukûş-ı mâsivâyı silmeden yâhû
Sâmî (Abdurrahman)

Evliyâdır halka iman öğrete
Yoksa kâfir yürür idi bu beden
Molla İlâhî

Kerâmetlerini duyan görenler şaşarlar
Hak erenler dünyâda değil mânâda yaşarlar
Lâ edrî

Alma-virme zâhiren kâr-ı vekîl ü şâhdır
Mâni' ü mûti hakîkatde veliyyu'llâhdır
Kesbî

Şi'r-i erbâb-ı hakîkat başka bir reftardır
Nutk-ı ehlullâha taân olmaz selîs olmasa da
Haşim Baba

Velîy-yi ârif celâl içre cemâlini görür dâim
Bu hâristanın içinde ana gülzâr olur peydâ
Niyâzî-i Mısrî

Her kim aşka yâr olursa her işi âsan olur
Anın için uydu aşka enbiyâ ve evliyâ
Nüzûlî Mustafa

Devlet sarayı pek tîz olur âşiyânı bûm
Ehl-i dilin derûnunu vîran edenlerin
Nesîb Yûsuf Dede

Evliyânın sırrın tuyan hayrân olur gezer
Dost yolunda câna kıyan kendi özinden bezer yürür
Şeyh Süleyman Efendi

Burusevî'nin tut sözün izle erenler izin
Dilersen Dost'un yüzün soyun gir dervişliğe
Hüsâmeddîn Bursevî

Erenler âsmanın direğidir
Direk yerden dayanır âsmâne
Hatâyî (Şah İsmail)

Evliyâdan hâsıl itdik ışk ile sevdâyı biz
Zâhide virdik anın çün zühd ile takvâyı biz
Hatâyî

Elbette sana bir gün erer bûy-ı gül-i Dost
Var südde-i dergâh-ı erenlerde mukîm ol
Salacıoğlu (Mustafa)

Mahrem olmak ister isen madde-i sırra hemân
Var erenler âsitânın bekle sen de bir zamân
Salacıoğlu

Dâ'imâ cehd et erenler meclisinden olma yâd
Nutk-ı ehlu'llâh'dan her dâim eyle istifâd

Salacıoğlu

Murâdı evliyâya ver irâdet
Seni etsin belâyâdün himâyet

Salacıoğlu

Evliyâlar teni cân cânları cânân eyler
Gâfile kılsa nazar mazhar-ı irfân eyler

Müştak Baba

Der-i dervîşe var ahbâb-ı dünyâ bâbına varma
Cünûd-ı evliyâdan ol vücûd-ı eşkiyâdan geç

Yahyâ Bey

Halka-i zikre nigîn olan Güzîn-i evliyâ
Âleme hükm itmeğe möhr-i Süleymân istemez

Yahyâ Bey

Keşf ola dirsen sana sırr-ı sürûr-ı evliyâ
Râzî ol ölmekden evvel ölmeğe Yahyâ ile

Yahyâ Bey

Evliyâ vü enbiyâ Hak yola böyle girdiler
Nefslerin kahretdiler kıydılar hem câne de

Eşrefoğlu Rûmî

Evliyâ yoluna sıdk ile gelen gerçek mürîd
Mal ü mülki cân u başı nâmûs u ârı nider

Eşrefoğlu Rûmî

Sabr edenler evliyâ oldu kamu
Uçmak oldu sabr edenlere tamu

Eşrefoğlu Rûmî

Evliyâ candır gerekdir can göziyle bakıla
Zirâ ki canlı kişiler câna olur müşteri

Eşrefoğlu Rûmî

Evliyâ ervahı her demde tasarruf üzeredir
Ehl-i derdin derdine himmetleri dermân olur

Şeyh Mustafa Lutfullah

Erenler kalbi ganîdir
Yuduğu kalbi ârıdır

Hatayî (Şah İsmail)

Giy edeb kisvesini gözle her dem erkân usûl
Olmak istersen müşerref kurb-ı ehlullah ile

Sıdkı Baba

Âyine gibi etmelisin kalbini safi
Çeşm-i dile meşhûd ola envâr-ı velâyet

Hacı Ömer Lütfi

Işkladur mu'cizât-ı enbiyâ
Işkla buldu kerâmât evliyâ

Şâhidî İbrahim Dede

Sûr-ı İsrâfil'e benzer evliyânın nef'hası
Bir nefesde nice yüz bin mürde diller can bulur

İsmail Hakkı Bursevî

Pâdişâh-ı âlem olmak bir kuru kavga imiş
Bir velîye bende olmak cümleden evlâ imiş

Genc Abdal

Erenlerden himmet iste çok yalvar
Cümle yollar sana olsun selâmet

Genc Abdal

Cümle esrârı görür âyine-i insânda
Kim sebak-hân oldu ise mekteb-i irfânda

Mehmed

Bilmeyenler kendü nefsin bulmayanlar evliyâ
Kaldı ol şirk-i hafîde neylesin ikrâr ana

Nakşî Ali Akkirmânî

Biri emr-i nübüvvetdür tutar ol ‘âlem-i mülkü
Biri sırr-ı velâyetdür ki eyler kalbleri ihyâ

Nakşî Ali Akkirmânî

İzin sür evliyânun gel özinden çıkma hûşyâr ol
İriş menzil-i maksûda düşür aklun sebk-bâr ol

Nakşî Ali Akkirmânî

DÖRTLÜKLER

Enbiyâ güneşdir velîler kamer
Manzume-yi âlem bunlarla döner
Kâmili bulmakmış âlemde hüner
Andan gafil kalan bigâne düşmüş

Kemâlî Efendi

Eylesen evliyâya sû-i nazar
Dîdene hâsıl olur dürlü zarar
Gözü çıkmazdan evvel insanın
Yeğ değil mi ede gazz-ı basar

İsmail Hakkı Bursevî

Merkad-ı evliyâya sür yüzünü
Eyle ol hâkle iksîr-i özünü
Çeşmine kuhl-i cilâ ver andan
Hem uyar cânını hem aç gözünü

İsmail Hakkı

Hakikat olamaz insan-ı kâmil
Her kim ki velîler râhına gitmez
Yalanı idtikâp etme ey âkıl
Îman ile yalan imtizâc etmez

Emrah (Erzurumlu)

Tenezzül etmez oldu gönlümüz ezvâk-ı dünyâye
Vücûdu mahvedince bulduk ancak rif'at ü pâye
Teveccüh eyledi bir dem gönüller arş-ı a'lâye
Bizi irşâd için ervâh-ı pâk-i evliyâ geldi

Rıza Tevfik (Filozof)

Ey münkesir hayaller ülkesi olan dünyâ
Bâtın'ın eğri büğrü gölgesi olan dünyâ
Hem kesrette vahdeti hem vahdette kesreti
Tadan velî kulların bölgesi olan dünyâ

Ganiyy-i Muhtefî

Asfiyânın gördüğü lutf-ı Hudâ
Evliyânın sürdüğü zevk ü safâ
Enbiyânın bulduğu rif'at şehâ
Devletindir yâ Resülallâh senin

Nasûhî (Üsküdarlı)

Cüneyd ü Bâyezid cümle evliyâ
Mürşid ile erişdiler Tanrı'ya
Eğer sen de âşık isen bî-riyâ
Mürşide teslîm ol yolda kalırsın

Müftî Derviş

Enbiyânın yollarıdır yolumuz
Evliyânın hâlleridir hâlimiz
Zikirden gayri vird etmez dilimiz
Zâkir kullardanız elhamdülillâh

Müftî Derviş

Saâdet nişânı azalmak ister
Şekâvet nişânı çoğalmak ister
Evliyâ katarından kalmak ister
Nefsim beni yener gibi meded Hû

Müftî Derviş

Yanmakta bulup dermanı ermiş, ona gel.
Her kalbe bakınca pâk edermiş, ona gel.
Hâlâ dağıtır burada teselli ve umut;
Sultan Hacı Bayram denen ermiş, ona gel.

Fuat Bayramoğlu

Evliyânın himmeti yakdı beni kal'eyledi
Sâfiyim buldum safâyı dü cihânım kalmadı
Ahmed ider yâ İlâhî sana şükrüm çok durur
Hamd ü li'llah aşk-ı Hak'dan gayrı vârım kalmadı

Sultan III. Ahmed

Enbiyâyı halka rehber eyledi
Evliyâyı âna pîr-i vâye eyledi
Evilyâdan bir nazar sâfiyyedir
Kurtarıp sâliki server eyledi

M.Celâleddin el-Hulvî

Evliyâlar ölmez imiş
Can acısını görmez imiş
Âşıkları garip koymaz imiş
Eşrefoğlu Rumî Sultan

Abdurrahim Tirsî

Pîr eteğin tutmayan
Bildiğin unutmayan
Varın-yoğun satmayan
Hakîkatte mülhîddir

Gaybî (Sunullah)

Enbiyâya evliyâya pembedir Onun eli
Dokunur düşmanı yüzüne seng-i hâra-veş velî
Dosta dost düşmana düşman olanlar denîde
Dost alır cânını onun görmez ol Azrâili

İsmail Hakkı Bursevî

Râh-ı Hakk'ın pek çetindir yolları
Erişir Hakk'ın ana hâs kulları
Evliyâdır bu yolun rehberleri
Hû deyû olur küşâde dilleri
Hû deyû feryâd eder bülbülleri

Senâyî Hasan Efendi

Evliyâu'llâhı bir bâzice sanma zâhidâ
Gösterirler ol ale'l-arş istiva Rahman nedir
Vâr mı şey ki o şeyden olmamış olsun ola
Söyle yahû şey değilse tapmayım evsan nedir

Süreyya

Enbiyâ evliyâ edip tevhîdi
İşbu tevhîd ile ettiler îd'i
İster isen yarın yevmü'l-mezîdi
Lâ İlâhe illallah diyegör

İsmail Hakkı (Bursevî)

Çekmeyince reh-i fenâda belâ
Ermedi kimesne mehzîle kellâ
Çün belâ vü velâ-durur tev'em
Çek belâyı bulasın sırr-ı velâ

İsmail Hakkı (Bursevî)

Evinizi cennet eyleyin
Yavrularınız olsun Huri Melek
Evliyâu'llah şâd eyler gönülleri
Şâdan olsun yuvanız

Yahya Efendi

İksîr-i âzâmdır nutk-ı ehlu'llah
Tunca değse anı sâfi zer eyler
Yek nazar eylese ârif-i billâh
Aslı kemhâreyi mücevher eyler

Micmerî

Gâh olur vâlî velînin sâyesi
Böyledür destûr-ı medd'z-zıll velî
Zâ'il-i vahdet k'ola nâ-gâh zıll
Nâm-ı cism ü cân olur vâlî velî

Celâl Ergün

Velî, bir reh-nümâdır.
Velî, Hak'dan atâdır.
Kıymetini bil ey dost;
Velî, gerçek hümâdır.

Ertuğrul Seyhan

Velî oldur ki fenâdan bakâya ermişdir
Ve halka cismini gönlün Hudâ'ya vermişdir
Velî ki üns ü huzûr-ı Hakk ile dolmuşdur
O Hakk'ı hıfz u Hak anı hâfız olmuşdur

İbrahim Hakkı Erzurumlu

Gerçek eren içinde kir tutmayandır
Varlığını korkusuzca hiçe sayandır
Bu topraklar üstünde en temiz kişi
Sağlığında toprak kesilmiş olandır

Ömer Hayyam

Ey doğru yolun yolcusu çaresiz kalma
Çıkma kendinden dışarı serseri olma
Kendi içine sefer et erenler gibi
Sen görenlerdensin dünya seyrine dalma

Ömer Hayam

Gerçek erenlere güzel çirkin hepsi bir
Sevenler için cennet cehennem hepsi bir
Kendini veren ha ipekli giymiş ha çul
Yastığı ha pamuk olmuş ha diken hepsi bir

Ömer Hayam

Hakka ki ta'âm-ı enbiyâdır açlık
Hem hâl ü makam-ı evliyâdır açlık
Hem saffet-i kalb-i asfiyâdır açlık
Her derde devâ vü hoş nevâdır açlık

İbrahim Hakkı Erzurumlu

Tarikat bâbına girmek dilersen
Hakikat güllerin dermek dilersen
Erenler sırrına ermek dilersen
Sır ile pinhandan rehber isterler

Pîr Sultan Abdal

Fakîr Tevfik gayrı derdin bitmez mi
Hak erenler sana derman etmez mi
Bu sersemlik artık senden gitmez mi
Erenler bu meydan er meydanıdır

Tevfik

Kimsenin aybını gözetme sakın
Olayım der isen ger Hakk'a yakın
Erenler huyundan bir meşreb takın
Allah bir Muhammed Ali aşkına

Genç Abdal

İkiliği özüne alan kişi
Hakk'ın dîdârını görmez billâhi
Hor bakarsa evliyânın yoluna
Eli bir gerçeğe ermez billâhi

Pîr Sultan Abdal

Yolcu ateş yanmak ile yol yanmaz
Erenlerin dokuduğu çul yanmaz
Cehennemde günah yanar kul yanmaz
Ben günahtan sürmelenmiş gözlüyüm

Seyrânî

İlâhi bizi evliyâya kul et
Ol sultanların feyzini bol bol et
Çü dilden dile vardır özge yol bize
İşbu yollarda bir hâli yol

M.Ali Ziyau'ddîn

Evliyâdır sebeb-i hıfz-ı cihan
Evliyâ ile durur kevn ü mekân
Ne gedâ anlar ne şâh bilir
Anların rütbesini Allah bilir

Lâ edrî

Zümre-i nüktedân, sühân-ı ra'nâ söyler.
Kibâr-ı ârifân, kelâm-ı ma'nâ söyler.
Herkes meşrebine uygun söz söyler, lâkin;
Güftâr-ı esrârı, illâ evliyâ söyler.

Ertuğrul Seyhan

Lisân-ı sıdk ile zikr-i cemîl-i evliyâu'llâh
Muhıkk-ı saykal-ı rûh-ı revân-ı ehl-i îmândır
Mezâr-ı evliyâyı sıdkıla zâir olan insân
Füyûz-ı rûh-ı ehlu'llâh ile gül gibi handândır

Lâ edrî

Âkıl ol hayr işi ta'cil eyle
Evliyâ hâlini tahsîl eyle
Fâniyi bâkiye tebdîl eyle
Bî-hisâb assı ede bazârın

Azîz Mahmûd Hüdâyî

Evliyâlar birle kim ki tutdu re'y
Emn içinde yapdı bir âlî saray
Verseler iki cihânı bakmaya
Hûriye gılmâna gönlü akmaya

Nizâmoğlu (Seyfu'llâh)

Aşkdır erenlerin yolı
Aşkdır erenlerin hâli
Aşmsız kişi olmaz velî
Aşkla tut er eteğin

Gaybî (Sunu'llâh)

Ya gönül ol hazrete ermiş gerek
Ya erenlere gönül virmiş gerek
Gör senin gönlün bulardan hangidir
Bu ikiden gayri gönül sankıdır

Gaybî

Cân işidir Hakk'ı görmek sanma ten ola medâr
Tenzih kılan olmamışdır âh Hak'dan behredâr
Kümelîn-i evliyânın yolu eyle ihtiyâr
Ma'rifetle hüsn-i hulkdur tâlibi kâmil iden

Gaybî

Sâlik-i râh-ı hakîkat olmayan olmaz velî
Nûra kalb etmez atâlet unsûr-ı âb u kili
Hazret-i Mollâ'ya var tâ kalbin olsun müncelî
"Tünd bâr-ı mâsivâdan şule-i şem'-i dili"
"Hıfz için fanûs-ı vahdetdir külâh-ı Mevlevî"

Es'ad Erbilî

Her velî bir şûle-i irfân olur âriflere
Her velî bir sûre-i Rahmân olur akıllere
Her velî bir kıble-i dermân olur ağabeydlere
Âyete'l-Kürsî'den enginmiş velînin âyesi

Şevket Turgut Çulpan

Her velî aydınlatır idrâkleri irfân ile
Her velî teftiş eder kalbleri Kur'ân ile
Her velî bir zirve-i Kâf izzet-i Yezdân ile
Her velî olmakda çünkü lûtf-ı rahmet sâyesi

Şevket Turgut Çulpan

Gel gör imdi velî-yi Rabbânî
Fazl-ı Rabbânî lûtf-ı Yezdânî
Ol kim andan irer vilâyetler
Ol kim andandurur kerâmetler

Elvân Çelebi

Tanrı dostun dost tutan kişiler
Yerde vü gökde gün gibi ışılar
Tanrı dostun dostuna düşman
Lânet okur ana zamân u zemân

Elvân Çelebi

Kim eşedd-i belâ vü havf ü ana
Enbiyâya vü evliyâya ola
Her velî dürlü dürlü cevr ü cefân
Çekdi vü çeker müdâm an an

Elvân Çelebi

Asfiyânın gördüğü lutf u hüdâ
Evliyânın sürdüğü zevk ü safâ
Enbiyânın bulduğu rif'at şehâ
Devletindir yâ Rasûla'llah senin

Şeyh Nasûhî

Bulanlar zevk-i tevhîdi velîdür
İrenler ana halkun efdalidür
Eli kâmillerün bil Hak elidür
Yüri var ehl-i tevhîdün elin tut

İsmail Hakkı Bursevî

Tecellîyât lûtf-ı Rahmân'dır
Meyve veren sırr-ı Yezdân'dır
Evliyâya tarîk-ı vuslât
Hem delîl-i zât-ı sultândır

Ganiyy-i Muhtefî

Velî velâyetini açıkça beyân etmez
Kendisini herkese bildirip ayân etmez
Bunu idrâk edenler Hû deyip ikrâr eder
Rabb'ine bey'atini burada da tekrâr eder

Ganiyy-i Muhtefî

Düşün bir kez evliyâ hangi sırları hâmil
Mir'ât-ı âlemdir bil her bir insân-ı kâmil
O veche nazar kılan kendi nefsini görür
Bilmez câhil zâhirde neyin olduğun âmil

Ganiyy-i Muhtefî

"Velî her şeyi saklar ama saklanmaz nazar"
Sırrını izhârdan da sürekli eder hazar
Her ân zinde her ân hayy harîmidir Mevlâ'nın
Sureti sîretine bil ki olmuştur mezar

Ganiyy-i Muhtefî

Evliyânın cümle hünerdir sözü
Ehl-i zevk olana şekerdir sözü
Hak ile Hak olanların ey Hakkı
Gönülleri kân-ı güherdir sözü

İsmail Hakkı Bursevî

Katl edenler enbiyâyı buldu hazelân âkibet
Nefy edenler evliyâyı oldu şeytan âkibet
Ey zeber-dest olmasın âzârın ile kimse zâr
Kim berâber can verir mûr u Süleymân âkibet

İsmail Hakkı

Olmayınca İnâyet-i Mevlâ
Tâc u hırka kerâmet arturmaz
Olmasa bir kişide meşreb-i pâk
Şerbet-i pâk lezzet arturmaz

İsmail Hakkı

Enbiyâ evliyâ edip tevhîdi
İşbu tevhîd ile etdiler îd'i
İster isen yarın yevmü'l-mezîdi
Lâ ilâhe illallah diyegör

İsmail Hakkı

Gel seni senden cüdâ kıl âkıl isen Hakkıyâ
Hicret et varlık evinden yokluğa ol âşinâ
Çünkü yoklukdur tarîk-i enbiyâ vü evliyâ
Bu vücûdun menzilinden kurbetle er vuslâta

İsmail Hakkı

Hakikat olamaz insan-ı kâmil
Her kim ki velîler râhına gitmez
Yalanı irtikâb etme ey âkıl
Îman ile yalan imtizâc etmez

Emrah (Erzurumlu)

Her dü âlemde tasarruf ehlidir rûh-ı velî
Deme kim bu mürdedir bunda nice dermân ola
Rûh şemşîr-i Hudâ'dır ten gılâf olmuş ona
Daha âlâ kâr eder bir tığ ki üryân ola

Lâ edrî

Gel aldanma bu dünyânın avkına
Bülbül ol feryâd et güller şavkına
Enbiyâlar evliyâlar zevkına
Erdinse hayıf geçen ömrüne

Müftü Derviş (Çavdaroğlu)

Erenler gittiği yolları gözle
Gözet bir kâmilin izini izle
Mü'min kardeşlerin aybını gizle
Girmek istersen rahmet gölüne

Şâh İsmail

Maşrik-i cândan doğup nûr-ı ezel
Zâhir ola gün gibi sırr-ı ezel
Bilmek istersen nedir emr-i ezel
Var velâyet ehli ol âlemde var

İsmail Hakkı Bursevî

Velî sözündeki hikmeti,
Anlamaz sâlik-i mübtedî.
Onun sözlerini tefsîr bil;
Yâ hadis yâ Kur'ân âyeti.

Ertuğrul Seyhan

Dergeh-i vâlâsıdır dârü'l-emân-ı evliyâ
Âsitânında yatur bir sunûf-ı asfiyâ
Himmet olduysa eğer şâh-ı velâyetden sana
Mâ-sivâyı terk idüb ol Benli Sultân bendesi

Fâtin

Erenlerin aşkı Hû
Şevki Hû'dur zevki Hû
Cân u dilden diye Hû
Gel zikredilim Hakk'ı

Sertarîkzâde

Görirsin zahmet-i bî-hadd ü gâye
Tokınma hânedân-ı evliyâye
Hakîkat hüd meseldür bu ki dirler
Degül hem-sâyesinden ayru sâye

Abdü'l-Halim Efendi

Abâ var, post var, meydanda er yok
Horasan erenlerinden bir haber yok
Uzun yollarda durdum, hiç eser yok
Diyâr-ı Rûm'a gelmiş evliyâdan

Yahya Kemâl Beyatlı

Sûr-ı İsrâfil'e benzer evliyânun nefhası
Bir nefesde niçe yüz bin mürde diller cân bulur
Şol ki bir pîr-i hakîkatden begüm telkîn alur
Mürde ise dirilür küfrin koyup îmân bulur

İsmail Hakkı Bursevî

Velîlerden sakın sen olma gafil
Olardır âleme lûtf ıssı vâhib
Velîler cümlesi hakdır muhakkak
Cihânda hâzır u nâzır u gaib

Sadık Abdal

Gönülden yol bulmaz kimse Hudâ'ya
Erenler râhına dâhil olmazsa
Menzili irişmez fevka'l-ulâya
Tarîk-i Mevlâ'da âkıl olmazsa

Hüsnü Baba

Erenlerin yolu gizli sırdır
Her ne arar isen orada vardır
Cümle cem ehlinde gönüller birdir
Arasan birinde gam bulunur mu

Sâkine Hatûn

Var eyledi Mevlâ âlemi ibret
Nûsh-ı kübrâdır âdemi fark et
Yolunda lâzımdır eylemk hizmet
Erenlerden himmet alayım dersen

Selman Cemâlî Baba

Muhammed dünyadan gitti
Yurdunu evliyâ tuttu
Gitti ise kendi gitti
Sohbeti sürüldü gene

Yunus

Evliyâdan gelen kelâm
Okunan Kur'ân değil mi
Gerçek evliyânın sözü
Sûre-i Rahman Değil mi

Kaygusuz Abdal

Bezirgânlar Hind'den gelir yayunur
Açılır somatlar açlar doyunur
Evliyâya muhîb olan soyunur
Beyler gelir Pîrim Abdal Musa'ya

Kaygusuz Abdal

Şah Hatâyî ider Bağdat'dır vatan
İkilükten geçüp birlüğe yeten
Erenler yoluna kıyl u ka'l katan
Yolu dikenlidür har'dan sayılur

Hatâyî (Şah İsmail)

Erenlerin mahfilinde rahmet yağar sohbetinde
Ne dilese o oldu dervişlerin sohbetinde
Her kim sohbete geldi er ondan hisse aldı
Eshablar murâd buldu dervişlerin sohbetinde

Süleyman Bakırganî

Her mü'mini velî gör
Nefsini hep denî gör
Her hâlde sen seni gör
Tevhit yoluna gir gel

Derûnî

Biz yalanı kovmuşuz
Fenâ şeklin soymuşuz
Gerçeklere uymuşuz
Evliyânın yolunda

Genc Abdal

Her dü âlemde tasarruf ehlidir rûh-ı velî
Dime kim bu mürtedür bundan nice dermân ola
Rûh şemşîr-i Hudâ'dır ten gılâf olmuş ana
Dahi a'lâ kâr eder bir tığ kim uryân ola

Lâ edrî

Evliyâ tarîkına
Girdik elhamdülillâh
Açıldı gönül gözü
Gördük elhamdülillâh

Eroğlu Nûri

Tarik-i evliyâ bir doğrı yoldır
Yeter her yetene kendüni buldır
Eğer olmaz isen bu yolda gerçek
Velâyet sofrasından sen elin çek

Hatâyî

Binâ-yı cennete terkîb-i âdem gibi tîn olmaz
Gör imdi kim o dâr içinde bir âdem mekîn olmaz
Hakîkat-âşinâ hem vâkıf-ı ma'nâ gerek yoksa
Erenler kendini bilmezlere yâr u mu'în olmaz

Salacıoğlu Mustafa

İrden Hakk'a irmek gerek
İrenleri bulmak gerek
Bulmaz isen sen anları
Cân u dilden sevmek gerek

Üftâde

Ey hakîkat erenleri
Dost ilinin serverleri
Tâliblerin rehberleri
Dost'dan haber virün bana

Hz.Üftâde

Ne mürekkeb düzer gör ol üstâd
Her kim içer dolûca hikmetdür
Evliyâdan bu şerbeti içenin
Enbiyâ ile rûhı râhatdür

Nesîmî

Enbiyâ güneşdir velîler kamer
Manzûme-yi âlem bunlarla döner
Kâmili bulmakmış âlemde hüner
Andan gafil kalan bigâne düşmüş

Kemâlî Efendi

Malım mülküm deyip dünyaya tapma
Rûh-ı evliyânın yolundan sapma
İbaoet-tâ'at kıl Hakk'ı unutma
Yoksa emeklerin gider talana

Fedayî Baba

Evliyânın gevherinden almazsan
Arıdıp da kalb evini silmezsen
Nifakdan gıybetden fâriğ gelmezsen
Derdine dermanı yokdur vallâhi

Pîr Sultan Abdal

İkiliği özüne alsa kişi
Hakk'ın dîdârını görmez billâhi
Hor bakarsa evliyânın yoluna
Eli bir gerçeğe ermez billâhi

Pîr Sultan Abdal

Gel ey Sıdkı mertler ile sürüşme
Haddini bil Anka ile yarışma
Evliyânın cümbüşüne karışma
Deryânın dalgası anlaşılır mı

Sıdkı Pervâne

Kani bizden evvel gelen veîler
Bunu böyle buyurmuştur ulular
Âb-ı Kevser ırmağından dolular
İçer cân u dilden tevhid edenler

Merkez Efendi

Erenler yoluna tâlibsen âşık
Bir ere bende ol her er er olmaz
Ser-i tarîkatda olagör sâdık
Bağ-ı hakîkatda açan gül solmaz

Basri Baba

Erenlerin kılıcı
Arşa çıkar bir ucu
Her dertlerin ilâcı
Lâ ilâhe illallâh

Yunus

Vuslat-ı dîdâr isteyen
Evliyâyı bulmak gerek
Işk cur'âsı elümdedür
Gel nûş it kardaşım benüm

Ârif (Selânikli)

Hakîkat ilmine yeteyim dersen
Yüzünü yerlere sür de bak sür de
Erenlere gönül katayım dersen
Hicâb perdesini kır da bak kır da

Sıdkı Baba

İnsandır bu bir yâre gönlünü vermiş olur
Yâ hasretle yanar yâ vuslata ermiş olur
Gönüller aydınlatan Rabb'in velî kulları
Ömür seccâdesini dergâha sermiş olur

M.Necati Bursalı

Kulûb-ı evliyâullahı bil ebvâb-ı rahmetdir
O bâbın mâverâsı, âşıkâna bâğ-ı cennetdir
Duhûl etmek ana eltâf-ı Hakk'a mazhariyetdir
Bu râhın tûşesi icrâ-yı ahkâm-ı şerî'atdir

Mehmed Rüştü (Erzurumlu)

Evliyâya ten gözüyle bakarsa eğer biri
Bî-basardır, cânı yoktur, ölüdür, değil diri.
Evliyâ candır, gerektir can gözüyle bakıla
Zirâ ki, canlı kişiler, câna olur müşteri.

Abdüllâtif Uyan

ŞİİRLER

ABDÜLAZİZ MECDİ :

Velîler şânını hürmetle tezkâr eyle ey münkir
Velîler Hazret-i Allah için kenz-i mutelsemdir

Dem-â-dem mevc urur esrâr-ı Hak kalb-i celîlinde
Velîyu'llâh'ı sanma herkesin tarzında âdemdir

Velî mir'ât-ı Hak'dır neşve-dâr-ı sırr-ı mutlakdır
Anın mekşûfudur her şey ki insanlarca müphemdir

Meded ey pîr-i âlî gark-ı ihsân eyle MECDİ'yi
Niyâzım senden ey pîrim niyâz-ı abd-i mahremdir

ÂDİLE SULTAN :

Zâhidâ hor bakma incitme o âlî erleri
Var elin dilin çek onlardan sakın can u seri

Onları bilmezsin hem esrarlarından bî-haber
Çeşmin a'mâ göremezsin evliyâ-yı enveri

Sırr-ı ekberdir ezelden evliyâlar bilmiş ol
Akl erişmez çünkü söylerler hakikat gevheri

Mahremâne bezm-i hâsu'l-hâs olan anlardır hep
İçdiler câm-ı hüviyyetden şarâb-ı kevseri

Nefs ile onlar cihâd-ı ekber eyler dâ'imâ
Ka'be-i aşkındır onlar hâcıyân ü serveri

Erdiler nûr-ı tecellî ile bezm-i vuslata
Ol Resûlu'llah'dır bu yolda zîrâ rehberi

Kurb-ı Hak'la evliyâ buldu hayât-ı Câvidân
ÂDİLE terk et sivâyı onların ol kemteri

ÂDİLE SULTAN :

Ucb u kibr ü kin olmaz evliyâu'llâh'da
Kim avâm şeklinde görünür gürûh-ı asfiyâ

Eyleme inkâr gizli nice bir vardır velî
Nâs sıfâtile sıfatlanır bilinmez evliyâ

Onlara buğz u adâvet ile etme sû-i zan
Onların Hak'dır mu'îni tâ gazab gelir sana

İlm-i ledünnîyi bilen demez diyenler bilemez
Kendini ahkar tutandır Âdile sâhib-safâ

AGÂH PAŞA :

Almak istersen eğer himmet-i ehlu'llâhı
Bî-edeb olma gözet hürmet-i ehlu'llâhı

Nâm-ı âlîleri yâd ile kıl istimdâd
Göresin tâ ki nedir kudret-i ehlu'llâhı

Hâsıl itmek dileyen ayn-ı yakîn kuhl eyler
Hâk-i pâk-i kadem-i izzet-i ehlu'llâhı

Saykal-ı nûr ile itmiş kalem-i sun'-ı ezel
Müncelî âyîne-i sîret-i ehlu'llâhı

Ebedî hay olarak terk-i fenâ eylerler
Sanma herkes gibidir rihlet-i ehlu'llâhı

İnerek cünd-i melâik mele-i a'lâdan
Devri der subh u mesâ türbet-i ehlu'llâhı

Resm-i âyîni seyr it felek-i devvârın
O da icrâ idiyor âdet-i ehlu'llâhı

Kâtib-i kilk-i kazâ yazdı hatâdan ârî
Nüsha-i zât-ı melek-tînet-i ehlu'llâhı

Mazhar-ı sırr-ı ulûm-ı ezelî eyledi Hak
Dil-i pâkize-ter-i hazret-i ehlu'llâhı

Kişi mümkin mi ola ârif-i esrâr-ı ma'âd
Okumazdan nüsha-yı âyet-i ehlu'llâhı

Kurb-ı Hakk'a varamaz dağdağa-yı kesretden
Bulmayan şâh-reh-i vahdet-i ehlu'llâhı

Mey-i aşkıyla meğer tâlib ola mest-i müdâm
Yoksa bilmez nicedir hâlet-i ehlu'llâhı

İtmeyen zirve-i aşk-ı hikem-i Hakk'a urûc
Ne bilir mertebe-i rif'at-ı ehlu'llâhı

Hâkim-i mülk-i şuhûd olmayıcak bir dervîş
Giyemez tâc-ı ser-i devlet-i ehlu'llâhı

Hân-ı elvân-ı hakîkatdan olur bî-behre
Bulmayan vâsıta-i ni'met-i ehlu'llâhı

Anlamaz medrese-i kâfile rûşen ma'nâsın
Okusun tut kütüb-i hikmet-i ehlu'llâhı

Mâ'sivâ câmelerinden soyunup uryân ol
Giymek istersen eğer kisvet-i ehlu'llâhı

Ger olursa sana iklîm-i velâyet mekşûf
O zamân gör şeref ü şevket-i ehlu'llâhı

Zîver-i gûşı kabûl eylemeyen nâdâna
Açma bahs-i dürer-i sohbet-i ehlu'llâhı

Ekserîsi görünür halka abâ-pûş olarak
Zâhirinde arama zînet-i ehlu'llâhı

Hûr-ı cennetden ider kat'-ı nigâh-ı hâhiş
Görse zâhid harem-i vuslat-ı ehlu'llâhı

Sanma muhtâc-ı tenâvül ola yâ vuslat-ı hûr
Böyle bilmek ne galat cennet-i ehlu'llâhı

Kapusunda kul ider şâh-ı cihân-ârâyı
Virse bir abdine Hak rütbet-i ehlu'llâhı

Zir ü bâlâyı ider emrine munkâd u mutî
Dûş-ı ihlâsa alan râyet-i ehlu'llâhı

Âdet-i Hakk'a muhâlif bir iş itmez yoksa
İtse seyr it o zamân kudret-i ehlu'llâhı

Der-pey-i silsile-i dûzah olur her nefesin
Seddi dersen nefesi râhat-ı ehlu'llâhı

Sebeb-i devlet olur her dü-serâ ey Ârif
İltizâm eyle hemân hıdmet-i ehlu'llâhı

AHMED-İ RÛMÎ :

Yetişdim bir gürûhî nâciye ehl-i maânîler
Maârif kişverinde pâdişâhî kâmrânîler
Kanaât arsasında her biri sâhip kırânîler
Fenâ darında olmuşlar mekânî lâ-mekânîler
Bekâbi'l-lâha ermişler sivâdan külli fânîler
Çü gezdim nîce yıllar hayret içre kendü halimde
Fenâ bezmine gel deyu hitâb erdi hayâlimde
Varûben anda gördüm bunları hîn-i visâlimde
Libâs-ı fakri fahri birle mestûr olmuş âlemde
Değildir bunların halîne vâkıf bu cihânîler
Safâda her biri zevk u mahabbet içre işretde
Bulup yârın bugün bunda oturmuş bezm-i vusletde
Yürürler sûretâ gerçi görürsün dâr-ı gurbetde
Kılup uzlet kamû halkden gezerler kûy-i vahdetde
Bulardır tâir-i bağ-ı behîşt Arş âşyânîler
Nedir bilmiş bular âhir n'oliser melce ü me'vâ
Bu âlemde karar etmez buların gönlü hiç aslâ
İnâyet eylemiş lûtf u keremle zâtı bî-hemtâ
Erişmişler bugün vasl-ı Hudâ'ya bî-men ü bî-mâ
Göz ayırmaz makamına yarın ehl-i cinânîler
Karışmışlar bilinmezler bu âlem içre halk ile
Velî ârif görür bilür cemâli nûr u şevk ile
Sen ey zâhid eremezsin bulara tâc u delk ile
Bulupdur Ahmed-i Rûmî buları işbu hûlk ile
Kerem kânı şecaât ehlidir sâhip beyânîler

AHMED REMZİ ÖZYÜREK (Dede) :

Ehlillahın hâline vâkıf olan eshâb-ı dîn
Feyz alıp fil-hâl elde eder irfân ve yakîn

Arzulanan en üst menzile kavuşur şüphesiz
Bende-i dergâh-ı ehlullah olan merd-i Güzîn

Yüksek âlimlere ayak basar bu iclâl ile
Asitân-ı evliyâya eyleyen vaz'ı cebîn

İsimlerini yâd eden elbet bulur feyz ü felâh
Zikreden evsâfını elbet olur gamdan emîn

Ey muhibbî evliyâ ey teşne-i feyz-i Hudâ
Coşar deryâ-yı rahmet zikredilirse sâlihîn

Gel ziyâret-gâhın olsun kabr-i Zeynelâbidîn
"Hâzihi cennetü Adnin fedhulûhâ halidîn"

AKŞEMSEDDİN :

Kudreti var evliyânun kudreti
Taşa dil virür dilerse kudreti

Mu'cizâtı Mûsa'nun âhir ayân
Ejdehâ kıldı asâyı bî-gümân

Kudret-i Hakk'dur egerçi bî-gümân
Mûsa dilinden olurdı ol hemân

Musâ'ya Hakk'dan virilmişdi rızâ
Kim ne dilerse olaydı ol asâ

Evliyâyı sanma kim ol ser-serî
Her sözi söyler dilinde ser-serî

Gördiği ilmdür levh üzre yakîn
Söyledüği anun iy sultân-ı dîn

Gördüğün söylenene Hakk'dan günâh
Olmaya kim evliyâdur bî-günâh

Evliyâdur Hakk'ı her şey'de gören
Evliyâdan irdi hem Hakk'a iren

ÂŞIK PAŞA :

Siz dahi isten Rasûl hoşnutluğun
Kim bulasız Tanrı'nın hoş dutduğun

Dostunu sevmek anı sevmek olur
Anı bulan dost rızâsıyla bulur

İlla anun dosklarını bulmak gerek
Dostlarınun gönlünü almak gerek

Dostunu sevmek anı sevmek olur
Dost rızâsında olan anı bulur

Âşık it Hak dostuna kendüzini
Toprak eyle ayağında yüzüni

Yani kim Hak dostuna dost oldular
Lâ cerem dost dostluğunu buldular

Bu söze ol on kişi tanuk durur
Kim bu işde hiç müşgil yok durur

Her ki sevdi Tangrınun dostlarını
Bî-güman ol göriser dîdârını

Dostların görmek anı görmekdurur
Dostlara irmek ana irmek durur

ÂŞIK PAŞA :

Birine virdi nübüvvet hil'atin
Kamulardan yüce kıldı devletin

Birine virdi velâyet tahtını
Urdu gönüllerde anun rahtını

Bir bölük kim vilâyet ehlidür
Şol erenlerdür kim kerâmet ehlidür

Evliyâdur ol bölük belli beyân
Halk içinde her biri olda ayân

ÂŞIK PAŞA :

Evliyâdur âhir Çalap hükmi ile
Şâh olup hükmin yöridür gönüle

Bu gönül âhir Çalap mülki durur
Mülkini sevdik kuluna bildürür

Mevlâ'nun sevdik kuludur evliyâ
Evliyâdur doğru varan Mevlâ'ya

Evliyâdur kim bunlara korku yok
Dünyâda hem ahretde kaygu yok

Evliyâdur bilgil anı evliyâ
Bizi oldur başlap iltür Mevlâ'ya

Evliyadur kim buların himmeti
Taze dutar dünyâda her ni'meti

Pes velîdür dünyâda benket bize
Ol virür Hak'dan yana harket bize

Dünyâ oldukça bular olsa gerek
Bunların âhı durur göğe direk

Evliyâdur ol kerâmetlü gönül
Her duâ kim kıldılar oldı kabûl

Evliyâdur enbiyâ hükmün süren
Evliyâdur halkı Hakk'a irgüren

Evliyâdur kim bular yol vardılar
Yol içinde Hak içün cân virdiler

Evliyadur dünyâda din direği
Eşiğinde kul durur dünyâ beği

Evliyadur Hâlık'un genchânesi
Evliyâdur mahlûkun mestânesi

Evliyâdur gözgü olan ol yüze
Dost yüzi ol gözgüden görünür bize

Evliyâdur Tanrı'nun sevdik kulı
Ânın içün adları oldı velî

AZİZ MAHMÛD HÜDÂYÎ :

Tevhîd ile olur her derde dermân
Hakk'a tevhîd ile ermiş erenler
Tevhîd ile olur her müşkil âsân
Hakk'a tevhîd ile ermiş erenler

Gönülden pasını silmek dilersen
Bilmediklerini bilmek dilersen
Eğer Hakk'ı sende bulmak dilersen
Hakk'a tevhîd ile ermiş erenler

Âleme ibret gözüyle bakanlar
Çirâğın nûr-ı Mevlâ'dan yakanlar
Yerden gökden geçüb Arş'a çıkanlar
Hakk'a tevhîd ile ermiş erenler

Aldanma key sakın bu kâinâta
Geç ağ ü karadan bak nûr-ı zâta
Ermek istersen bâkî hayâta
Hakk'a tevhîd ile ermiş erenler

Bulmak istersen eğer Hudâ'yı
Ehl-i tevhîde hıdmet et HÜDÂYÎ
Yol açeken Odur bay ü gedâyı
Hakk'a tevhîd ile ermiş erenler

CÂFERÎ :

Ol erenler ki şehâ azm-i baka eylediler
Evvelâ kendülerin külli fenâ eylediler

Bildiler çünki abâ devletinin saltanatın
İttifâk ile kamu terk-i kabâ eylediler

Gördüler kim bu cihân dâr-ı fenâdır âhır
Ol baka suffası üstüne safâ eylediler

Kıldılar dünyeyi terk eylediler Hak'kı kabûl
Tâlib olanlara hem cümle salâ eylediler

Çün Elest ahdinin esrârını keşf itdi ilâh
Durup ol kavle bu gün ahde vefâ eylediler

Oldılar cân ile teslîm ü rızâ anlar kim
Hak rızâsında kamu terk-i rızâ eylediler

Nûr-ı Hak canlarına çünki tecellî kıldı
Her bir arayı bular Tûr-i Sinâ eylediler

Câ'ferî bende olanlar bu gün ol Şâha yakîn
Künc-i uzletde kamu terk-i riyâ eylediler

CEMÂLÎ BABA :

Dilâ gûş et bu nush u pendi candan
Rehâ eyler seni şekk ü gümandan

Şeriat ilminin ahkâmını bil
Tamâmiyle edâ kıl oku ey dil

Tarîkat ilmini candan kıl ezber
Usul âdâb ü erkânla beraber

Okuyub ma'rifet ilmini cânâ
Olursun ma'rifet bâbında dânâ

Hakîkat ilmine geldikde ey yâr
Olursun bu ilimden haberdâr

Velâyet sırrıdır bu sır birâder
Veyiyyullahda bulunur bu gevher

Velîlerdir hazînedâr-ı Rahman
Hakîkat sözleridir dürr ü mercan

DERVÎŞ MUHAMMED YEMÎNÎ :

İmâmü'l-müttakîn fazlından iy yâr
Eğer dinlerisen diyem bir esrâr

Aceb sırdur bu sır kim akl irişmez
Bu sırrı bilmeğe ebter dürişmez

Bu ilmün mahzeni şâh-ı vilâyet
Vilâyetden beyân olur kerâmet

Kerâmet ehli olam dirsen iy yâr
Vilâyet işiğine bende ol var

Ki ol işikde sultânlar gedâdur
Vilâyet âdeme fazl-ı Hudâ'dur

ELVAN ÇELEBİ :

Evliyâya ten göziyle kim bakarsa serserî
Bî-basardür cânı yokdur ölidür değül diri

Evliyâ candür gerek kim can göziyle bakalar
Zîra kim canlu kişiler câna olur müşterî

Evliyâ bir can gülidür bülbül isen gel beru
Yoksa var git nisbet itme nevbâhara zemheri

Evliyâdür mürşidümüz tut eteğin sıdk ile
İlete Allah'a seni göstere Peygamberi

Evliyâya irmeyince kimesne bulmaz Hakk'ı
Yoksa kaldun dü cihanda şöyle âciz müşterî

Evliyâyı sen sanursın yeryüzünde bir adam
Evliyânın sırrı vardur dü cihandan içeri

Evliyânın zâtı hakdır vasfının evsâfı Hak
Yâ sanur mısın sen anı et ü kandır yâ deri

Evliyânın kudretidir dü cihâna hükm iden
Sen sanursın yir ü gökdür yâ bu çerh-i çenberi

Onsekiz bin âlem anın barmağında bir yüzük
Bilmedüği yer mi vardır illâ sorar kanceri

Hâcıyem dirsin değilsin kande gördün haccı sen
Serseri hâ yol döğersin berr ü bahri berberî

Söyleyen bir ben değülem söyledir vardur beni
Evliyânun kudreti var söyledürse mermeri

Evliyânın kulları çok kemteri Elvan'dürür
Kemterînin kemteriyem kemterînin kemteri

EMRAH (Erzurumlu):

İksîr-i a'zâmdır nutk-ı ehlu'llah
Bir nefesde hâki kimyâ ederler
Hakk'ın esrârından anlardır âgâh
Velâkin sûretde ihfâ ederler

Bakma hakaretle dervişânlara
Köhne abâ diken ârifânlara
Vâris-i enbiyâ denmiş anlara
Mürde gönülleri ihyâ ederler

EMRAHÎ cehd ile ka'li hâl eyle
Ka'l ehli olandan infisâl eyle
Erenleri bul da imtisâl eyle
Seni de vâsıl-ı Mevlâ ederler

ERTUĞRUL SEYHAN :

Hakk'a erenler, bütün ömür boyunca;
Her gün hırkalarına, yama vurmuşlar.
Yiyip içmemişler hiç, şöyle doyunca;
Hak'dan gelen nîmeti, halka vermişler.

Nâssı incitmemişler, incinmemişler,
Halkdan hiçbir kimseye gücenmemişler,
Hak'dan gayrı varlığa güvenmemişler,
Velâyet makâmına öyle ermişler.

Sırât-ı müstakîmden ayrılmamışlar,
Ezelde bâ'de içip ayılmamışlar,
Gafillerce evliyâ sayılmamışlar,
Böylece halkdan gizli safâ sürmüşler.

Vahdet zevkine erip tek renk olmuşlar,
Bunca kesret içinde, vahdet bulmuşlar,
Henüz daha gonca gül iken solmuşlar,
Her an Hak huzûrunda divân durmuşlar.

Velîler gönül verip gönül almışlar,
Fâni keşti-i teni, bahre salmışlar,
İnan, onlar ölmeden önce ölmüşler,
İnsanın zâhirinde ma'nâ görmüşler.

Hak onları saklamış, insan gözünden,
Bırak zâhiri Seyhan, ders al sözünden,
Hizmeti esirgeme, halvet-güzînden;
Onlar nefs defterini çokdan dürmüşler.

ERTUĞRUL SEYHAN :

Evliyâ ki, ehl-i temyîzdir.
Sohbetleri hoş ve lezîzdir.
Çünkü Hak dostudur, azîzdir;
Gel evliyâya ta'zîm eyle.

Evliyâ, sahib-i esrârdır.
Onlar herkese yâr-i gardır.
İnan, kerâmeti de vardır;
Gel evliyâya ta'zîm eyle.

Velî, ele geçmez hümâdır.
O, Hak cemâline aynâdır.
Cümle âdeme reh-nümâdır;
Gel evliyâya ta'zîm eyle.

Evliyâ sayısı çok azdır.
Onları tanıyan birazdır.
Velâyete imân çün farzdır;
Gel evliyâya ta'zîm eyle.

Hakk'ın sevdiğini sen de sev.
Evliyâyı sevmek, bir görev.
Bir nâkıslık görsen de velev;
Gel evliyâya ta'zîm göster.

Çok kimse aldanır zâhire.
Ve su-i zan besler boş yere.
Velâyet ihsândır beşere;
Gel evliyâya ta'zîm göster.

ERTUĞRUL SEYHAN :

Nihân olur evliyâ nazarlardan,
Bu sebeple evliyâ bî-bîm olur.
Bir gonce-i rânâdır gülzârlardan,
Velî sözü "câmîü'l-kelîm" olur.

Evliyâ bil ki Hakk'a halîfedir.
İrşâd ona verilmiş vazîfedir.
Halk içinde her zaman Hakk iledir;
Gündüz sâ'im, geceler kâim olur.

Bütün velîler, vâris-i Nebî'dir.
Rab ismine mazhardır, mürebbîdir.
Bilgisi kesbî değil de hasbîdir;
Onlar ilm-i ledünde, âlim olur.

Hidâyete ermeğe sâ'ik olur,
Her yönden insanlara fâik olur,
Dü âlemde şefî' ve müşfik olur;
Velî Rahîm ismiyle, râhim olur.

Onlar âdemoğluna, bir rehberdir.
Verdikleri hep Hakk'dan bir haberdir.
Yabandan arınmışlar, sâfî zerdir;
Velî Rahîm ismiyle, hâdim olur.

Her velî, istisnâsız, melâmîdir.
Tavr u hareketleri, Nebevî'dir.
Şî'r ü sözleri hep semâvîdir;
Veliyu'llâh Hak yolda, dâim olur.

Hakk'a mir'âttir velî, bak Hakk'ı gör.
Bağlanıp bir velîye, vuslata er.
Çık nefsin zindânından, gönüle gir;
Ey Seyhan gönle giren, sâlim olur.

ERTUĞRUL SEYHAN :

Hakk'ı hatırlatır yüzleri,
Rûhlara şifâdır sözleri,
Sûretle yanıltır bizleri;
Aslıyla görünmez evliyâ.

Sîmâsı zihinden silinmez,
Avâre dolaşır, bilinmez,
Hırka, şâl vü abâ giyinmez;
Kisveye bürünmez evliyâ.

Yokdur dü âlemden korkusu,
Mevlâ'dan ayırmaz uykusu,
Habîb'den mi'râsdır kokusu;
Misk. amber sürünmez evliyâ.

Her zaman Rabbinden razıdır,
Gizlediği Hakk'ın râzı'dır,
Kerâmeti bâzı bâzıdır;
Onunla öğünmez evliyâ.

"Belâ" diyen odur ibtidâ.
Nazarında birdir bay, gedâ.
Nâsı aydınlatır dâimâ;
Bir ışıkdır, sönmez, evliyâ.

FEVZİ (Mustafa) :

Müntehiler ehl-i temkîndir bütün
Anlar erbâb-ı kemâldir büsbütün

Bunların ahvâline derler vücûd
Etmez işgal anları bûd u nebûd

Bu makamdan kâl ile olmaz beyân
Hâl ile anlar olurlar müstebân

Anlar ermişler fenâ-i zâte çün
Geçmiş anlar bu vücûtdan büsbütün

Çün vücûd-ı Hak'da bulmuşlar fenâ
Vecd ü ahvâlden bütün gelmiş gınâ

Görmemişler Hak'dan artık bir vücûd
Kalblerinde bir Hudâvend-i vedûd

Nisbet-i abdiye kalmış bir hemân
Benzemez bu hâle hâl-i diğerân

Ehl-i nisbet işte bunlardır ahî
Bundan artık söylemez kâtip dahi

Burda çok küstâhlık ettin FEVZİYÂ
Aklın irmez bu makama asfiyâ

GANİYY-İ MUHTEFÎ :

Âlemleri yaradan vechine nikâb diye
Nikâbı kaldırınca zât'ı eder hediye

Cezbediyorsa seni avâlimin ârâzı
Mestûr olur Hudâ'nın esrârı ve i'râzı

Avâlimin cümlesi vehim ve zıll-i hayâl
Şems-i Zât'ın tulûu bunlara verir zevâl

Sen gel de zılle değil bu şems'e et i'tibâr
Zâten böyle davranır tüm evliyâ-yı kibâr

GANİYY-İ MUHTEVÎ :

Bâtınıdır velâyet nübüvvet pınârının;
İşâreti zâhirde ammâ görünmez ânın

Hak, hadîs-i kudsîde dedi "evliyâlarım,
Kubbemin altında mahfûz kıldığım yâr'ım"

Bu mesleği öğreten yoktur hiçbir medrese
Velî'yi yine velî tanır, izin verilirse.

Vazifesi nebînin vahyi tebliğdir ancak,
Umûmîdir bu tebliğ,herkese açar kucak.

Nebî vasî değildir, ancak tebliğe me'mûr.
Kim ki uyar dînine, hayâtı olur ma'mûr.

Kesbedilmez nübüvvet, kesbedilmez velâyet;
Vehbîdir ikisi de ulaşırsa inâyet.

Nebî nübüvvetinde bil ki mâsumdur ancak;
Velî her an sınavda, ona tanınmaz bu hak.

İşi zor velînin, çünkü tebliğ husûsî;
Tâlib istidâdında, eğer değilse âsî

Kemâl için verilir şerbet, nabzına göre;
Tâ ki nefis tanına, mürîd kemâle ere.

Bu hakîr kulu Yâ Rab, hâdim kıl evliyâna;
GANİYY sana aşkından kurbândır, yana yana.

GANİYY-İ MUHTEFÎ :

Kerâmât u mu'cîzât peşinde koşma sakın,
Bunlara meyletme sen, temkinli tutum takın.

Mu'cîze, nebîleri tahkîm eden bir lûtuf;
Kerâmet ise aklı karıştırmaya mâtuf.

Aslâ olmaz bir kıstas, kâmillere kerâmet;
Zirâ fâsıkdan bile zuhur eder bu meret

Bir kâmil ki kendinden kerâmet eder zuhur,
Boy abdesti almadan aslâ bulamaz huzur.

"Evliyânın hayzıdır" derler kerâmet için,
Kulluğu unutturan gösterişden vazgeçin.

"Ene beşerün" vasfı pek yüce bir meşrebdir;
Bununla muttasıf er, Nebî'ce müeddebdir.

Rütbe-i ûlâ ancak kulluğun idrâkidir,
Hiç'liğin idrâk eden uşşâkın tiryâkidir.

GANİYY-İ MUHTEFÎ :

Da'vâyla izhâr etmez kendini hiçbir velî,
Ahvâli onun verâ ve vekârında celî.

Nûrânî bâtınını kulluğuyla setreder,
Sirâyet etmez ona korku, hüzün ve keder.

Müdrîkdir hiçliğini "Kenz-i mahfî" içinde,
Bâkıydır bu idrâkle Peygamber'in izinde

Velînin sır olarak kalır Hakk'a visâli,
Derakab bu âleme, rahmetledir irsâli.

GANİYY-İ MUHTEFÎ :

Bâtınıdır velâyet nübüvvet pınarının
İşâreti zâhirde ammâ görünmez ânın

Hak hadîs-i kutsîde dedi "Evliyâlarım
Kubbelerim altında mahfûz kıldığım yârım"

Bu mesleği öğreten yoktur hiçbir medrese
Velîyi velî tanır izin verilir ise

Vazifesi nebînin vahyi tebliğdir ancak
Umûmîdir bu tebliğ herkese açar kucak

Nebî vasî değildir ancak tebliğe me'mûr
Kim ki uyar dînine hayâtı olur ma'mûr

Kesbedilmez nübüvvet kesbetilmez velâyet
Vehbîdir ikisi de ulaşırsa inâyet

Nebî nübüvvetinde bil ki mâsumdur ancak
Velî her an sınavda ona tanınmaz bu hak

Kemâl için verilir şerbet nabzına göre
Tâ ki nefis tanına mürîd kemâle ere

Bey'at eden mürîdin vasîsidir evliyâ
Ahvâlinden sorumlu Hakk'a karşı pür hayâ

Öğretilir mürîde önce "Men âref" sırrı
Böyle eder taayyün nefislerin makarrı

"Fe eynemâ tüvellû" sırlı azîm bir beyân
Merâtib-i tevhidle sırrı olmakta iyân

Tevhid gözüyle bakan hakîkat-ı eşyâya
Kemâle erer artık harîmdir evliyâya

Bir adımcık kalır ki aşılması gerekir
Amma bunun ruhsatı Cenâb-ı Hak'dan gelir

"İrcîi" hitâbına bulursa mürîd tarîk
Mir'âcı gerçekleşir olur zât'ını müdrîk

"Ka'be kavseyn ev ednâ" zevkini tadan bir zât
Hürdür artık bulmuştur Rab'binden ulu necât

Artık o da olmuştur Hakk'ın bir velî kulu
Aydınlatır nûruyla Hakk'a ulaşan yolu

Bu hakîr kulu yâ Rab hâdim kıl evliyâna
Ganiyy sana aşkından kurbândır yana yana

GANİYY-İ MUHTEFÎ :

Da'vâyla izhâr etmez kendini hiçbir velî
Ahvâli onun verâ ve vekârında celî

Nûrânî bâtınını kulluğuyla serteser
Sirâyet etmez ona korku hüzün ve keder

Müdrîkdir hiçliğini " kenz-i mahfî" içinde
Bâkıydir bu idrâkle Peygamber'in izinde

Velînin sır olarak kalır Hakk'a visâli
Derakab bu âleme rahmetledir irsâli

GARBÎ (Derviş Ahmed) :

Ehl-i Hakk'ın nazarı herkese kimyâ gibidir
Gönlü kâmil olanın aynla deryâ gibidir

Kim ki sa'y ile ârif-i billâh ola
Hak hakikatle olan sûret-i mâna gibidir

Meşreb-i âlî kimin olsa bilâ şek o vücûd
Bağ-ı âlemde heman bir gül-i râ'nâ gibidir

Her kim hizmetle musahib ola âşık olana
Sıdkla sâdık olan ilimle dânâ gibidir

Ehl-i nazm olan erenler arasında Garbî
Kuşlar içinde o bülbül-i gûyâ gibidir

GAYBÎ :

Himmet ister isen ricâl-i gaybe hem-dem olagör
Gönlüne gir anların esrârına mahrem olagör

Feyz-i Hak gayb erenlerinden nâzil olur âleme
Dâr-ı gaybe muttali ol sen de âdem olagör

Ceddim olanlar ricâl-i gaybe ehl-i tay olur
Tay idüb bu âlemi şıkk-ı âlem olagör

Belh-i âlem tahtını telh eyle ehl-i gaybe gel
Âlem-i ma'nâda var Sultan Ethem olagör

Bir asırda kutb olam dirsen ricâl-i gaybe sen
Ayn-ı zâta gayb olan bir demle her dem olagör

GAYBÎ :

Gelin Allah'a âşık olanlar
Allah'a aşkla ermiş erenler
Can bezl eyleyüb sâdık olanlar
Allah'a aşkla ermiş erenler

Zâhirini pâk eylesün şeri'at
Bed huyunı tebdîl itsün tarîkat
Hak cemâlin gördüm dirsen hakîkat
Allah'a aşkla ermiş erenler

Aşkdan gayri ne var ne ider fâni
Aşkdan bulur hayat cümle ten cânı
Aşkdan buldı bulan derde dermânı
Allah'a aşkla ermiş erenler

Cümle enbiyânın aşkdır hep yolu
Cümle evliyânın aşkdır hep hâli
Aşksız olmak yokdur bir velî
Allah'a aşkla ermiş erenler

Kenz-i mahfî olan aşkdır âlemde
Döne döne yüz gösterdi âdemde
Aşka ermeyenler GAYBÎ mâtemde
Allah'a aşkla ermiş erenler

GAYBÎ :

Cümle âmellerden ulu
Hak dostunu sevmekdir
Hep sevgililerden sevgili
Hak dostunu sevmekdir

Hak dostunu seven kişi
Her gün olur ânın işi
Hep cümle a'mâlin başı
Hak dostunu sevmekdir

Ta'atlerine olma şâd
Vahdetden eyler seni yâd
Allah'ı sevmekden murâd
Hak dostunu sevmekdir

Cümle amellerden garaz
Tâliblere olur maraz
Dünyâya gelmekden garaz
Hak dostunu sevmekdir

Er'dir Hakk'a mutlak nişân
Hak andan olmuşdur ayân
Hak sevgisi GAYBÎ hemân
Hak dostunu sevmekdir

GAYBÎ :

Ehl-i vahdet zümresinin cismi cânı nûr olur
Her neye baksa tecelli bakdığı yer Tûr olur

Hak kemâliyle cemâlin eyler anlardan ayân
Bunda Hak'dan dûr olanlar anda dahî dûr olur

Levh-i mahfûz-ı Hudâ oldı kulûbu anların
Cümle esrâr-ı hakâyık anda hep mestûr olur

"Lî-me'allah" remzi ancak bunlara dâim durur
Sanma bunlar bir nefes tevhidden mehcûr olur

Kavli fi'li hulkı pâk evsâf oldı bunların
Anın çün zâhiri bâtınları ma'mûr olur

Câmi'ul-ezdâd olurlar bunlara oldur kıbâb
Nice bilsün bular kim zâkiri mezkûr olur

Râz-ı tevhîdi bular ger açmayalar âleme
Vahdet-i Hak cümle halkdan ser-be-ser mestûr olur

Neyler isen eyle cânın âşık eyle bunlara
Bunların âşıkı olan gönül ebed mesrûr olur

Bunları her kim ki sevmez oldı şeytân-ı la'în
Kim ki Hak dir bunlara ol âkıöbet Mansûr olur

Sohbetini bunların her kim ki başa tâc ider
Gün gibi başa çıkar âlemde ol meşhûr olur

Bunların yüzün görüb sözün işiden cânla
GAYBÎYÂ dergâh-ı Hak'da şüphesiz mağfûr olur

GAYBÎ :

Erenlere hor bakma
Sakın berbâd olursun
Gönüllerini yıkma
Sakın berbâd olursun

Yüzün tutgıl yüzüne
Ayak basgıl izine
Toz kondurma sözüne
Sakın berbâd olursun

İderler ise bir âh
Gitdir aradan eyvâh
Sende kalıser günâh
Sakın berbâd olursun

Münkirleri basarlar
Yaylarını asarlar
Kılıçdan yeğ keserler
Sakın berbâd olursun

Kendin hiçe satdırma
Sırça gibi kırdırma
Kahr okunı atdırma
Sakın berbâd olursun

Erenlere toğru bak
Yolu yanılma ahmak
Kurma ayağına fâk
Sakın berbâd olursun

Oturma er postuna
Dil uzatma üstüne
İlişme Hak dostuna
Sakın berbâd olursun

Er gönlü bir yatakdır
Mesken eyleyen Hak'dır
İncidirsen yasakdır
Sakın berbâd olursun

GAYBÎ haddinden aşma
Hak dostuna ilişme
Zinhâr gönülden düşme
Sakın berbâd olursun

GAYBÎ (Sunullah) :

Gel beğim tasarrufı şân oldı şân-ı evliyâ
Ya'ni telvîninde temkîn buldı cân-ı evliyâ

Feyz münferîd-i mecrâsıdır çünkim vücûd
Ma'den-i ezdâd olur bir gibi kân-ı evliyâ

Hakk'a hizmet olsa yeksân çün karâr ile karâr
İhtiyâr iken karârı nüktedân-ı evliyâ

Çün namâz olmadı mı kuvvet-i dîne medâr
Pîr ü şâh u mürselîndir her ân evliyâ

Mekteb-i karârdan aldı dersini erbâb-ı dil
Ârif oldı hâssâ-ı sırr-ı mekân-ı evliyâ

Gel değil şeyi var idüğün hakka'l-yakîn
GAYBÎYÂ tahkîk idendir kâfirânı evliyâ

HAŞİM BABA :

Evliyâdan ey gönül almak dilersen reng ü bû
Yokluk ile ileru gel varlığından ol arû

Varlık ile kimse girmez evliyânın gönlüne
Yokluk ile varlığında su gibi ol sen duru

Sırr-ı Hakk'a eremezsin zerre benlik var ise
Varlığın perde olubdur işbu yolda key ulu

Mazhar olmak ister isen evliyânın sırrına
Ayağına yüz sürüben yalvaru gel yalvaru

Evliyâ esrârını nâmahreme fâş eyleme
Keşf-i esrâr eyleyenler hergiz olmaz bahtlû

HAYDERÎ :

Hamdülillah hâlıkın mahlûkunun ma'kuliyiz
Yoluna cân ile kurban olmuşuz maktûliyiz
Eşiğinde gerçeğin ikbâl ile makbûliyiz
Vâlih ü sermest ü hayran evliyânın kuluyuz

Sâfi altun gibi aşk ile sızub ka'l olmuşuz
Kîl ile ka'li terk idüb cân ile pür hâl olmuşuz
Terk ü tecrîd ü kalender gerçek abdâl olmuşuz
Vâlih ü sermest ü hayran evliyânın kuluyuz

Âstân-ı evliyâdan yüzümüz hâk eyledik
Arıdub zerk ü riyâdan kalbimiz pâk eyledik
Yüzümüz hâk işimiz pâk sînemiz çâk eyledik
Vâlih ü sermest ü hayran evliyânın kuluyuz

Vuslatullahdır işimiz hâ bitüb hâ bitmeziz
Gerçeğin emretmediği yola hergiz gitmeziz
Tâ ölünce âstânın bekleriz terk etmeziz
Vâlih ü sermest ü hayran evliyânın kuluyuz

Hâk-i pâyi gerçeğin rûy-i siyâhımızdürür
Vech-i pâki kıblegâh ü secdegâhımızdürür
Cân ü dilden bendesiyüz pâdişahımızdürür
Vâlih ü sermest ü hayran evliyânın kuluyuz

Derdine tiryâk olur kim nûş ederse zehrimiz
Yapumuz pek çekemez münkir münâfık kahrımız
Kani'üz "nahn-ü kasemnâ" ya fakirlik fahrımız
Vâlih ü sermest ü hayran evliyânın kuluyuz

Tâc u hırka yok deyen hırka kanâatdir bize
Tâc-ı Rabbânî örümük bunda âdetdir bize
Evliyânın himmeti ayn-ı inâyetdir bize
Vâlih ü sermest ü hayran evliyânın kuluyuz

Mest-i aşkız sanma ey zâhid bizi ayıklarız
Geçmişiz zerk u riyâdan âşık-ı sâdıklarız
Kesreti dilden giderdik vahdete âşıklarız
Vâlih ü sermest ü hayran evliyânın kuluyuz

Zâl-i dünyanın zebûnu olmadık merdâneyiz
Aşk câmından bugün lâya'kil ü mestâneyiz
Âşinâmız evliyâdır halk ile bîgâneyiz
Vâlih ü sermest ü hayran evliyânın kuluyuz

Pîrimiz kutb-i Hudâ'dır Ahmed-i Muhtar-ı Hak
Nakşını tasvir edindik seyrimiz dîdâr-ı Hak
Mest-i laya'killeriz nûş eyleriz esrâr-ı Hak
Vâlih ü sermest ü hayran evliyânın kuluyuz

Fırsatıdır hayr ü şerrini yakagör HAYDARÎ
Niçe yelersin bu dâr'ül-gafilinde serserî
Hamdülillâh bize rehber oldu ol din serveri
Vâlih ü sermest ü hayran evliyânın kuluyuz

Evliyâdır nefheden ü söyleden bu sözümüz
Evliyâdır aşk ile meskûr eden mestûrumuz
Evliyâdır dilde nutkumuz u gözde nûrumuz
Vâlih ü sermest ü hayran evliyânın kuluyuz

ÜFTÂDE :

Erden Hakka ermek gerek
Erenleri bulmak gerek
Bulmaz isen sen onları
Cân ile dilden sevmek gerek

İzle dâim izlerini
İşit güzel sözlerini
Görem dersen yüzlerini
Cân ile dilden sevmek gerek

Sevenleri buldu anları
Erişdi Hakka canları
Bütün oldu imânları
Cân ile dilden sevmek gerek

Derviş ve derdlend Üftâde
Hak yoluna olmuş gedâ
Murâdını vere Hudâ
Cân ile dilden sevmek gerek

HÜSÂMEDDÎN BURSEVÎ :

Evliyâ sırrın anlayamaz kallâş
Şems-i tâbanî göremez çeşm-i huffâş

Evliyâyı sanma ki sen ölidir
Onlar ölmezler tahkik bellidir

Gel imdi evliyâya mahabbet it
Cân u baş ile yolunda hizmet it

Mâsivâ yollarından gel firar it
Tarîk-i Hak'da gel daim karar it

Âkıl isen evliyâyı sevegör
Sıdk ile gittiği yola gidegör

Menakıb geldi dinleşüp safî it
Cân u dilden i'tikatını pâk it

İBRAHİM (Hâfız) :

Evliyâyı sev cân u gönülden
Menâkıb geldi dinle derûn-ı dilden

Evliyâyı sanma ki sen ölüdür
Evliyâ ölmez tahkîk bellidir

Gel imdi evliyâya muhabbet et
Cân başıyla yolunda hizmet et

Mâsivâ yollarından gel firâr et
Tarîk-ı Hak'da gel dâim karar et

Evliyâ sırrını anlayamaz kallâş
Şems-i tâbânı göremez çeşm-i huffâş

Âkılsan evliyâyı sevegör
Sıdkile gittiği yola gidegör

Menâkıb geldi dinleyip safâ et
Cân ü dilden i'tikâdın pâk et

İBRAHİM EFENDİ (Aksarayî, Oğlan Şeyh):

Evliyâya yok durur havf ü hüzün
Evliyâ Hakk'dan ayırmazlar gözün

Hüzn geçmişden olur ey merd-i Hak
Havf dahi gelecekden tut kulak

Evliyâ hod mâzi vü müstakbelün
Turmışdur kabûlün ekbalün

İBRAHİM EFENDİ (Aksarayî, Oğlan Şeyh):

Bu sırra irmek ister isen bu sırrın ehlin iste bul
Fedâ eyle yoluna ehl-i sırrın cism ile cânı

Huzûrunda oturdukda teveccüh üzre ol dâim
Müdamî her nefesde kalbinde olgıl nigehbânı

Huzûrunda huzûr-ı kalble mahv-ı vücûd eyle
Hakîkat böyledir bilgil bu sırrın resm ü erkânı

Bu sırrın sâhibine hâne-i kalbin niyâz eyle
Gönül gözü ile bak pîr yüzüne bekle mizânı

Bu hâl üzre teveccüh üzre olsan hen nefes her ân
İrişür cânına ol zât-ı pâkin feyz-i ihsânı

İBRAHİM EFENDİ(Aksarayî, Oğlan Şeyh):

Velîdir mazhar-ı esrâr-ı kudret
Velîdir manzar-ı envâr-ı kudret

Velîler içre kudret cümle şeye
Hükûmet etmedir külle ve cüze

Kamû eşyâ ânın emrine mahkûm
Olub olmak dürur bu mânâ mefhum

Yedinci kat yer altında ne vardır
Balık altında işlenen ne kârdır

Bunu bilmek dürur velîde kudret
Eğer bilmezse olmaz ehl-i kudret

İBRAHİM HAKKI (Erzurumlu) :

Velîyu'llah değil âlemde mülk ü mal içün gamnâk
O ayb ü ar olan işlerden olmuşdur ba'id ü pâk

Velîyu'llahın olmaz bu cihânda beyt ü me'vâsı
Mekân-ı arü her münkerden eyler dûr Mevlâ'sı

Velîyu'llah ki nâsı anlamış hiç i'tibâr etmez
Cihânda izzet ü zinetlerin kor iftihâr etmez

Velînin halk ile yoktur işi gönül gözü tokdur
Anın gönlünde Mevlâ'nın ana her nîmeti çokdur

İBRAHİM HAKKI (Erzurumlu) :

Biz sûfî-i Suffe-i safâyız
Der zîr-i kıbâb-ı Kibriyâyız

Biz arz u semâya sığmayız kim
Biz cevher-i âlem-i amâyız

Çün câm-ı elest mestiyiz hoş
Biz tâlib-i şâhid-i bakâyız

Biz Hazret-i Hakk'a pek yakınız
Andan bizi sanma kim cüdâyız

Ten perdesi ref' olursa HAKKI
Seyr eyle ki biz ne meh-likâyız

İBRAHİM HAKKI (Erzurumlu) :

Velî oldur ki nefsin masivâdan fariğ etmişdir
Dahi külliyetle ol huzûr-ı Hakk'a yetmişdir

Velîsin Hakk sevip tenhâ ana zikrin celîs etmiş
Kamû nâsı unutturmuş heman zâtın enîs etmiş

Velî etmez murâd illâ anı ister ki olmuşdur
Pes ancak her olan anın murâdı üzre gelmişdir

Velînin çün şühûdi âlem-i kesretde vahdetdir
Âvâmın şühûdi gafletdir anın ünsi vuslâtdır

Velînin ekli şürbi nûr u nutkı mahz-ı hikmetdir
Merâmı halka rahatdır menâmı kurb-i Hazretdir

Velînin âdedi şîrin-tekellümdür beşaşetdir
Güzel huydur sahavetdir cemi'-i halka şefkatdir

Velîullah'a hizmet kılmağa her kim muvaffakdır
Ana Mevlâ'sının ikrâmı her yüzden muhakkakdır

Velîden rih-i Rahman'ı muhabbet ehli almışdır
O reyhân eder şemm ol ki aşk-ı Hakk'a dalmışdır

Velînin hayatı habsi mevtîdir hoş ıtlakı
Azâbı masivâya meylidir kâmildir ol bâki

Kerâmet zâhir etmekdir azâb-ı evliyâu'llah
Menâhi irtikabıdır azâb-ı mü'min eyvallah

Mûcizât izhâr eder halka zümre-i enbiyâ
Fitne havfından kerâmetin eder ketm evliyâ

Oldır velî kim ketm eder esrâr-ı Hakk'ı söylemez
Halkın cefâsın afv eoer bir ferde şekvâ eylemez

Velî oldur ki fenâdan bakâya ermişdir
Ve halka cismini gönlün Hudâ'ya vermişdir

Velî ki üns ü huzûr-ı Hakk ile dolmuşdur
O Hakk'ı hıfz ü Hak anı hâfız olmuşdur

İLMÎ :

Ey gönül genc-i feragatdir bu bâb-ı evliyâ
Mürdeye genc-i selâmetdir bu bâb-ı evliyâ

Sûretâ geşt ü güzâr itmek ne lâzım âlemi
Ma'nevî seyr ü seyâhatdir bu bâb-ı evliyâ

Câ-be-câ hân-ı riyâzetden bu nân u ni'meti
Böyle bir dâr-ı ziyâfetdir bu bâb-ı evliyâ

Sâlikânın kalbini sâbûn-ı aşkla pâk ider
Cân-fezâ câna nezâfetdir bu bâb-ı evliyâ

Gürz-i tevhîd ile nefsi öldürür ıslâh ider
Pek büyük dâr-ı kerâmetdir bu bâb-ı evliyâ

Ref' ider zehr-i sivâyı gösterir tiryâk-ı aşk
Ser-be-ser kân-ı halâvetdir bu bâb-ı evliyâ

Zevkını câhil ne bilsün bu makâm-ı akdesin
Ehl-i aşka pür-inâyetdir bu bâb-ı evliyâ

Ârifânın gayri yerde yok karar u râhatı
Ârife câ-yı ikâmetdir bu bâb-ı evliyâ

Hak hemân himmetlerinden bizleri dûr itmesin
Dâhil ol İLMÎ ne rahâtdır bu bâb-ı evliyâ

İSHAK EFENDİ (Harputlu) :

Üç nişân olur velîlerde demiş erbâb-ı dil
Biri ol ki görenin gönlü ona nâil olur

Onun ikinci nişânı oldur ki iyi bil
Her ne dese dinleyenler sözüne kail olur

Üçüncüsüne gelince cümle azası anın
Şer' ile âdâb ile her zemân âmil olur

İSMAİL HAKKI BURSEVÎ :

Evliyâdır vâris-i mîrâs-ı 'ilm-i enbiyâ
Evliyâdır mazhar-ı nûr-ı Cemâl-i Kibriyâ

Evliyâdır bâde-nûş-ı meclis-i feyz-i Hudâ
Evliyâdır mahrem-i sırr-ı hulûs-ı bî-riyâ

Evliyâdır tâc-pûş-ı izzet ü câh u celâl
Kim ider anın cemâlinden ferişte hayâ

Evliyâdır âsiyâb-ı çehre aktâb-ı metîn
Anlara vâbestedir her dem ser-i kâr-ı giyâ

Evliyâdır beyt-i ma'mûr-ı felekde muktedâ
Evliyâdır zâhir ü bâtın imâm-ı etkıyâ

Evliyâdır şem'a-i şu'le-firûz-ı nûr-ı Hakk
İktibâs it dâ'imâ ol nûr-ı Hakk'da Hakkıyâ

İSMAİL HAKKI BURSEVÎ :

Dilersen bulasın kurbet-i Mevlâ
Hakk'ın dostlarını sevegör ey dost
İstersen olasın rütbede a'lâ
Hakk'ın dostlarını sevegör ey dost

Muhabbetdir kula vâsıta olan
Muhabbetle bulur Mevlâ'yı bulan
Evliyâyı sever Hak'dan feyz alan
Hakk'ın dostlarını sevegör ey dost

Evliyâdır Hak'dan hayâ eyleyen
Terk-i dâvâ terk-i riyâ eyleyen
Budur halkı hep evliyâ eyleyen
Hakk'ın dostlarını sevegör ey dost

Gıll u gışşı terk et muhîb ol ey yâr
Muhabbetden gayrı âlemde ne var
Nice bir edersin Hak ehlin inkâr
Hakk'ın dostlarını sevegör ey dost

HAKKI'dan gûş eyle kelâm-ı hakkı
Bulagör cânib-i Hakk'a terakkî
Bilmek ister isen esrâr-ı Hakk'ı
Hakk'ın dostlarını sevegör ey dost

İSMAİL HAKKI BURSEVÎ :

Matla'-ı şems-i hüdadür evliyâ
Mazhar-ı nûr-ı Hudâ'dur evliyâ

Evliyâdur reh-nümâ-yı ehl-i dil
Ehl-i 'aşka muktedâdur evliyâ

Enbiyânun vârisi anlar durur
Peyrevân-ı Mustafâ'dur evliyâ

Nûr-ı zât-ı Hakk'a mir'ât oldılar
Pür- cilâdur pür-safâdur evliyâ

Evliyâyı eyleme inkâr var
Mefhar-ı arz u semâdur evliyâ

HAKKIyâ merdâneden himmet dile
Pâk-dil şîrîn edâdur evliyâ

İSMAİL HAKKI BURSEVÎ :

Şarâb-ı 'ışka kanmak ister isen
Yüri var ehl-i tevhîdün elin tut
Bu gafletden uyanmak ister isen
Yüri var ehl-i tevhîdün elin tut

Olanlar ehl-i tevhîd ile dem-sâz
İderler 'âlem-i lâhuta pervâz
Açılmaz kimseye tevhîdsüz râz
Yüri var ehl-i tevhîdün elin tut

Vesîle olmasaydı ehl-i tevhîd
Bilinmezdi nedir esrâr-ı tefrîd
İriş tahkîka olma ehl-i taklîd
Yüri var ehl-i tevhîdün elin tut

Bulanlar zevk-i tevhîdi velîdür
İrenler ana halkun eftalidür
Eli kâmillerün bil Hak elidür
Yüri var ehl-i tevhîdün elin tut

Derûnı cümleden soymak gerekdür
Bu sırrı HAKKIyâ tuymak gerekdür
İmâm-ı 'ışka çün uymak gerekdür
Yüri var ehl-i tevhîdün elin tut

KABÛLÎ (Mustafa):

Taleb eyle velîlerden necâtı
Ki ola sîretin âdem sıfâtı

Seven cân u gönülden evliyâyı
Bulur âhiri kerde asfiyâyı

Muhib ol sen dahi gel evliyâye
Kabûl etsin seni ol bi'l-velâye

İçirsin kevseri destu'l-alîden
Kıluben zümre-i şâhü'l-velîden

Ger aldunsa velînin sen KABÛLÎ
Yürü terk eyle var hüzn ü melûlî

KAYGUSUZ ABDAL :

Maksûd cihâna gelmekden
Kişi Rabb'ın bilmek imiş
Rabb'ını bilmekden murâd
Evliyâsın bulmak imiş

Anun ile olur devlet
Anı beyân kılur âyet
Hakk'a yalvarmakdan murâd
Gerçeğe yalvarmak imiş

Bulmak değül imiş bilmek
Bilmek değül imiş bulmak
Evliyâya gönül virmek
Rengine boyanmak imiş

Bunlardurur Hakk'ı bilen
Gayrısı yalandur yalan
Dervişlikden murâd olan
Külliyen yoğ olmak imiş

Kaygusuz ışk pervânesi
Oldı Hakk'ın divânesi
Ehl-i ışkun sermâyesi
Işk oduna yanmak imiş

KAYGUSUZ ABDAL :

Evliyâya eğri bakma
Kevn ü mekân elindedür
Mülke hükmin süren oldur
İki cihân elindedür

Sen anı şöyle sanursın
Sencileyin bir âdemdür
Evliyânun sırrı vardur
Gizli ayân elindedür

Hak anı bunda gönderdi
Kullarını irşâd içün
Kime diler îmân virür
Kahr u ihsân elindedür

Hak zâtıyla sıfâtıyla
Tecellî eyledi ana
Varlığı Hak varlığıdur
Emr-i Sübhân elindedür

KAYGUSUZ eydür bu ilmi
Okudum anladum bildüm
Bütün âlemlerün hükmi
Kâmil insân elindedür

KENZÎ (Abdülaziz Şenol):

Velînin her sözü sırr-ı Hudâ'dır
Velî bir rehber-i reh-nümâdır

Tahayyürde kalan efkâra bî-şek
Velî bir mürşid-i müşkil- küşâdır

Velîdir cami-i dürr-i maâni
Velî bir mahzen-i lûtf u atâdır

Velî tiryâk-ı ekberdir kulûba
Velî her derde dâru-yı şifâdır

Velî iksîr-i a'zâmdır bu cana
Nuhas-ı nefs için bir kimyâdır

Velî enfas ile taklib-i ayân
Eder her zerreye kudret-nevâdır

Velîdir hâsılı hep cân u cânân
Ana Kenzî Hudâ dense sezâdır

KUDDÛSÎ :

Uşşâk-ı Yezdân
Gerçek erenler
Tâ ebed mestân
Gerçek erenler

Erbâb-ı irşâd
Ashâb-ı imdâd
Aktâb u evtâd
Gerçek erenler

Gayr'i terk eden
Mevlâ'ya giden
Süllâk'i yeden
Gerçek erenler

Işk ile dolan
Mevlâ'yı bulan
Cân fedâ kılan
Gerçek erenler

Yok ucb u riyâ
Anlarda aslâ
Evliyâ Hakkâ
Gerçek erenler

Kıydılar câna
Erdiler kâna
Hizb-i merdâna
Gerçek erenler

Yandılar nâre
Buldular çâre
Gittiler yâre
Gerçek erenler

Işka giriftâr
Oldılar anlar
Zümre-i şüttâr
Gerçek erenler

Akla gelmezler
Ayık olmazlar
Re'yi bilmezler
Gerçek erenler

Halktan kaçarlar
Dosta uçarlar
Serden geçerler
Gerçek erenler

Ediserler bil
Ma'rifet tahsil
Hem kat'-ı menzil
Gerçek erenler

Kuddûsiyâ sen
Ol-gıl anlardan
Tanrı'yı bilen
Gerçek erenler

KUDDÛSÎ :

Kubbeler altında gizlü evliyâ her an gezer
Anları gören sanar ki bir takım nâdan gezer

Her sıfat ile sıfatlanurlar anlar sûretâ
Kimi uslu kimi dîvâne kimi sekran gezer

Yok nişanı anların kim her gören fehm eyleye
Kimisi geymiş samûrlar kimisi uryân gezer

Kimi sâil kimi tâcir kimi seyyid kimi kul
Kimisi gül gibi handân kimisi nalân gezer

Kimisi nâs ile ülfet eyleyüben yer içer
Kimisi halkdan vahşet edip dâima hayran gezer

Kimi sâzende kimi kürside halka va'z eder
Kimi ârif kimi âşık kimisi büldan gezer

Kimi âlim kimi ümmî kimi tâlibdir henüz
Kimi sâlik kimi mürşid gizlüce sultan gezer

Kimi kâdî kimi müftî kimi asker kimi şâh
Kimi harras kimi ırgat kimisi çoban gezer

Kimi tellâl kimi cezzâr kimi hırka ehlidür
Kimi bir köhne palâs içre fakîr ü pinhan gezer

Sûretâ kimi harâbâtî sanursın şerr-i nâs
Kimi etmez tesettür sahib-i bürhan gezer

Kimi Şâmî kimi Mısrî kimi Hindî kimi Türk
Kimi Rûmî kimi Tatar kimisi a'van gezer

Kimi erkek kimi nisvân kimis şâb kimi pîr
Kimisi menfûr-ı nâs olmuş zelîl ü giryân gezer

Gavs-ı a'zâm kutb-ı âlem bil kimi görsen hemân
Gönlini yap himmet iste derd gezer derman gezer
Eyle KUDDÛSÎ Hudâ'nın kullarına hüsn-i zan
Kimi görsen de "velîdir bu kişi, pinhân gezer"

KUDDÛSÎ :

Cihanda gizlü bî-hâd evliyâ var
Bilinmezler tesettür edip anlar

Sıfatlanub sıfat-ı nâs ile çün
Ederler Hak ile mahfîce bâzar

Kimi tâcir kimisi ehl-i san'at
Ma'aş içün çalışurlar be-her bâr

Kimi hâkan kimi paşa kimi beğ
Kimi asker-dürür kimisi candar

Kimi seyis kimisi yol kesici
Kimi maymuncı kimi kendi oynar

Kimi vâ'iz alur nâsın zekâtın
Kimi suhta kimi dervîş ü cerrar

Hudâ setr eylemiş bil evliyâsın
De KUDDÛSÎ "kimi görsen bu dindar"

MEVLÂNÂ :

Allah'ın nûru ile bakan büyük bir velî
Sondan ve başlangıçdan elbet olur haberli

O kalbinin içinde eğer bulsa bir hayâl
Ol dem keşf olur ona açılır esrâr-ı hâl

Evliyâ mürebbisi Hak'dır evlâdım inan
Huzûrda ve gaybetde gizli şey kalmaz ondan

Güneşin bekçisidir yüksek insan evliyâ
Hakk'ın sır denizine âlim olan evliyâ

Allâm-ül-guyûb'un hâsın hâs kullarıdır onlar
Gönül gönül gezen kalb casûslarıdır onlar

İşte evliyâ Hakk'ın kudretinin yoludur
Hedefden şaşan oku geri alma koludur

Nûr-ı Mutlak olanın aynasıdır evliyâ
Hakk'ın kendine mahsus mir'âtıdır evliyâ
Gel bir iki gün sen de parlat kendi sîneni
Özüne defter eyle o temiz âyineni

Tercüme : Taşköprülü-zâde Ahmed Efendi

MUÎNÜDDÎN BİN MUSTAFÂ :

Evliyâ ummân u vahdet dürrdür
Dal ol ummân-ı çun oldı bu dür

Evliyâdur saye-i Yezdân-ı pâk
Anda pâk oldılar idüp bunda bâk

Evliyâdur bunda ölü anda ulu
Anda uyanuğ u bundan uyhulu

Evliyânun vur eteğine elün
Tâ ki hayy u bâkî ideler ölün

Evliyâdur evliyâ zıll-i ilâh
Evliyâdur nâyibi ol pâdişâh

Evliyâdun buldı Allâh'ı bulan
Sofî sâfî ol yiter sâfı bulan

Evliyâdur zulmete horşîd-i Hak
Evliyâdur rahmete mürşîd-i Hak

Evliyâdur çâpük pâk ü dilîr
Bu sıfât oldı esîr anlar emîr

Evliyâdur bu sıfâtun hâliki
Bu beyâbânun olardur mâliki

⌘
Evliyâ ölmez hükûmâtı dahı
Kesme anlardan ümîdün iy ahı

Hak erenlerini sanma ölür gider
Belki fânîden bekâya nakli der

Evliyâdur sâye-i lutf-ı Kerîm
Evliyâdur dâye-i tıfl-ı yetîm

Sen yetîm ol Hak yolında dâyeler
Dîn gıdâsını önünde yayalar

Var bahâne kılma kıl kendüni cem
Evliyâ ceminde cânun eyle şem

Sen seni bil kim bilende evliyâ
Bil zalâm-ı âleme anlardur ziyâ

Olsa gönlünde mahabbet hemdemün
Evliyâdan ayrı sanma her demün

⌘

Bâg-ı câna nâr-ı handân evliyâ
Lâ-mekân bâğında bostân evliyâ

Nâr gülse gösterür la'l ü dürer
Evliyâ virdüği yânî kim haber

Evliyâ sözi gibi di handedür
Hûb u güftâr u mübârek handadur

Evliyâ sözi bahâr-ı gül-durur
Cân bâğın irfân enâr-ı toldurur

Evliyânun sözidür nâğmât-ı Hak
Vird-i derdi verd-i dil eyler dü şak

Eşkıyâ sözinde olur dil siyâh
Evliyâ remzinde olur gül kiyâh

Evliyâyair k'olasın kîmiyâ
Mucîze ola elünde sîmiyâ

Evliyâ bâğında ol nesrîn-i zerd
Merd ol ol gamgîn derd irince verd

Kîmiyâyı evliyâ gevher ider
Mermerün ersezgesini er ider

NÂBÎ :

Evliyâ mala tenezzül mü eder
Sıklet-i nâsa tahammül mü eder

Evliyâda ne işi var delkun
Setr eder Hak nazarından halkun

Halka bakmaz ki velâyet sata ol
Söz arasında kerâmet kata ol

Evliyâ mürdeyi ihyâ eyler
Pîr-i sad-sâleyi ber-pâ eyler

Evliyâ taşa bakarsa zer eder
Hâs ü hâşâkı dürr ü gevher eder

Evliyâdur ümenâ-yı esrâr
Evliyadur kurabâ-yı Settâr

Mûm-veş kendü zemînde ber-pâ
Pertev-i nûru salar Arş'a ziyâ

Olur âsâyiş-i çeşm-i eflâk
Evliyânun kademi basdığı Hâk

Evliyâdır sebeb-i hıfz-ı cihân
Evliyâ ile durur kevn ü mekân

Ruhdur kutb-ı cihân kevn beden
Rûhsuz kâim olur mu hiç ten

NÂBÎ :

Maşrık-fürûz-ı feyzdür envâr-ı evliyâ
Ser-mâye-i şuhûddur âsâr-ı evliyâ

Sad kârvân-ı gürsine-i aşkı sîr ider
Râh-ı Hudâ'da rîze-i esrâr-ı evliyâ

Dil-hastegân-ı aşka virür neş'e-i hayât
Kemter-gıdâ-yı dârû-yı ahbâr-ı evliyâ

Çeşm-i amâ-yı cehli ider sürme-rîz-i nûr
Keyfiyyet-i ta'alluk-ı dîdâr-ı evliyâ

İdrâk-ı çeşm mertebesinden ziyâdedür
Şân-ı bülend-zirve-i dîvâr-ı evliyâ

Çekmek sa'âdet-i dü-cihânun esâsıdur
Behr-i rızâ-yı Bârî Hudâ bâr-ı evliyâ

Ancak yine mürettib-i bâzâr-ı kevndür
Kıymet-şinâs-ı gevher-i güftâr-ı evliyâ
Vech-i kerîm-i hüsn-i İlâhîden özgeye
Olmaz güşâde dîde-i bîdâr-ı evliyâ

Ümmîd odur ki koymayalar pây-mâl-i ye's
NÂBÎ-i zârı feyz-i meded-kâr-ı evliyâ

NÂBÎ :

Kimin etmiş risâletle şefi'-i varta-yı mahşer
Kimin etmiş velâyetle nedîm-i halvet-i ma'nâ

Cihânda asl-ı maksûd enbiyâ ve evliyâdur hep
Velîkin oldular envâ-yı uhrâ bi'-tebâ' peydâ

Nübüvvet hâkim-i fermân-revâ-yı mesned-i teşrî
Velâyet hâzin-i envâr-ı sırr'ül-gayb-ı "lâ yühsâ"

Nübüvvet kimyâ-yı mes şirît-i pûte-i işrâk
Velâyet vâsıl-ı iksir-i eczane-i ulyâ

Nübüvvet sâhib-i terfî'-bahş-ı râyet-i ahkâm
Velâyet hâcib-i halvet-serâ-yı izzet-i ahmâ

Nübüvvet âfitâb-ı nûr-pâş-ı maşrık-ı izhâr
Velâyet gevher-i gencîne-gîr-i mağrib-i ihfâ

NÂ'İLÎ :

Gencsin gencînedârın evliyâ-yı kümmelîn
Şems-i zâtın cilveger çeşm-i halâyık dûr-bîn

Vehm olur derkinde âciz akl olur hayret-güzîn
Şâri'-i ferd ü ahedsin yâ ilâhe'l-âlemîn

Cilvegersin vahdet-i zâtınla peydâ vü nihân
Kimse bilmez zâhir ü bâtında zâtın bî-nişân

NAKŞÎ ALİ AKKİRMÂNİ :

Kec nazarla bakma zâhid evliyâya ser-serî
Bilmedün sen sırrın anun çek elün andan berî

Evliyâ bir güldürür çün ger ezelden sen ana
Bülbül oldunsa hakîkat ol senündür gel beri

Evliyâ bir reh-nümâdur ger tutarsan dâmenin
İrgürür zâtın Hudâ'ya gösterür peygamberi

Evliyâ bir kilhsedür kim on sekiz bin 'âlemi
Hükmüne râm eylemişdür aç gözin sen ey peri

Nesl-i Âdem'den değildür bilmiş ol ser evliyâ
Sırr-ı Hak'dur 'ilmi anun içeriden içeri

Evliyâ bir gizli gencdür kim metâ'-ı hüsnine
Nakd-i cân ister hakîkat ger olursan müşteri

Zâtı hamdur evliyânun görme sûret zâhidâ
Sen anı sandun mı âhir et ü kandur ya deri

Sırr-ı ekberdür ezelden bilmiş ol kim sen anın
'Akl irişmez kudretine söyledür ol mermeri

Evliyâdur dest-i kudret gice gündüz mâh u sâl
Döndüren oldır hakîkat nüh felekden çenberi

Evliyânun hizmetinde kulları çokdur velî
Nakşî anun cümlesinin kemteridür kemteri

NİYÂZÎ-İ MISRÎ :

Gönülleri durultur
Erenlerin halveti
Ölüleri diriltir
Erenlerin halveti

Yaka yaka kül ider
Her dikeni gül ider
Hak'dan yana yol ider
Erenlerin halveti

Sıdk ile giren kişi
Âh ü zâr olur işi
Gözden akıdır yaşı
Erenlerin halveti

Toygurur ol illeri
Tîz geçirir belleri
Yakın ider yolları
Erenlerin halveti

İçine bir od salar
Nefsin sıfâtın yakar
Cânın gözünü açar
Erenlerin halveti

Seni sana bildirür
Ağlar iken güldürür
İrfân ile doldurur
Erenlerin halveti

Niyâzî sen var yüri
Sanma anı zâhiri
İçeriden içeri
Erenlerin halveti

NİYÂZÎ-İ MISRÎ :

Belürmez ârifün hâli vü şânı
Değil irfân filân ibn-i filânı
Yirin terk idenün yokdur mekânı
Hakîkat ehlinün olmaz nişânı

İzi yokdur ki izinden biline
Dahi tozmaz ki tozundan biline
Sen anı sanma sözinden biline
Hakîkat ehlinün olmaz nişânı

Ne denlü var ise âlemde evsâf
Sıfatlanur anı bil ehl-i arâf
İnâd ehli değilsen eyle insâf
Hakîkat ehlinün olmaz nişânı

Sen anun sabr u şükrini sorarsan
Bulımazsın o vasfile yürürsen
Bilindi kim nişânını ararsan
Hakîkat ehlinün olmaz nişânı

Kibâb-ı Hak'da mestûr olan erler
Sıfat-ı halk içinde görinürler
Ne togarlar ne tolınurlar anlar
Hakîkat ehlinün olmaz nişânı

Gazab şehvet iki ayakdur anlar
Binüp üstinde seyyâh oldı cânlar
Bularla çıkdılar arşa çıkanlar
Hakîkat ehlinün olmaz nişânı

Ne kim âfâkda hor görmezse ârif
Vücûdundan da olmaz mı sârıf
Anunçün dir bunu ehl-i ma'ârif
Hakîkat ehliniün olmaz nişânı

Görinse taşradan bir vasf-ı fâ'il
İçünden de biri olsa mukâbil
Yakına yardum eyle olma hâ'il
Hakîkat ehlinün olmaz nişânı

Anı uran urur ağlatmağıçün
Ya gayret gösterür tarlatmağıçün
O da ağlar tarılur çatmağıçün
Hakîkat ehlinün olmaz nişânı

Nefessüz dünyede bir harf dirilmez
Nefes de harfe boyanur ırılmaz
Şu kim Hak'dan gelür cânâ yerilmez
Hakîkat ehlinün olmaz nişânı

Cihânda bir gürûh olmaz ki ey cân
Bulunmaya içinde ehl-i irfân
Olur mevsûf sıfatlariyle her an
Hakîkat ehlinün olmaz nişânı

Kimi şâdân kimi nâ-şâd olurlar
Kimi üstâd kimi nerrâd olurlar
Niceler sûretâ cellâd olurlar
Hakîkat ehlinün olmaz nişânı

Şerâitle olursa ger o ef'âl
Dime ana ki bu gâyet bed-amâl
Şer' reddetmese sen de kıl ikbâl
Hakîkat ehlin olmaz nişânı

Ne kim mevcûd olupdur bu cihânda
Ger işlense kamu yerlü yerinde
Bahâne bulımazlar hiç birinde
Hakîkat ehlinün olmaz nişânı

NİYÂZÎ'ye gelür her gayb u hâzır
Görinür cümle arâz u cevâhir
Nişâniyle olur her biri zâhir
Hakîkat ehlinün olmaz nişânı

NİZAMOĞLU (Seyyid Seyfüddin):

Evliyâlar bildi Allah Ekber'i
Evliyâlar buldu Allah Ekber'i

Evliyâlar dost ilinden geldiler
Halkı ıslâh etmek için her biri

Evliyâlar gelmeseydi âleme
Bu cihân halkı kalaydı serseri

Evliyâdır enbiyâdan söyleyen
Evliyâlardır Resûlün minberi

Anın için oldu Seyyid Seyfüddîn
Evliyânın cân ü dilden çâkeri

NİZAMOĞLU (Seyyid Seyfüddin):

Âyîne-i İlâhî dîdâr-ı evliyâdır
Bu âyîneye gel bak câm-ı cihân-nümâdır

Bakdıkca âfitâba bakmak ana revâdır
Aksini aya salsa bakmak ana revâdır

Bir mürşid-i kâmile teslîm-i cân ü dil kıl
Zîrâ ki mazhar-ı Hak hem sırr-ı evliyâdır

Nitekim sende senlik vardır ana varılmaz
Yok yere dökme yaşın tâatlerin hebâdır

Dünyâda görmeyenler hiç görmez ahretde
Aç gözünü ana bak bu kavl-i Mustafâ'dır

Benden sana nasîhat sen senliğini terk et
Varlık ana yaraşır ez-gayr-i Hak fenâdır

Seyyid NİZÂMOĞLU'nun aşkdır murâdı Hak'dan
Aşk olmayan ameller hep cümle mâsivâdır

NİZAMOĞLU (Seyyid Seyfüddin):

Halk-ı âlem anın içün azdılar
Evliyâyı zâhir âdem sezdiler

Evliyâ gönlü güneşden yücedir
Münkîrin gönlü karanlık gecedir

Evliyânın gönlü dâim nûr olur
Ehl-i inkâr gönlü Hak'dan dûr olur

Mustafâ'yı gördü kâfirler yakın
Demediler Rahmeten-li'l-âlemîn

Dediler ki bu beşer biz de beşer
Bizceleyin bu dahî yayüp içer

Bilmediler cismi dahi nûr idi
Sandılar kim kendilerden biriydi

Gözleri a'mâ kaçan görür günü
Geceyi gündüz sanır günü dünü

Evliyâyı kim bilen bilmez özün
Kendini görmez gören onlar yüzün

Evliyâ gözündeki Hak'dır gören
Evliyâ gönlündeki Hak'dır duran

Hak ile tutar velîler tuttuğun
Hak ile eyler velîler ettiğin

Evliyâlar Hak ile dâim durur
Hak biledir kande kim anlar yürür

Evliyâlardan görünür nûr-ı Hak
Evilyâdan oku okursan sebak

Dâima Seyyid NİZÂMOĞLU'n Hudâ
Evliyâdan etmesin bir ân cüdâ

NİZAMOĞLU (Seyyid Seyfüddin):

Kim çevirdiyse bu kesretden yüzün
Onlar anlar ehl-i tevhîdin sözün

Tebdîl olmuşdur kamu abdâl-ı Hak
Anları âdem sanır gerçi bu halk

Vecd ü hâlât ü riyâzât birle hep
Nûra tebdîl olsalar kılma aceb

Kesbedip her birisi bir cism-i nûr
Âlem-i ervâha etmişdir ubûr

Gel çevir zannın kitâbından varak
Kendine etme kıyâs anlayıbak

Evliyâlar cismini kudret eli
Nûriyle tahmîl edüpdür ey velî

Niye geldiklerini idrâk edip
Mâsivâdan dillerini pâk edip

Pek tutup mürşidinin dâmânını
Tekemmüle erişdir îmânını

İsteyenler olmağa abdâl-ı Hak
Mürşidin sözüne tutsunlar kulak

Kim kelâm-ı pîrine fermân olur
Şüphe yok her derdine dermân olur

Cezbe-i zât-ı ilâhî cümleden
Geçire emmâreden levvâmeden

Cüz'iyâtdan tenzîh edip zâtını
Süfliyâtdan döndüre mir'âtını

Eyleyip varlıkların fi'l-cümle selb
Kamu eşyây-ı hakîkat birle hep

Anlayıp ferdâ be-ferdâ bildiler
Cümlesin kendinde te'vil kıldılar

Yoğiken engûr-ı zâhirden eser
Her biri serhoş idi bî-pâ vü ser

Anlara her dem tecellî-i cemâl
Eyler idi dâimâ ol Zülcelâl

Mest ü medhûş bî-taayyün bî-vücûd
Bî-hurûf ederler idi Yâ Vedûd

Bu dediğim sana ehlullâhdır
Âlem-i gayb'den kamu âgâhdır

Yerleridir maksad-ı sıdk-ı Hudâ
Söyleşirler lîk yok savt u sadâ

Evliyâlar kuvveti Hak'dan tutar
Âlemi yakmağa bir cezbe yeter

Bedduâ etmezler anlar kimseye
Hak bakarlar baksalar her nesneye

Bir bölük var dahi ehlullâhdan
Gizlidir cismi gedâ vü şâhdan

Anların hiç kimse görmez yüzlerin
Anlamaz bu halk-ı âlem sözlerin

Bir bölük vardır ki hâs-ül-hâsdır
Bahr-i vahdet içre hep gavvâsdır

Anları abdâl ve ebrâr bilmedi
Kimse onlardan haberdâr olmadı

İstediklerine olurlar iyân
İstemedikleri gözlerden nihân

Cümle bunlar bir denizde mevc urur
Cümlesi bir nûr-ı kudretden görür

Esdi çün bâd-ı hakîkat nâgehân
Evliyâlar mevc gibi oldı iyân

Evliyânın zâhir ü bâtınları
Bil hakîkat bahri içre anları

RÂHİMÎ (Kütahyalı):

Zat-ı pâkünden şeref buldı diyâr-ı evliyâ
Nûra gark oldı ızârundan mezâr-ı evliyâ

Devlet-i dosdârın elyak gördi kıldı Hakk seni
Uşbu şehr-i evliyâda şehriyâr-ı evliyâ

Subh-ı devlet olmağa kapun sadâkat ehline
Kıldı Hak cevlân-gehün cânı civâr-ı evliyâ

Perde-i nâmûs-ı dini sakladun penc-gâhda
Bir makâm-ı râstdur kıldun karâr-ı evliyâ

Dâmen-i pâkizene kimdür ki bir toz kondura
Münkirün çeşmine toldurdı gubâr-ı evliyâ

Rehberün oldı du'â-yı evvelîn ü âhirîn
Yâverün olalıdan perverdigâr-ı evliyâ

Menzilün gün gibi dirsen ola fark-ı fakadân
Ol rızâ râhında her dem hâksâr-ı evliyâ

Fâriğ olduk nây u nûşından bu bezm-i âlemün
Âlem-i gurbetde bulduk yâr-gâr-ı evliyâ

Cânımuz bezm-i mahabbetde bu dem mest eyledün
Sundı bir câm-ı şarâb-ı hoş-güvâr-ı evliyâ

Mevlevî olduk semâ' itdük safâ kesb eyledük
Tekye-i aşk içre olduk ihtiyâr-ı evliyâ

Rahm ile sâfi nazar eyle RÂHİMÎ bendene
Tab'ınun mir'âtıdur anun medâr-ı evliyâ

Ey RÂHİMÎ baş üzre pîrüm olsun dir isen
Ol gubâr-ı hâk-i pây-ı reh-güzâr-ı evliyâ

Lutf ile yapyap RÂHİMÎ'nün yıkık gönlün hemân
Bir velâyet zâhir it ey kâm-kâr-ı evliyâ

REMZÎ :

Vâkıf-ı ahvâl-i ehlullâh olan eshâb-ı dîn
Feyz alub filhâl eyler kesb-i irfân ü yakîn

Vâsıl-ı sermenzili maksûd olur bî-iştibâh
Bende-i dergâh-ı ehlullâh olan merd-i güzîn

Âlem-i bâlâya pây endâz olur iclâl ile
Âsitân-ı evliyâya eyleyen vaz'-ı cebîn

Yâd iden elbet esâmîsin bulur feyz ü felâh
Zikreden evsâfını lâ-büd olur gamdan emîn

Ey muhibb-i evliyâ ey teşne-i feyz-i Hudâ
Cûş ider deryâ-yı rahmet zikredilse sâlihîn

Gel ziyâretgâhın olsun kabr-i zeyne'l-âbidîn
"Hâzihî cennâtü adnin fethulûhâ hâlidîn"

SÂKIB DEDE :

Reh-ber olup menzile hoş-kadem-i evliyâ
Halka virür bûy-ı Hak feyz-i dem-i evliyâ

Rûşen idüp keşf ile dîde-i cân u dili
Mücrimi mahrem ider kem kerem-i evliyâ

Zühre-i çarh idemez anlara âheng-i sâz
Nağme-i yek-târdur zîr ü bem-i evliyâ

Acz ile pâ-mâl iken hem-ser-i ayyûk olur
Her ki ser-i mû ola mültezem-i evliyâ

Pâyına ser-bestedür asker-i kevn ü mekân
Mehce-nümâ kim ola ser âlem-i evliyâ

Tefrikadan pâkdür dâ'ire-i dilleri
Halka-i tevhîddür kadd-i ham-ı evliyâ

Gelmez o hayle gider fikret-i bûd u ne-bûd
Bî-keder eyler güzer dem-be-dem-i evliyâ

Âyîne-i rûy-ı dil halka-i sohbetleri
Hîç görülmüş degül püşt-i rem-i evliyâ

Gonce-i her müşkilin gülgül-i tibyân ider
Nefha-i Rahmân ile gam-be-gam-ı evliyâ

Her nefesinde olur bülbül-i Hû Hû-serâ
Her ki ola ney gibi fem-be-fem-i evliyâ

Olmasa zîbâ vü zişt nakş-ı zemîn ü zamân
Olmaz idi hoş-nüvîs yek-kalem-i evliyâ

Olsa yeridür temâm maksad-ı cân-ı enâm
Kıble-i âmâldür çün harem-i evliyâ

Tenlere râhat virüp râhat-ı ervâh olur
Meşreb-i dilde komaz gam nagam-ı evliyâ

Zerre-i ser-geştesin mihr-i cihân-gîr ider
Rûy-ı se'âdet gibi subh-dem-i evliyâ

Katre-i nâçizini gevher-i yektâ ider
Cûş-ı safâ-hîzdür mevc-i yem-i evliyâ

Cây-ı selâmetleri tîh-i melâmetdedür
Mâ'ide-i gaybdur hep ni'am-ı evliyâ

Kendüyi gendüm-nümâ itmez idi cev-fürûş
Olsa metâ'-ı riyâ zî-kıyem-i evliyâ

Sâye-i şâh-ı rusül mâye-i devletleri
Der-gehi olsa n'ola müstelem-i evliyâ

Kalmamış ol sâyede cennete minnetleri
Olmış o gül ravzası zî-selem-i evliyâ

Çün men ü mâ olmaya kanda kalur mâ'adâ
"Kelün kellün lem yekün" gamm u hem-i evliyâ

Sırr-ı me'ânî ile cümleye dirler ne'am
Men'-i de'âvîdedür lâ vü lem-i evliyâ

Gulgul-i nevbetlerin almaz idi guşına
Olmasa çeşm-i felek pür-'izam-ı evliyâ

Mâdihi memdûh olup kâdihi makdûh ider
Ehline râci' durur medh ü zem-i evliyâ

Gerçi ney-âsâ geçer 'ömrleri şevk ile
Lîk degüldür hevâ zevk u dem-i evliyâ

Sebze-i külhan-sıfat bitmeden evvel yiter
Sa'y iden ehl-i hüner bî-himem-i evliyâ

Hazret-i Hünkârdur mülk-i velâyet şehi
Zânû-yı teslîmidür mülteşem-i evliyâ

Yümn-i kudûmi virüp velvele-i bü'l-'aceb
Oldı kerâmât ile Rûm irem-i evliyâ

Bendeleri eyleyüp süllemî-i hâlât ile
Şâm u Irâkı dahı zî-selem-i evliyâ

Geldi bu bezme henüz zîb-i kemâl-i nizâm
Oldı müsellem k'odur muhteşem-i evliyâ

Değmez idi seyrine köhne-sarây-ı cihân
İtmese tecdîd-i 'ahd dem-kadem-i evliyâ

Nahl-i tecellî gibi tenleri görmez harem
Ahsen-i hâl üzredür muhterem-i evliyâ

Hüsn-i sülûki anı başına sultân idüp
Şehlere mahdûm olur her hıdem-i evliyâ

Zirve-i tavsîfden pâyeleri ser-bülend
Rütbede yek-sândur bîş ü kem-i evliyâ

Kendüyi a'lâ görüp münkir-i ser-keş gibi
Düşmenümüz olmasun müttehem-i evliyâ

Münkir-i yek-mûları garka-i mûye olup
Yok yire varın virür müntekam-i evliyâ

Hısn-ı tevekküldedür her neleri var ise
Yok keder-i dehrden hîç elem-i evliyâ

Halka-be-gûş anlara hûş-ı sürûş ü felek
Olsa 'aceb mi gönül vakf-ı gam-i evliyâ

Kubbe-i gayretdedür mesned-i ‘izzetleri
Rûy-ı güher-pûşdur hoş-hıyem-i evliyâ

Sıdk ile sohbet gerek olmağa dil behre-yâb
Yohsa ne sûd olmadan ten behem-i evliyâ

Pertev-i şefkatleri gerçi ‘umûm üzredür
Lîkin ahasdur olan muğtenem-i evliyâ

Sanma bakup zâhire anları bî-kes garîb
Vakti gelince nedür gör haşem-i evliyâ

Hırz-ı emân-ı ser-i ‘âlem ü âdem durur
Hükmini îcrâdadur çün rakam-ı evliyâ

Böyle harâb-ı safâ olmaz idi mevlevî
Devr-i semâ’ olmasa câm-ı Cem-i evliyâ

Hakk ile hem-hûylar halk ile yek-rûylar
Gül gibi hoş-bûylar zî-şiyem-i evliyâ

Kârumuz oldı hebâ râhumuz urdı hevâ
Kaldı recâlar sana ey kerem-i evliyâ

SÂKIB-ı üftâdeye nâ-geh olup dest-gîr
İde ‘inâyet veliyyü’n-ni’am-ı evliyâ

SEZÂYÎ-İ GÜLŞENÎ :

Andelîb-i hoş-nevâ-yı gülsitân-ı Kibriyâ
Evliyâdır evliyâdır evliyâdır evliyâ
Verd-i bî-hâr-ı hakîkatden alan bûy-i safâ
Evliyâdır evliyâdır evliyâdır evliyâ

Halka-i nâsût içre mir'ât-ı Hudâ'dır tenleri
Âlem-i lâhûta pervâz eylemişdir canları
Ger bana dirsen yâ kimdir ol hakîkat kânları
Evliyâdır evliyâdır evliyâdır evliyâ

Mahremân-ı bezm-i hâssü'l-hâs olupdur her biri
Nûş idüp câm-ı hüviyyetden şarâb-ı kevseri
İrişüp bâkî hayâta dâimâ olan diri
Evliyâdır evliyâdır evliyâdır evliyâ

Kaldırıp yüzden nikâbı irdi hitâb eynemâ
Sümme vechi her taraf gördüler olmuş rû-nümâ
Ol tecellînin safâsında olanlad dâima
Evliyâdır evliyâdır evliyâdır evliyâ

Gülşenî'nin bendesi derviş SEZÂYÎ rû-siyâh
Dergeh-i vâlâsına yüzler sürüp eyler penâh
Bildi çün her bî-kese feryâd-res bî-iştibâh
Evliyâdır evliyâdır evliyâdır evliyâ

SEZÂYÎ-İ GÜLŞENÎ :

Cemâl-i Hakk'ı her yüzden görenler
Erenlerdir erenlerdir erenler
Serâ-yı lîmeallâhe girenler
Erenlerdir erenlerdir erenler

Vücûd ifnâ idüb bulan hayâtı
Vücûd-ı vâhid iden mümkinâtı
Yakîn ile bilenler sırr-ı zâtı
Erenlerdir erenlerdir erenler

Bu nakşı bend idüb nakkâş olanlar
Güneş gibi cihâne fâş olanlar
Hüviyyet sırrına sırdâş olanlar
Erenlerdir erenlerdir erenler

Sakın aldanma işidüb sivâyı
Koyar mı vâhidiyyet mâadâyı
SEZÂYÎ anlayan kenz-i hafâyı
Erenlerdir erenlerdir erenler

SÜREYYÂ :

Dil uzatma evliyâullâha zâhid sakit ol
Tiğ-ı hunrız-ı celâlından sakın vermez amân

Kahirâne bir nazar salsa semâvât u zemîn
Mahv olur ol rütbe ki kalmaz ebed nâm u nişân

Bir celâlî göz ucuyla baksa duzehten yana
Hâk olur yeksân olur kalmaz eser andan hemân

Eylemiş olsa celâl üzre "Süreyyâ" bir nigâh
Dehşetinden ta'b u ta'katından düşer şîr-i jiyân

Zâhid bâzicedir destinde mevcûdat anun
Her ne şekl ü heyete isterse kor bî-gümân

Ömrü âhir olmuş âdemden nice bin kişi
İlticâ etse verir ol dem hayât-ı câvidân

Her nevâkısdan berî zâtî evliyaullâh için
Korkmasınlar kâfir olmazlar desinler müsteân

Her ne denmiştir menâkıbdan hikâyet sanmayın
Hazırız anı isbât etmeğe her ân u zamân

SÜREYYÂ :

İlişme evliyâullâha zâhid ihtirâz eyle
Ki anlar sahib-i seyf-i celâl-i bî-âmandırlar

Velîullâha târiz eyleme keff-i lisân eyle
Sererler yek nazarda hâke insanı yamandırlar

Celâl üzre bulunmuş bir velîullâha yaklaşma
Yakarlar hâkister eyler şüphesiz âteş-feşândırlar

Dilerse alırlar kâfir-i bî-dîni duzehden
Muhâli mümkün eylerler SÜREYYÂ çünkü ândırlar

SÜREYYÂ :

Kelâm-ı evliyâullâhı tefsir etme fikrince
Ana irfân u keşf ve hem de bil hakke'l-yakîn ister

Ne der yâ ki ne işler fehm ü idrâke sığar sanma
Anı hakkillle âgâh olmağa kalb-i emîn ister

Sülûk ismin işitmişsin veya bir yerde görmüşsün
Bilem dersen ne şeydir ol vücûd-ı âhenin ister

Bürün yahut yut Kur'ân'ı âmma iş biter sanma
Ol iş bitmez mülâkat-ı reisu'l-mürşidîn ister

Behey nâ-puhte uğraşma tetebbûle bilinmez şey
SÜREYYÂ'ye perestişle müdâm âh u enîn ister

ŞEVKET TURGUT ÇULPAN :

Renklerin, mevcûd mu bilmem, âlemde bir pâyesi?
Hepsinin maksûdu birdir,, Zât'ı tasvir gâyesi
Anlayıp bu hâli irfân ehli, ikrâr eylemiş
Hakk'la kâim oldu âlem, Hakk'sız olmaz zerresi

Her velî bir lûle-i irfân olur âriflere,
Her velî bir sûre-i Rahmân olur âkıllere
Her velî bir kıble-i dermân olur ağabeylere
Âyete't-Kürsî'den enginmiş velî'nin âyesi.

Her velî aydınlatır idrâkleri irfân ile
Her velî teftîş eder kalbleri Kur'ân ile
Her velî bir zirve-i Kâf, izzet-i Yezdân ile,
Her velî olmakda çünkü lûtf-ı Rahmân sâyesi.

Devrini ikmâl edince, renk kalır mı dîdede?
Haddini kim etse idrâk, habbe kalmaz sînede.
Hazret-i Ümmî Sinân'ım etdi tâ'lim Şevket'i,
Farâlem ile memlûdur, velînin dil-hânesi.

VÎRÂNÎ :

Nebîlerdir benim cismimde cânım
Velîlerdir velî dînim imânım

Nebîlerdir vücûd-ı "men ledün" düm
Velîlerdir ve lâkin asl-ı kânım

Nebîlerdir şehâ zikrim hemîşe
Velîlerdir dilimdeki dâstânım

Nebîlerdir kelâm-ı ilm-i vahdet
Velîlerdir kitâb-ı câvidânım

Nebîlerdir gönül tahtında sultân
Velîlerdir doğan nutka zebânım

Nebîlerdir serimde akl ile hûş
Velîlerdir görürler dîdebânım

Nebîlerdir velîlerdir VÎRÂNÎ
Dilindeki şehâdet yok gümânım

YAHYÂ BEY (Taşlıcalı) :

(*Mehmed Dede'nin Velîlik ve Kerâmetleri*)

Sâlik-i meczûblarun yoldaşı
Başı kaba yalınayaklar başı
Zâhiri virâne vü mihnet-zede
Bâtını ma'mûr Mehemmed Dede
Gün gibi uryân yürür idi müdâm
Tîğ-ı vücûduna yoğ idi niyâm
Âşık-ı divâneleri böyle bil
Kayd-ı cihân ile mukayyed değil
Yırtar atar câme vü pîrâheni
Yire düşer berg-i dıraht-ı teni
Açulur endâmı şükûfe-misâl
Zâhir olur mîve-i bâğ-ı cemâl
Şehrimüze gelmiş idi sâbıka
Hızr gibi yolda sataşdım ana
İki gün evvelce düşümde fakîr
Beş Arabî beyt didüm bî-nazîr
Çünkü uyandım nitekim şem'-i dîn
Hâtırıma gelmedi kaldım hazîn
Okıdı bir bir bana inde'l-vusûl
Cümle unuttuğumı andırdı ol
Sağ elüni sîneme sokdı ayân
Mürde idüm sanki sağaldum hemân
Sînemün üstinde o beş parmağı
Oldı bana zevk u safâ ırmağı
Kıldı rumûz ile inâyet bana
Hamse içün virdi icâzet bana
Hikmetüni eylemek olmaz suâl
Kaale gelir hâl değüdür bu hâl
Oldı bana sanki bahâr-ı cünûn

Cezbesi kıldı beni gâyet zebân
Şevkümi arturdı o mihr-i kemâl
Gözlerümi açdı şükûfe-misâl
Oldım o bahr-ı kereme âşinâ
Şevkim odına benüm oldı sabâ
Vuslatı oldı sebeb-i izzetüm
Himmeti arturdı salâhiyyetüm
Âlem-i ma'nîde gelüp dâyimâ
Bilmedüğim bildürür oldı bana
Su gibi dahl eyledüğince müdâm
Gülşen-i nazmuma verirdi nizâm
Sehv ile mestâne gibi fi'l-mesel
Toğrı yolumdan sapa idüm sehl
Aybımı yüzlerdi benüm mey gibi
Eller idi diller idi ney gibi
Bilmeğe bu ilmi muallim gerek
Hizmetine her kişi kaayim gerek
Kâra şürû eyleme tedbîrsiz
Bu yola kimse gidemez pîrsiz
Sende eğer var ise sa'y-ı cemîl
Gerçek erenler sana olur delîl
Lâyık-ı irşâd olagör evvelâ
Mürşidüni gönderir Allah sana
Bana o divâneden oldı nazar
Sorar isen silsilem ana çıkar
Gel budala zümresine dâhil ol
Kayd-ı cihândan geçegör âkıl ol
Kayd-ı çağ olan kişi divânedür
Zâhiri vü bâtını virâredür

YEMÎNÎ :

İmamü'l-muttakin fazlından ey yâr
Eğer talib isen dinle bir esrâr

Aceb sırdır bu sır ki akıl erişmez
Bu sırrı bilmeye ebter dürüşmez

Bu ilmin mahseni şâh-ı velâyet
Velâyetden beyân olur kerâmet

Kerâmet ehli olam dersen ey yâr
Velâyet eşiğine bende ol var

Ki ol eşikde sultanlar gedâdır
Velâyet âdeme fazl-ı Hudâ'dır

Gedâdan pâdişah-ı mîr olurlar
Ki pîrin hizmete pîr olurlar

Ki pîrin hizmeti hakkında izzet
Hürmetle bulurlar îzz ü izzet

Erenlerdir sahibi "Kün fekân" ın
Onlardır hâfızı cümle mekânın

Yakîn-i Hakk'ın emîndir velâyet
Erişince tamam rûz-ı kıyâmet

Erin erliğini bilen Hak erdir
Ere ikrâr eden ehl-i nazardır

Yemînî sen erenler bendesine
Özünü hâk eyle erincesine

YUNUS EMRE :

İşidin ey yâranlar dem evliyâ demidir
Gelsin ömür sürenler dem evliyâ demidir

Ezelî bünyâd vurdu altı günde dünya doldu
İsrâfil'e buyurdu dem evliyâ demidir

Kırk bin kırkdört tabakât meşâyıh evliyâlar
Dört kapıdır kırk makam dem evliyâ demidir

Yüz bin yigirmidört bin güzide peygamberler
Ümmetine buyurmuş dem evliyâ demidir

Yunus Emre âşıksın aşka key döydün ise
Da'vet et âşıklara dem evliyâ demidir

YUNUS EMRE :

Tutgıl bir Tanrı hâsını gel ikrâr et erenlere
Sileler gönlün pâsını gel ikrâr et erenlere

Öyle bir berkitgil ahdin hem malın olsun hem rahtın
Hakk'ı bilmek olsun cehdin gel ikrâr et erenlere

Erenlerdir Tanrı hâsı silerler gönülden pâsı
Dost iledir muâmelesi gel ikrâr et erenlere

Gider gönül teşvîşini bezeme hoyrat nakşını
Uçurmadan can kuşunu gel ikrâr et erenlere

Geç bu uzun endîşeden erdire nefsin uşadan
Bakmagıl dosta taşradan gel ikrâr et erenlere

Bu can sana bâkî kalmaz onda varan geri gelmez
Son pişmanlık assı kılmaz gel ikrâr et erenlere

Bu dünyayı elden bırak âhirete eyle yerağ
Erenlerden olma ırak gel ikrâr et erenlere

Eğer seversen Allah'ı hoş nidâ eyle o Şâhı
Hak rahmet eder vallahi gel ikrâr et erenlere

YUNUS sen pişman olmadan erişgil ere ölmeden
Bu dünya sana gülmeden gel ikrâr et erenlere

YUNUS EMRE :

Erenlere muhîb iken ya münkir olduğun neden
Key sakıngıl tatlı cânın okları çıkmadan yaydan

Kahır erenler atıdır gayret dahi hil'atıdır
Erenler yayı katıdır okları geçer kayadan

Bize muhîb olanları Hak'dan dileriz onları
Dönüp münkir olanları tez çıkarırlar aradan

Bunda el- ayak öpülür görenin cânı kapılır
Garîk misafir yapılır zaviye vü mescîd-hâneden

Ağu içerse nûş olsun süçi içerse hoş olsun
YUNUS ile yoldaş olsun gelsin Allah'ına giden

ZÂTÎ SÜLEYMAN :

Nedir dünyâ begin bil evliyâdır
Cihânı kul edenler asfiyâdır

Eteğin tut varıp dünyâ beginin
Sözünü tut ol eyüler yeginin

Bular dünyâyı kul etdi tamâmet
Bulara var diler isen selâmet

Seni sokmaya dünyâ ejdehâsı
Bulardadır çü Mûsâ'nın 'asâsı

Bulardadır dahi tiryâk-i ekber
Bu sözü anlayıp hoş eyle ezber

Bulardadır dahi iksîr-i a'zam
Buları Hak çün kıldı ekrem

Bular kılur taşı toprağı gevher
Bulardan câna erdi bûy-ı 'anber

Bular ol sâkî-i 'uşşâk-ı Hak'dır
Bular ol mürşid-i müştâk-ı Hak'dır

Buların sözleri âb-ı hayâtdır
Buların nutku bil kand-i nebâtdır

Bulardır bal eden ta'mın şarâbın
Bulardır gideren şerrin o âbın

İçersen ellerinden iç şarâbı
Ki zîrâ olmaz olarda şer âbı

Oların gözü ile bak cihâna
Oların gönlü ile ol yegâne

Göresin tâ ki dünyâyı ser-â-ser
Olara karşu dâ'im kulluk eyler

Bular zîrâ ki mahbûb-ı Huda'dır
Buları sevmeyen Hak'dan cüdâdır

Ne işlersen bularla işle hâsıl
Olasın Hazrete sen dahi vâsıl

Erenlerin sözü gâyet uludur
Anınçün anların yüzü suludur

Sakın kim sözlerini kılma inkâr
Oların sözlerinin hep yeri var

Eger bildin ise birkaç mesâ'il
Her ilmi anlayıp oldun mu kâmil

Olar deryâ gibi sen katresisin
Olar gün gibidir sen zerresisin

Oların ilmini verse sana Hak
Bilirdin hâlini ol dem muhakkak

Utanırdın şol evvel bildiğinden
Bilirim deyu da'vâ kıldığından

Sakın erler sözüne dil uzatma
Tutup göz göre kendin çâha atma

Hak'ın ne erleri var bu cihânda
Hak'ın tahte'l-kıbâbında nihânda

Oları aklile sen bilemezsin
Oları bu bilişle bulamazsın

Neler çekdi erenler tâ bilince
Bilip nefsin dahi Hakk'ı bulunca

Neler gördü bular bu râh-ı Hak'da
Neler buldu bular dergâh-ı Hak'da

Nice geçdi bular işbu sırâtı
Nice buldu bular sonra ribâtı

Nice verdi bular bir bir cevâbın
Yedi edvârın etdiler hisâbın

Gözetdiller bular mîzân-ı şer'i
Ulaştırdı bular aslına fer'i

Bular zâhir şerî'at erleridir
Dahi bular hakîkat rehberidir

Ma'ârif kenzi miftâhı bulardır
Cevâhir genci misbâhı bulardır

Bular kâ'im-makâm-ı Mustafâ'dır
Buların cismi ü cânı pür-safdır

Bulara var eger Hakk'ı ararsan
Bulara sor eger Hakk'sorarsan

Buları key sakın eyleme inkâr
Hakâretle bulara bakma zinhâr

ZÂTÎ SÜLEYMÂN :

Sa'âdet ehlidir 'âlemde şol cân
Ola sûretde hem sîretde insân

Hakîkat âlemin sultânı oldur
Cihânın hem meh-i tâbânı oldur

Gönüller derdinin dermânı oldur
Cemî'-i cânların cânânı oldur

Anın cismi cihân içinde cândır
Egerçi çeşm-i a'yândan nihândır

Hayâtdır âleme anın hayâtı
Bulardır cihânın hem sebâtı

Buların hüsn-i ahlâkı tamâmet
Halâyık gönlüne eyler sirâyet

Egerçi sûretâ hükm-i anâsır
Zuhûr eyler bularda cümle bir bir

Velî adl ile eyler isti'ânet
Ki tâ lutf ile ede istikâmet

Zuhûr etse bularda tab'-ı nârî
Zuhûr eyler hemân ışkın humârı

Buların âteşi ışk-ı Hudâ'dır
Bu âteş anlara her dem gıdâdır

Bular ışk-ı Hudâ pervânesidir
Anınçün ışk oduna yanasıdır

Bularda sırr-ı Hazret oldu ma'kûs
Bular da nûr-ı Hakk'a oldu fânûs

Bulara görünen envâr-ı Hak'dır
O nûru görmeyen Hak'dan ırakdır

Buların şem'ine pervâne uşşâk
Buların cem'ine dîvâne uşşâk

Buların şu'lesinden nûr alırlar
Olar da nûra müstağrak olurlar

Buların sohbeti nûr-ı safâdır
Buların ülfeti ayn-ı vefâdır

Bulardır âlemin nûr-ı ziyâsı
Bulardır cihânın rûşenâsı

Ma'ârifdir buların her kelâmı
Bular verir cihân içre nizâmı

Şeb-i cehlin bulardır şeb-çerâğı
Bulardır gösteren karayı ağı

Zuhûr etse bularda tab'-ı bâdî
Mahabbetde verirler adl ü dâdı

Mahabbetdir buların hep hevâsı
Mahabbetdir buların hem gıdâsı

Ezelden çün bular mahbûb-ı Hak'dır
Mahabbet bunlara her dem sebakdır

Buların nefhası ma'nâ-yı sürdur
Buların nağmesi "mâ-fi'ş-sudür" dur

Bular Îsî-nefesdir bu cihânda
Dirilir nice cânlar kabr-i tende

Bular cân bülbülün cism-i kafesde
Uçurur âsumâna bir nefesde

Bulardır Hızr-ı himmet kâ'inâta
Erişdirir nice halkı necâta

Buların nutk-ı Hak enfâsı dâ'im
Buların zikr-i Hak esmâsı dâ'im

Bular Hakk'ı anarlar her nefesde
Değil bunlar dahi gayri hevesde

Tahallukdur bi-hulkillâh tamâmı
Buların hüsn-i hulkdur her kelâmı

Buların hüsn-i hulkdur kavli fi'li
Kulûb eyler bulara cümle meyli

Gönül mi'mârıdır bunlar cihânda
Yaparlar kalb-i vîrânı bir anda

Bular hiç kimsenin kalbini yıkmaz
Bular bir nesneye hiç eğri bakmaz

Bular rıfk ile söylerler kelâmı
Bular hep hoş tutarlar hâs u âmı

Selâmetdir bulardan cümle mahlûk
Emîndir halk bulardan az eger çok

Eger insan eger hayvân tamâmet
Bularla buldular cümle selâmet

Bulardan mâr mûr incinmediler
Bular kem hûyu hûy edinmediler

Esirgerler bular halk-ı cihâna
Bulardan kimseler ermez ziyâna

Bular rahmetdir âlemde ser-â-ser
Bular merdân-ı Hak'dır ey birâder

Bularda yokdur nefsin hevâsı
Bulardır dînde Hakk'ın evliyâsı

Zuhûr etse bularda tab'-ı âbî
Sanasın cûş eder kevser şarâbı

Bulardan feyz alır barân-ı hikmet
Bulardan zeyn olur gülşân-ı hikmet

Bulardır sâkî-i bâkî hakîkat
Bular mest eyler uşşâkı hakîkat

Bulardır ma'rifet câmın sunanlar
Hakîkat bahrine gavvâsdır anlar

Bulardır gevherin kânın bilenler
Bulardır dürr ü mercânı bulanlar

Buların sözleri âb-ı hayâtdır
Buların meşrebi kand-i nebâtdır

Akar su gibidir bunlar tamâmet
Dem-â-dem dost ilin eyler ziyâret

Buların âb-ı rûyundan bu âlem
Alır neşv ü nemâ Allâhu a'lem

Bular Hak rahmetidir kâ'inâta
Anınçün geldiler bu mümkinâta

Zuhûr etse bularda tab'-ı hâkî
Zemîn üzre ururlar rûy-ı pâki

Rükû' edip kılar bunlar sücûdu
Hakk'a isbât edip cümle vücûdu

Buların işleri dâ'im hudû'dur
Buların âdeti dâ'im huşû'dur

Bular yerler gibidir meskenetde
Velî arş gibidirler meymenetde

Buların kalbi Arşullâh'dır ey cân
Buların kalbi Beytullâh'dır ey cân

Buların rûhudur pes rûhu'l-ervâh
Buların cismidir sultân-ı eşbâh

Bulardır maksad-ı Levlâk-ı âdem
Bulardır ümmet-i sultân-ı âlem

Bulardır menba'-ı ahlâk-ı Hazret
Bulardır mahzen-i esrâr-ı vahdet

Bulardır nâ'ibi Fahr-i cihanın
Bulardır râgıbı hem Mustafâ'nın

Buların hüsn-i hulku vasf olunmaz
Buların hulku gayride bulunmaz

Bular benlik hicâbından geçüpdür
Bular vahdet şarâbından içüpdür

Bular senlikle benlik bilmez ey cân
Bular dâ'im olurlar hâke yeksân

Bular ceng ü cidâl etmez cihânda
Bular harb ü kıtâl etmez cihânda

Bular döğenlere arka tutarlar
Bular söğenlere güle bakarlar

Bular her kemliğe eylik ederler
Tarîk-ı müstakîm üzre giderler

Bular dünyâya rağbet eylemezler
Bular dünyâya hıdmet eylemezler

Bulara hidmet eyler ehl-i dünyâ
Hakîkat bunların dünyâ vü ukbâ

Hakîkatde bulardır kâmil insan
Anınçün eyledi Hak bunca ihsân

ZİHNÎ (Erzurumlu) :

Râz-ı nihân-ı gaybe sezâverdir evliyâ
Her anda bir tecellîye mazhardır evliyâ

Oldu berât-ı kadrine "Lâ-havfün" âyeti
Mizân-ı inkıyâdda gevherdir evliyâ

Mümtâz-ı nev'-i âdem a'lâm-ı kâ'inât
Ahbâb-ı Kirdgâr-ı muzafferdir evliyâ

Hakkâ vuslât-ı memleket adl u keşfdir
Kevneyn içinde arşa berâberdir evliyâ

Erbâb-ı zühd ü tâ'ata şâhân-ı pür-vekâr
Âhad-ı nâsa hıl'at u efserdir evliyâ

ZİHNÎ hemîşe anlara muhtâc bendedir
Meyyit de hayy da olsa mededgerdir evliyâ